

Giới thiệu Nhất Niệm Lộ Hưởng Bắc

Nhất Niệm Lộ Hưởng Bắc - Đang tiến hành - Cát Tường Dạ

Giới thiệu truyện ngôn tình ngược hay sau:

Cô là Đồng Nhất Niệm, thật sự cô nghĩ không ra ở Lục Hưởng Bắc có điểm gì ưu tú hơn người mà ai cũng đều yêu quý anh?

À chắc có lẽ là nhờ vào anh có gương mặt “Họa quốc vương dân” chẳng lại có thêm nụ cười quyến rũ mê hoặc mọi người chết người không đền mạng, chẳng lẽ ba cô không biết được mọi người hâm mộ anh nhiều vô số kể sao? Tại sao ba cô còn mê muội muốn đem cả cô gả cho anh nữa?

Người đàn ông trưởng thành không có việc gì làm hay sao? Đến Đồng gia làm con rể làm gì vậy? Cô Đồng Nhất Niệm vốn không thích kiểu chồng như thế này!

Cô không muốn có người chồng như thế, rõ ràng là vì nhà cô có tiền bạc và thế lực nên mới kết hôn với cô.

Cô không muốn có người chồng như thế, từ lúc bắt đầu kết hôn thì lạnh nhạt như tảng băng, cứng rắn như một tảng đá.

Cô không muốn có người chồng như thế, mỗi ngày đến nửa đêm vẫn chưa chịu về nhà, cô chán ghét phải chờ đợi và lo lắng.

Cô không muốn có người chồng như thế, cho dù bọn họ điên cuồng như thế nào nhưng chỉ cần một cuộc điện thoại của người con gái khác cũng có thể gọi anh đi.

Cô không muốn có người chồng như thế, đã nuôi dưỡng tình nhân mà lại còn chỉ vào mặt cô mà mắng chửi, anh lại còn giúp đỡ người ta.

Cô không muốn có người chồng như thế, cho nên mới đem đơn ly hôn ném trước mặt anh: “Họ Lục kia, tôi chịu đựng đủ rồi! Chúng ta ly hôn đi!”

Nhưng không ai biết rằng cô cùng anh kết hôn hai năm, rõ ràng nắm tay đồng hành, cùng ngủ chung gối, tâm hòa tâm, sao lại xa cách tận chân trời như vậy.

Nếu như cô có thể quay lại một lần nữa, cô có trở lại giữa hè đó hay không? Cô sẽ không đi ra đồng hái bông sen đẹp nhất, như thế, cô sẽ không rơi xuống hồ nước, lại càng không được anh cứu, khiến cho bắt đầu từ đó cùng anh nắm tay, nhưng lại xa cách chân trời. . .

Thế nhưng, Lục Hưởng Bắc, chúng ta rõ ràng đã ly hôn, tại sao anh còn muốn đến từng bước từng bước bóp nát tim em!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hưởng Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Quảng Cáo Khỏa Thân

Trong bối cảnh thành phố quốc tế trong màn đêm với ánh đèn nê-ông huyền ảo, ánh đèn sáng sủa và những ngôi sao trên trời đang đua nhau sáng kéo dài đến tận chân trời đã không còn phân biệt được đâu là đèn đâu là sao. . .

Màn đêm như vậy đã định sẵn là phồn hoa, đã định sẵn là cô đơn. Từ ban công văn phòng tầng cao nhất của tập đoàn quốc tế Đồng thị có thể nhìn thấy toàn bộ màn đêm này. Người đàn ông đang đứng sát cửa sổ, căn phòng quá lớn, thân hình cao lớn của người đàn ông hiện ra dưới ánh sáng của đèn điện cô đơn như màn đêm. Anh cứ đứng như vậy yên lặng không hề cử động. Chỉ có ở giữa ngón trỏ và ngón giữa tay trái kẹp một điếu thuốc, không nhanh không chậm nhả ra từng vòng khói đang từ từ vào bầu không khí. Thứ duy nhất trong phòng đang chuyển động là những làn khói thuốc. Nếu như không có nó, người ta sẽ cho rằng đang có một “pho tượng” đứng trước khung cửa sổ. . . “Cộc.... Cộc.... Cộc“. Tiếng gõ cửa nhẹ nhẹ. Âm thanh này phát ra không nhanh cũng không chậm mà còn thể hiện vài phần thâm dò, người gõ cửa rõ ràng là một người cẩn thận.

“Mời vào!”

Người đàn ông vẫn không cử động, nếu như trong phòng không còn ai khác, mọi người sẽ không ngờ rằng âm thanh đó phát ra từ “pho tượng” ấy, có điều âm thanh ấy quả thật nghe rất hay. Cửa mở ra, bước vào là một người thanh niên gầy nhom với cặp kính trên mặt, bề ngoài thông minh mà sắc sảo.

“Lục tổng, ngài có cần pha thêm cafe không ạ?”

Người đàn ông đứng trước cửa sổ quay người lại, điều này làm người thanh niên gầy nhom ấy cảm thấy trước mắt như sáng lên. Đây tuyệt đối không phải là nói quá, mỗi lần Lục Hưởng Bắc xoay người lại như vậy anh ta đều có cảm giác ngạc nhiên. Một người đàn ông đẹp đến nỗi làm cho người đàn ông khác mỗi khi thấy liền cảm thấy trước mắt sáng lên thì thật không biết dùng ngôn ngữ nào để diễn tả. Đầu óc anh lúc này chắc bị hỏng rồi. Anh sẽ

rằng là mình không phải là GAY. Anh chỉ nhìn thấy Lục Hường Bắc cau mày, trên mặt nổi lên sự lạnh lùng, không hề hài hòa với dung nhan của anh ta.

“Thành Chân đâu?”

“Anh ấy... đang xem phim truyền hình... lúc tám giờ ạ.” Người thanh niên gầy nhom toát mồ hôi hột.

Thành Chân và anh đều là trợ thủ đắc lực của Lục Hường Bắc nhưng Thành Chân lại có sở thích không giống với một người đàn ông bình thường, thích xem phim truyền hình tình yêu suốt suốt lúc tám giờ. Mà mỗi khi xem là nước mắt lại dần dụa. Lục Hường Bắc hơi bối rối, trán dần giãn ra, tay cầm áo khoác: “Lâm Từ, đi thôi, hôm nay tan ca sớm một chút, gọi Thành Chân cùng đi luôn.”

Lâm Từ biết Lục Hường Bắc quyết định tan ca sớm là vì cả ngày hôm nay tâm trạng Lục tổng không tốt nhưng anh cũng không biết lý do là gì. Đương nhiên anh không thể biết được rằng sếp của mình vài ngày trước cãi nhau một trận với vợ, làm vợ bỏ nhà đi rồi.

Trong một văn phòng khác, Thành Chân đang xem phim truyền hình lúc tám giờ đến chảy nước miếng, đến quảng cáo cũng không bỏ qua, nghe thấy tiếng cửa mở, tưởng là Lâm Từ bước vào nên không thèm quay đầu lại nhìn: “Lâm Từ, mau xem người đẹp này nè, hình như là vợ của sếp thì phải, thân hình quả là... số một!”

Lâm Từ chỉ cảm thấy sau lưng đột nhiên gió lạnh thổi từng trận, bất giác nhìn lên màn hình, giọng run run: “Không... phải... đâu, anh nhất định là nhìn nhầm rồi!” Trời ạ! Người phụ nữ bán khóa thân trong quảng cáo sữa tắm xen giữa chương trình phim truyền hình lúc tám giờ vừa rồi đúng là vợ của sếp. Lâm Từ nghiêng người muốn che tầm nhìn của sếp nhưng đã quá muộn rồi. Dường như Lâm Từ có thể nghe thấy tiếng bàn tay của sếp nắm thành nắm đấm kêu răng rắc.

“Đúng là như vậy mà! Tôi thì là mình không nhìn nhầm đâu, tôi sao có thể nhìn nhầm được chứ!” Thành Chân vẫn không sợ chết tiếp tục nói. Không những thế anh còn thốt, lúc quay đầu tranh luận với Lâm Từ thì liền nhìn thấy sếp ở phía sau với gương mặt đen sì đang đứng bên cạnh Lâm Từ...

Hết chương 1 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tại Sao Anh Lại Đến Đây?

“Ha... ha... ha...” Lần đầu tiên Thành chân cảm nhận được mùi vị cười còn khó nhìn hơn cả khóc: “Người đó... không phải chị dâu đâu... không phải!”

Nhưng trên màn hình đã xuất hiện cận cảnh gương mặt tươi cười mê người của vợ sếp, phải nói rằng cô ấy có làn da trắng hồng đẹp hơn người. Đã bao giờ cô cười dịu dàng đến mê người như vậy với anh chưa? Ánh mắt của Lục Hường Bắc lại sâu vào vài phần. Đột nhiên bộ mặt khốc liệt của Thành Chân có thêm vài phần nhân nhố: “Sếp à, cho dù đó là chị dâu thì cũng có khả năng cảnh này là do đóng thế. Đúng vậy! Nhất định là có đóng thế! Chị dâu sao có thể quay những cảnh như vậy được? Chị ấy cũng đâu có thiếu tiền!”

Thành Chân nhận thấy mình đã tìm được lời giải thích rất hợp lý nhất, không ngừng gật đầu để gia tăng tính chân thực của lời giải thích này. Lục Hường Bắc vẫn giữ vẻ mặt không có gì kinh ngạc, ánh mắt nhìn màn hình sớm đã như băng hỏa giao đầu. Thế thân ư? Anh lặng lẽ cười thầm, trên màn hình lại phát lại lần nữa tấm lưng đẹp đẽ của người phụ nữ ấy, vãi nốt ruồi “chu sa” ở vị trí áo lót ấy rõ ràng như vậy, chói mắt như vậy! Ai có thể đến nói cho anh biết trên thế giới còn có một người phụ nữ nào khác ngoài vợ anh không những có khuôn mặt giống mà đến cả vị trí nốt ruồi “chu sa” trên lưng cũng trùng nhau không?

“Đi thôi! Về nhà!” Anh lạnh lùng nói, ra vẻ như chưa từng nhìn thấy gì cả. Thành Chân và Lâm Từ nhìn nhau toát mồ hôi lạnh. Có quỷ mới tin sếp chưa nhìn thấy gì, đi theo sếp nhiều năm như vậy mà anh còn không biết sếp mình càng giận thì càng bình tĩnh hay sao? Điều này nên diễn tả như thế nào nhỉ? Ngọt ngào! Đúng! Sếp chính là chúa ngọt ngào! Nhưng chỉ cần ngọn lửa trong lòng sếp không làm liên lụy đến hai cái mạng nhỏ này của bọn họ thì bọn họ đã cảm ơn trời đất lắm rồi. Đi về ư? Cả hai người cùng hoan hô. Xe nhanh chóng chạy về nơi ở của Lục Hường Bắc và Đồng Nhất Niệm, bỗng nhiên Lục Hường Bắc nói “Dừng lại, rẽ trái.”

Thành Chân đang lái xe vội phanh xe, chẳng phải sếp bảo muốn về nhà sao: “Vậy bây giờ chúng ta đi đâu ạ?” Anh vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

“Rẽ trái, rồi đi thẳng, rẽ phải đến ngã tư thứ hai thì rẽ trái!” Trong bóng tối, gương mặt Lục Hường Bắc không hề vui vẻ một chút nào. Thành Chân không dám nói nhiều, lập tức lái xe theo hướng Lục Hường Bắc chỉ, cho đến khi Lục Hường Bắc nói: “dừng xe” thì xe dừng lại ở cửa một tiểu khu mới. Lục Hường Bắc xuống xe, Thành Chân đang định hỏi anh xem có cần đợi không thì nhìn thấy anh vẫy tay: “Hai người về đi, sáng sớm mai đến đón tôi”. Thành Chân và Lâm Từ nhìn nhau, trong lòng có ngàn vạn suy nghĩ đen tối đang nhảy nhót, căn hộ mới? Qua đêm? Tình nhân mới của sếp? Mặc dù lòng hiếu kỳ đang lên đến cực điểm cũng chỉ đành giả mù nhìn sếp đi vào trong tiểu khu.

Trong căn hộ vừa mới trang trí của tiểu khu Ý Loan đang mở tiệc, trong phòng toàn mùi rượu. Dưới ánh đèn mờ mờ ảo ảo, nam nữ ăn mặc gọi cảm đang

say sưa uốn éo nhảy nhót trong tiếng nhạc. Ở bên trong đó, người phụ nữ hấp dẫn xinh đẹp nhất đã nhảy lên bàn vừa nhảy vừa hét lên: “Các bạn thân mến! Mau chúc mừng tôi đi! Chúc mừng tôi từ nay thoát khỏi bể khổ! Trở về cuộc sống độc thân hoàng kim!” Cô còn chưa nói xong thì đã nghe thấy tiếng cửa mở “cách” một cái, đèn bật sáng, người đàn ông đứng ở trước cửa với vẻ mặt lạnh băng. Bốn bề tĩnh mịch, không một tiếng động chính là từ ngữ dùng để hình dung khung cảnh lúc này. Có người chọc chọc vào người phụ nữ đang điên cuồng trên bàn trà: “Niệm Niệm, chồng bạn đến rồi kìa!”

Hết chương 2 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hưởng Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Pha Nước Tắm Cho Anh

Chương 3: Pha nước tắm cho anh

Sự đặc ý trên mặt Đồng Nhất Niệm biến mất không còn bất cứ dấu vết gì. Lục Hưởng Bắc đáng chết. Căn hộ này cô vừa mới mua, hôm nay vừa mới dọn vào mà anh đã tìm được rồi sao? Lại còn có chìa khóa nữa chứ? Chuyện gì thế này? Lục Hưởng Bắc đáng chết, trên khuôn mặt anh lộ ra cái vẻ mặt cười cười, giống như đã đăng ký bản quyền ở nơi này vậy nhưng lại không đón nhận được sự hoan nghênh của Đồng Nhất Niệm. Với nụ cười hồ ly giấu đầy dao găm, ngoài mặt thì cười nhưng bên trong lại không cười, anh liền thân thiết chào hỏi từng người bạn của cô. Nhưng những người bạn xấu xa thấy chết không cứu này vừa nãy còn thề sẽ đứng về phía Đồng Nhất Niệm tố cáo Lục Hưởng Bắc là nam nhân thiên hạ đệ nhất bạc tình, vậy mà giờ phút này lại giờ tay đầu hàng. Từng người, từng người một niềm nở bắt tay Lục Hưởng Bắc. Đặc biệt là Giai Mi - người đã hô hào mạnh nhất, bây giờ giống như trở thành fan hâm mộ của Lục Hưởng Bắc vậy! Nhìn bộ dạng mê trai của cậu ấy khi bắt tay Lục Hưởng Bắc, vui mừng đến nỗi một năm không rửa tay cũng được.

Đồng Nhất Niệm phẫn nộ cắn cắn môi, đứng trên bàn không động đậy. Lục Hưởng Bắc đến trước mặt cô nhẹ nhàng ôm cô xuống, ngón tay còn vương lại mùi thuốc lá, xoa xoa mặt cô, dùng âm thanh mê người nói vào tai cô: “Anh đi làm cả ngày, mệt rồi, em pha nước cho anh tắm đi!”

Tiếng nói không to không nhỏ, vừa đủ cho mọi người nghe thấy, hành động ái muội như vậy lại không hề tránh né người khác như vậy thật không biết ngại ngùng là gì mà. Vì vậy bạn bè đến chúc mừng Đồng Nhất Niệm độc thân chuyển vào nơi ở mới đã nhanh chóng chạy mất không còn một bóng người. Vừa mới đây còn là căn hộ vô cùng náo nhiệt, chỉ trong nháy mắt còn lại hai người, đó là cô và anh. Đồng Nhất Niệm nghiêng rằng không ngừng. Đúng là lũ bạn vô tình! Sao có thể để cô ở lại một mình đối phó với con hồ ly giao hoạt này chứ! Không đúng! Hồ ly đã biến thân thành sói xám rồi.

“Sao còn chưa đi?” Anh nói, môi của anh vô tình chạm vào môi cô. Mùi thuốc lá trong hơi thở của anh không ngừng len lỏi vào trái tim cô. Cô dằn dao động. Đáng chết, lại còn giờ trò mỹ nam kếp? Đồng Nhất Niệm, mày nhất định phải kiên cường! Cô kêu lên một tiếng, đẩy anh ra: “Sao anh không đi tìm Yến Oanh của anh mà bảo cô ấy pha nước tắm cho anh?”

Cô vẫn không cách nào giải tỏa sự hoài nghi trong lòng được. Mới vài ngày trước, cô tận mắt nhìn thấy người phụ nữ hộp đêm, cái người gọi là Yến Oanh đó, người tình tin đồn của anh hôn lên mặt anh. Từ trước đến nay, cô vốn không tin chuyện anh có tình nhân, nhưng không gì thuyết phục bằng tận mắt nhìn thấy. Lục Hưởng Bắc nghe xong cũng chỉ xem như cô buồn bực vô cớ, hôn lên mặt cô, vừa cười ảo sơ mi, dây lưng vừa đi vào phòng tắm để tắm rửa. Trong đầu Đồng Nhất Niệm toàn là Yến Oanh hôn anh ngày hôm ấy. Cô cảm thấy nặng nề vô cùng, tay chà chà vào chỗ anh vừa hôn cô, hận không thể chà đi cả lớp da này! Trước khi anh bước vào bồn tắm, di động đặt trên bàn reo lên, cô nhìn lướt qua là một chữ “Oanh”, vị chua xót từ tận tâm can ào ra, cô không hề suy nghĩ mà nhận điện thoại, chưa kịp nói gì đôi phương đã không nhề gọi tên anh: “Anh Bắc, tối nay anh có đến đây không?”

Đồng Nhất Niệm cảm thấy khó chịu như nuốt phải ruồi vậy, ấn mạnh nút màu đỏ, đập chiếc di động thật mạnh, nhưng thật đáng chết, chất lượng của di động quá tốt, đập thế nào cũng không vỡ! Phim truyền hình tình cảm cầu huyết trên TV không phải đều lấy điện thoại để chút giận hay sao? Mỗi lần chỉ cần đập một cái là vỡ rồi! Những gì chiếu trên TV đều là gat người cả! Một tay che trời!

Hết chương 3 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hưởng Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Em Là Vợ Anh

Chương 4: Em là vợ anh

Tiếng của Lục Hường Bắc từ phòng tắm vọng ra: “Lấy giúp anh cái khăn tắm!”

“Không có!” Đồng Nhất Niệm nghiêng răng, cô hận nhất chính là cái đức tính này của Lục Hường Bắc. Rõ ràng hiện tại cô đã giặt đến điên người rồi mà anh lại xem như không có việc gì!

“Vậy thì anh cứ như vậy đi ra nhé!”

Sắc mặt Đồng Nhất Niệm tái mét, đầy phẫn nộ. Thật không biết xấu hổ là gì mà. Anh không cần mặt mũi nhưng cô vẫn cần, hậm hực đi vào phòng ngủ lấy khăn tắm cho anh. Vừa mở cửa phòng tắm liền bị hơi nước dày đặc bên trong làm cho hai chân cô không khỏi mềm nhũn. Cô nhanh chóng ném khăn vào trong rồi đóng cửa lại, giống như tránh bệnh dịch vậy. Còn cô thì ở bên ngoài cửa thở hổn hển. Hơi thở của anh trong phòng tắm từng bước thâm nhập vào hô hấp của cô. Khi anh từ phòng tắm bước ra, cô đang quay lưng lại với anh. Tối hôm nay vì mở tiệc nên cô mặc áo bó sát vào cơ thể và quần ngắn, khuôn mặt trang điểm như đi bar. Áo bó có phần cổ ở sau lưng rất trễ làm tấm lưng trắng như tuyết thoát ần thoát hiện dưới lớp tóc đen bóng uốn xoăn.

Anh vừa tắm xong nên có chút nóng bức, anh ôm cô từ phía sau, môi của anh rơi xuống bờ vai mềm mại trắng như tuyết của cô sau đó thăm dò vào trong cổ áo cô. Hành động này của anh làm cô run run, trong đầu vụt hiện lên hình ảnh Oanh Oanh hôn anh liền không biết lấy sức lực ở đâu xoay người đẩy mạnh anh ra đồng thời tát anh một cái, giận giữ mà hét lên: “Tên họ Lục kia! Đừng dùng bàn tay bẩn thỉu của anh động vào người tôi!”

Lục Hường Bắc cười nhẹ, trên mặt bắt đầu xuất hiện cảm giác đau rát. Xem ra cái tát này của Đồng Nhất Niệm cũng không hề nhẹ. Sắc mặt anh âm u nhưng vẫn bình thản nói một câu: “Anh chỉ muốn nhắc nhở em, em đã mấy ngày không đi làm rồi, ngày mai là thứ sáu, ba sẽ đến công ty thị sát. Nếu không muốn bị mắng thì nhớ phải đi làm!”

Đây là lần đầu tiên Đồng Nhất Niệm động tay đánh anh mà nó lại còn là một cái tát. Thật ra mà nói tát xong cô vẫn còn sợ hãi. Lục Hường Bắc là người như thế nào cô rất hiểu rõ, thậm chí còn có tin đồn rằng anh ăn thịt người không thêm nhà xương ra. Mà hiện tại cô tát thì cũng đã tát rồi, nếu như anh ta muốn trả thù thì chỉ sợ cô không chết cũng bị lột da. Giải quyết một cách bình thản như vậy ngược lại nằm ngoài dự liệu của cô. Nhưng cũng chính điều này đã làm sự sợ hãi trong lòng giảm đi nhiều. Cô hắng giọng: “Dù sao cũng đã nhắc nhở rồi thì ngày mai phải đi chứ!” Lục Hường Bắc nghe xong liền dùng đôi mắt thâm sâu chăm chú nhìn cô, nhìn cho đến khi cô có chút thất thần thì đột ngột duỗi tay giữ chặt cằm cô, đầu ngón tay dùng sức, âm thanh vừa dịu dàng lại vừa như âm hôn ma quỷ vang lên: “Anh vẫn còn một việc cần nhắc nhở em, em vẫn còn là vợ anh đấy!” Cô càng giãy giụa thì anh càng gia tăng sức lực, bây giờ cô đã hiểu độ sức lực với đàn ông mãi mãi là một việc làm ngu ngốc. Chỉ là vào lúc này anh lại nhớ ra người vợ là cô sao? Khi Oanh Oanh hôn anh sao anh lại không nhớ đến cô? Bỗng nhiên cô cảm thấy uất ức, rất muốn khóc. Cô cố gắng ngẩng đầu lên để nước mắt chảy ngược vào trong. Cô lạnh lùng đáp: “Vậy thì sao?”

Dường như anh đã nhận ra rằng mình giữ chặt cô như vậy đã làm đau cô rồi, anh liền nói lỏng tay, nở một nụ cười tà ác mà bình thản, nhìn mãi vẫn không ra đó là loại cảm xúc gì: “Cái quảng cáo đó của em từ ngày mai sẽ ngừng phát sóng.”

Cô nháy lên: “Anh điên rồi sao?”

“Người điên là em mới đúng! Nếu em muốn ba nhìn thấy rồi tức giận nổi mạch máu thì cứ tiếp tục phát sóng!”

Hết chương 4 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đừng Làm Loạn Nữa

Chương 5: Đừng làm loạn

“Anh biết tôi phải bồi thường bao nhiêu tiền không?” Cô vội vàng nói, trong đầu bắt đầu tính toán tiền vi phạm hợp đồng.

“Tiền ư? Ngày mai anh sẽ đưa chi phiếu bồi thường cho họ.”

“Lục Hường Bắc, anh không có quyền làm như vậy! Anh dựa vào cái gì mà muốn quản tôi?” Ngày mai đưa chi phiếu sao? Đó là tiền của nhà cô! Ba đúng là điên rồi, tại sao lại giao quyền quản lý tài chính cho anh? Hại cô đi đến đâu cũng nằm trong sự khống chế của anh.

Trên khuôn mặt anh hiện ra một nụ cười đào hoa nhưng rất bình thản: “Anh mà không quản em thì không biết ngày mai em còn có thể làm ra những chuyện gì nữa.”

Cô tức đến học máu. Nhìn bộ dạng cười như không cười của anh, cô chỉ muốn cào cấu bộ mặt đó của anh. Sao anh luôn như vậy? Cô càng tức giận thì

anh lại càng thân nhiên. Cho dù thế nào cũng cảm thấy rất bức bối

Nén xuống ngọn lửa giận giữ xuống, cô nở một nụ cười hoàn toàn không quan tâm: “Làm sao anh biết được quảng cáo tiếp theo mà tôi và bọn họ đã kí hợp đồng là quảng cáo sản phẩm dành cho người lớn?”

Sắc mặt anh quả nhiên thay đổi. Cô luôn có ý định làm tổn thương anh, nhưng Lục Hường Bắc anh cũng có lúc thay đổi sắc mặt sao? Tuy nhiên cô đã vui mừng quá sớm rồi, đó chỉ là trong chớp mắt mà thôi, không lâu sau đó anh lại khôi phục cái vẻ mặt ngoài cười trong không cười ấy. Bỗng nhiên đưa tay về phía sau cổ cô, mạnh mẽ kéo cô lại gần mình và cúi đầu hôn cô một cái thật sâu. Cô ra sức giãy giụa nhưng hậu quả duy nhất mang lại chính là làm rơi khăn tắm đang quấn quanh eo anh và trong lúc lấy hơi để thở thì cô được anh bế lên đi vào phòng ngủ. Chân tay cô ra sức biểu tình thậm chí còn cắn vào vai anh nhưng đều không chống lại được cơ bắp của anh. Cuối cùng vẫn bị anh ép nằm trên giường.

“Anh muốn làm gì! Mau tránh ra!” Cô bắt lấy mặt anh nhưng ngay lập tức liền bị anh giữ chặt tay giữ phía trên đầu cô. Đôi mắt âm u nhìn xuống gương mặt đầy tức giận của cô, mặt khế cười: “Em muốn làm gì? Không phải là sắp tới em quay quảng cáo sản phẩm dành cho người lớn sao? Anh cùng em luyện tập diễn xuất thôi một chút thôi mà!”

Ngay lập tức anh bắt đầu cắn cổ cô, tay còn lại nhanh chóng xâm nhập vào bên trong chiếc áo bó của cô, anh liền phát hiện cô không mặc nội y mà chỉ dán miếng dán ngực. Mặt anh càng trở nên u ám hơn, trên môi càng mãnh liệt. Anh đã quá hiểu cơ thể cô, không cần tốn một chút sức lực nào đã khơi dậy được hưng phấn của cô. Cô sợ bản thân sẽ đắm chìm trong biển tình nhưng cả người cô, thứ duy nhất có thể cử động chỉ có miệng mà thôi. Vì thế cô bắt đầu dùng ngôn ngữ để phản bác lại: “Lục Hường Bắc! Anh hãy dừng tay cho tôi! Tôi sẽ kiện anh tội cưỡng bạo! Tên lưu manh này, đừng để thứ bản thù của anh đặt lên người tôi! Đừng để tôi phải hận anh!”

Không biết là câu nói nào của cô đã đã kích anh, bỗng nhiên anh dừng lại, lật người nằm xuống bên cạnh cô mà hít thở. Cô cũng đang hít thở nhưng lại giống như đang vui mừng về việc mình không bị mất mạng sau khi bị cướp. Cô không dám nhìn anh, người không một mảnh vải che thân đang nằm bên cạnh. Cô xoay người, chán ghét ra lệnh đuổi người: “Anh cút đi, trở về chỗ người tình của anh mà ngủ!”

Một tay anh đặt trên lưng cô khẽ vuốt ve, sau lưng truyền đến tiếng nói mơ hồ: “Đừng làm loạn nữa, ngủ đi!”

Tại sao mỗi lần cãi nhau, khi anh trả lời cô đều là bốn chữ “đừng làm loạn nữa”? (1) Anh cho rằng cô đang làm loạn vô có sao? Được rồi, đã như vậy rồi thì không làm loạn nữa, cô cũng đã làm loạn đủ rồi! Cô hất tay của anh ra khỏi người mình. Xem ra tối nay muốn đuổi anh đi là điều không thể rồi, cô đành ngủ ở phòng khách vậy.

Hết chương 5

(1): trong bản gốc, Dạ Dạ có viết “别胡闹: đừng làm loạn” có 3 chữ, trong bản dịch, mình dịch thành “đừng làm loạn nữa” cho phù hợp với bối cảnh nên sửa thành 4 chữ Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Một Đêm Mất Ngủ

Chương 6: Một đêm mất ngủ

Đêm nay Đồng Nhất Niệm ngủ không hề ngon một chút nào. Vốn dĩ muốn dọn ra khỏi nơi gọi là “nhà” của cô và anh, mặt khác cô cũng muốn suy nghĩ kỹ xem cuộc hôn nhân này có cần tiếp tục nữa hay không. Hôn nhân không tình yêu là không có đạo đức, mà giữa cô và Lục Hường Bắc thù làm gì có tình yêu... .

Nếu như không phải hai năm trước anh cứu cô từ trong hồ nước, nếu như không phải ba cô tuổi đã cao, sức yếu, nếu như không phải nhà cô không có con trai để kế thừa gia nghiệp, nếu như Lục Hường Bắc không thể hiện tài năng vượt trội của mình trong việc quản lý công ty thì làm sao ba cô có thể thích anh đến như vậy? Lại còn gả cô cho anh nữa chứ? Không thể phủ nhận rằng hai năm nay, kể từ khi Lục Hường Bắc tiếp quản công ty, anh không chỉ quản lý công ty đâu ra đó mà lợi ích công ty tăng gấp ba lần so với lúc ban đầu. Ba cô càng nhìn càng yêu chàng rể này, hoàn toàn xem anh như con trai ruột của mình. Nhưng với cô mà nói, dường như từ trước cho đến nay, cô chưa từng lại gần với anh. Thậm chí cô còn không biết tại sao Lục Hường Bắc lại cưới cô. Cô từng ngốc nghếch hỏi Lục Hường Bắc: “Anh yêu em sao?” Lục Hường Bắc không những chọn cách lảng tránh trả lời trực tiếp mà hỏi ngược lại cô: “Vậy tại sao anh lại cưới em làm vợ?” Đúng vậy, sao lại kết hôn với cô? Từ trước đến nay, ạn chưa từng nói yêu cô, cũng chưa từng làm những việc mà những đôi tình nhân hay làm. Dĩ nhiên là trừ việc vận động trên giường. Cô tin rằng với kỹ xảo trên giường điêu luyện của anh, không biết anh đã phải tôi luyện qua bao nhiêu phụ nữ mới có thể luyện thành, còn cô có tính là gì chứ? Cô cũng giống như rất nhiều người vợ khác đã từng hỏi Lục Hường Bắc rằng: “Người phụ nữ có phải là tình nhân của anh không?” nhưng Lục Hường Bắc lại nói “Em nghĩ quá nhiều rồi.”

Bên ngoài đồn thổi những gì cô không phải không biết mà là cô tình nguyện lựa chọn tin tưởng anh cho đến khi tận mắt nhìn thấy. Cô có thể nhẫn nhịn chuyện anh không yêu cô bởi vì cô cũng không hề biết bản thân mình có yêu anh hay không nhưng cô quyết không nhẫn nhịn sự phản bội. Vì vậy cô mở bỏ đi nhưng anh lại khẳng khái tìm đến. Dĩ nhiên không phải là cô ngốc đến nỗi cho rằng đây là biểu hiện cho thấy anh yêu cô. Lựa chọn giữa vũ nữ và

con gái Đồng gia thì chắc hẳn ai cũng chọn cô thôi, không phải sao? Đây dường như không phải là chuyện làm cô đau đầu nhất. Chuyện làm cô đau đầu nhất là sau khi biết được chuyện của anh và Oanh Oanh, tạo sao cô lại có thể giận giữ đến như vậy. Tại sao vậy? Chỉ ba chữ này thôi mà đã dày vò cô cả đêm rồi.

Hôm sau, cô tỉnh dậy với hai con mắt gấu trúc to đùng với gương mặt tiêu tụy. Vừa mới thức dậy đã, nhìn thấy anh ngồi ngay ngắn trên bàn ăn xem báo chờ cô làm bữa sáng. Không sai, cô đã từng thích một cuộc sống có chất lượng, bữa sáng của anh từ trước tới nay đều do cô làm, hơn nữa còn rất phong phú nhưng điều này không có nghĩa là cô hôm nay sẽ làm như vậy. Cô xem như mình không nhìn thấy anh. Đánh răng rửa mặt xong, cô chọn cho mình một chiếc áo khoác trắng sạch sẽ mà tinh tế, những lọn tóc xoắn cuộn lên thành búi. Sắc mặt cô trong gương nhìn như quý vậy, chính mình nhìn rồi mà còn bị giật mình chứ đừng nói lúc nửa đến gặp nhân viên công ty. Vì vậy cô đành phải trang điểm nhẹ, mặc dù quàng thâm quanh mắt không thể biến mất nhưng ít nhất cũng không thể dọa người. Cầm lấy túi xách ung dung mở cửa thì sau lưng vọng lại tiếng hỏi của anh: “Bây giờ chúng ta đi đâu ăn sáng đây?”

Cô hận đến nghiến răng, xoay người lại mỉm cười: “Ngài Lục à, tôi nhớ tối qua ngài còn nhắc nhở tôi rằng tôi là vợ ngài chứ không phải mẹ ngài. Ai tình nguyện phục vụ ngài bữa sáng thì ngài đến đó đi!”

Hết chương 6 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hướng Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Thư Kí Mới

Sau khi nói xong, cô cũng chẳng thêm quan tâm đến phản ứng của Lục Hướng Bắc mà đóng cửa “rầm” một cái, tự mình đi làm.

Bình thường cô và Lục Hướng Bắc đi làm cùng nhau, anh là phó tổng giám đốc công ty còn cô là trợ lý của anh kiêm giám đốc phòng thư ký.

Ba cô sắp xếp như vậy vì muốn để cô học tập anh để quản lý công ty cho tốt, ngoài ra còn một ý đồ khác. Giữa tổng giám đốc trẻ tuổi và thư ký hình như hay có một vài câu chuyện ám muội, để cô quản hết các thư ký chính là để loại bỏ hết tin đồn này.

Đồng Nhất Niệm cảm thấy thật buồn cười, nếu như trái tim người đàn ông không đặt ở chỗ cô thì để cô quản hết những người phụ nữ quanh anh là đủ rồi sao? Phụ nữ trên đời rất nhiều cô có thể quản được hết sao?

Cũng may con thỏ Lục Hướng Bắc này lại không thích ăn cỏ gần hang, vì vậy, khi ở công ty, hai người bọn họ lại có thể ngầm phối hợp với nhau tạo nên hình ảnh một đôi vợ chồng ân ái, rất xứng đôi.

Hai năm trở lại đây, ba cô dần dần giao quyền hành cho Lục Hướng Bắc, trên danh nghĩa anh là phó tổng giám đốc nhưng thực ra đã dần dần ngồi lên vị trí tổng giám đốc rồi. Ba cô, trừ việc thứ sáu hàng tuần đến công ty nghe báo cáo như đi thị sát ra thì công ty giống như đã là thiên hạ của Lục Hướng Bắc rồi.

Văn phòng của cô nằm bên cạnh văn phòng của Lục Hướng Bắc, bên trên có một tấm biển ghi trợ lý phó tổng tài và giám đốc phòng thư ký Đồng.

Chức danh này vì quá nhiều chữ đã dẫn đến việc để hợp với những tấm biển khác một cách ngay ngắn và hợp mỹ quan nên không ghi đầy đủ họ tên của cô mà chỉ ghi họ thôi.

Từ thang máy muốn đi đến văn phòng của cô và Lục Hướng Bắc phải đi qua khu vực của thư ký tổng tài. Thư ký của Đồng thị quốc tế khác với thư ký công ty khác là vì Đồng Nhất Niệm là giám đốc phòng thư ký cho nên tất cả những bình hoa muốn lấy thân phận thư ký để tiếp xúc tổng giám đốc hoặc giám đốc các bộ phận để tạo quan hệ đều bị chặn từ ngoài cửa.

Thư ký của Quốc tế Đồng thị, mỗi người đều có năng lực thực sự. Các thư ký đều rất chăm chỉ, trước khi Lục Hướng Bắc và cô đến thì bọn họ đã đến trước rồi.

Hôm nay cũng không ngoại lệ, vừa vào đến khu vực thư ký thì các thư ký trong bộ đồng phục ngay ngắn đều đứng dậy chào cô, cô nở nụ cười cứng cỏi của nghề nghiệp gật đầu với họ. Không ngờ lại phát hiện trong đó có thêm một gương mặt mới, hơn nữa còn là một gương mặt mới trẻ trung, xinh đẹp, thanh khiết.

Mới chỉ một tuần không đi làm thôi mà công ty đã tuyển người mới rồi sao? Cô là giám đốc phòng thư ký mà tại sao không ai nói với cô một tiếng chứ?

“Di Đóa, theo tôi vào trong.” Sắc mặt cô của cô vẫn như bình thường.

Di Đóa là bạn tốt của cô, vừa tốt nghiệp cô liền giới thiệu bạn vào Đồng thị quốc tế làm việc, từng bước vững chắc thăng tiến lên đến tầng cao nhất của Đồng thị. Cô đã làm thư ký của Lục Hướng Bắc được một năm rồi. Di Đóa dường như đã biết Đồng Nhất Niệm gọi cô vào là vì việc gì. Đóng cửa cần

thận, sau đó ôm lấy cô nịnh nọt: “Niệm Niệm, cuối cùng thì cậu cũng chịu đi làm rồi. Cậu có biết rằng tớ nhớ cậu nhiều lắm không?”

Đồng Nhất Niệm ném cho cô một ánh mắt lạnh lùng: “Tiểu thư này, chẳng phải tới qua chúng ta mới gặp nhau sao?” Tới hôm qua, chính là tại nơi ở mới, Di Đóa trước khi đi vẫn không quên ném cho cô biểu hiện vô cùng sắc tình. Di Đóa cười giễu cợt: “Ừ ha, đúng vậy, tớ quên mất... Phải rồi, tại sao sắc mặt cậu lại kém như vậy? Đêm qua vui sướng quá độ sao?” Di Đóa quyết định chuyển chủ đề.

Sắc mặt Đồng Nhất Niệm càng ngày càng lạnh: “Thư ký Di Đóa, bây giờ là giờ làm việc mà lại thảo luận vấn đề không lành mạnh, trừ thưởng tháng này!”

“Đừng như vậy mà! Chúng ta là ai chứ? Cậu nói xem về phương diện đó của Lục tổng có phải là rất lợi hại không?” Di Đóa để lộ bộ dạng đen tối của mình.

“Hai tháng!” Đồng Nhất Niệm nhắc điện thoại định gọi cho phòng tài vụ.

Hết chương 7 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hương Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Nhảy Dù

Di Đóa giữ chặt tay cô, nở một nụ cười kì dị: “Được rồi! Vậy không nói cái này nữa! Tớ khai không phải là được rồi sao! Đó là thư ký mới đến, vừa mới tốt nghiệp đại học, tên là Ngũ Nhựt Thủy, trực tiếp nhảy dù vào đây!”

“Nhảy dù? Ai nhảy dù? Mẹ kè của tớ sao?” Ba quản lý nhân sự rất nghiêm, người có đủ quyền lực cho người khác nhảy dù vào khu vực thư ký không nhiều, ngoài ba ra thì chỉ còn Lục Hương Bắc. Ngay cả cô, năm đó, khi giới thiệu Di Đóa vào đây thì cô ấy cũng phải bắt đầu từ vị trí thấp nhất. Vì vậy, theo cô thấy thì khả năng lớn nhất chính là mẹ kè thổi gió bên gối để được ba sắp xếp cho vào đây. Di Đóa bĩu môi, mang vẻ mặt thương hại: “Không phải, là Lục tổng...”

“Cái gì?” Đồng Nhất Niệm liền mắt kiểm soát hết lớn, nói xong liền cảm thấy bản thân mình phản ứng quá kịch liệt, cần môi ra lệnh cho bản thân bình tĩnh lại.

Di Đóa, con bé đáng chết này lại còn muốn chọc giận cô: “Niệm Niệm, đừng chỉ lo tức giận không thôi, cậu phải nghĩ cách điều tra rõ ràng mười tám đời tổ tông con người này và còn phải nghĩ cách đuổi cô ta đi. Cậu không nhìn thấy cô ta “ăn cần” với Lục tổng thế nào đâu, người không biết còn tưởng cô ta là vợ của Lục tổng đấy!”

Đồng Nhất Niệm quả thực rất tức giận, hơn nữa còn giận đến nổi hít thở cũng không nổi, cốc vào đầu Di Đóa: “Con bé đáng chết này, cả tuần này cậu đi đâu vậy hả? Sao không chịu báo cho tớ một tiếng? Tới qua cũng không nói?”

Di Đóa ủy khuất xoa đầu: “Tớ có nói, nhưng mà cứ nhắc đến tên Lục tổng là cậu lại cảnh cáo tớ không được nhắc đến tên đó trước mặt cậu. Hơn nữa hai người các cậu đang chiến tranh lạnh, tớ cũng không muốn thêm dầu vào lửa. Vì vậy lưỡng lự một hồi, tớ mới không nói nữa...” Di Đóa còn bối rối hơn cả cô.

Đồng Nhất Niệm hậm hực tiếp tục cốc vào đầu cô, xoay người mở cửa đi ra ngoài. Chưa bao giờ Lục Hương Bắc đi làm muộn, có lẽ bây giờ đã đến rồi! Quả nhiên cô vừa đi ra thì Lục Hương Bắc từ hướng khác đi tới, hai người đồng thời đứng yên trước cửa văn phòng tổng giám đốc. Cô còn chưa kịp nói một câu nào thì một mùi hương hoa nhài thanh nhã bay đến, hòa cùng mùi hương này còn có mùi trà xanh thượng đẳng và giọng nói ngọt ngào của phụ nữ: “Lục tổng, em đã pha trà cho anh rồi!” Một đôi tay nỏ nà ngọc ngà bung một tách trà xuất hiện giữa cô và anh, trà nóng hơi nước bay lên, trong làn hơi nước đó Lục Hương Bắc trong mắt Đồng Nhất Niệm ngày càng trở lên mờ ảo... Gương mặt xinh đẹp trẻ trung hiện lên một nụ cười ngượng ngùng nhưng ngọt ngào: “Lục tổng, anh có thích trà em pha không? Em đã tìm hiểu, muốn pha được trà xanh tốt nhất thì phải đổ nước trước, chờ nước nguội xuống 70- 80 độ mới bỏ lá trà vào, lá trà sẽ nhanh chóng chìm xuống đáy cốc. Đổ đi những thứ nổi trên mặt nước sau đó thêm nước khoảng 30 giây sau là có thể uống. Bây giờ vừa đúng 30 giây, Lục tổng mau uống đi, để nguội sẽ ảnh hưởng đến mùi vị của trà!”

Đồng Nhất Niệm ngắm kỹ người con gái tên Ngũ Nhựt Thủy này, cô phát hiện cô ta có làn da trắng nõn nà hơn nữa lại trẻ trung phơi phới. Cô luôn tự hào có được làn da đẹp, bằng không người quay quảng cáo sữa tắm của công ty sẽ không phải là cô, nhưng so sánh với người con gái này cô lại không còn tự tin như vậy nữa. Đặc biệt, Đồng Nhất Niệm phát hiện đôi mắt người con gái này rất lạnh lợi, dường như chỉ cần chuyển mình là có ngay chủ ý, là người con gái cực kỳ thông minh. Có điều thông minh như cô ta lại vẫn không biết người đứng trước mặt mình chính là Lục phu nhân chính hiệu sao...

Hết chương 8 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Dạy Cô Ta Cái Gì?

Cô không tự chủ được mình mà cong môi, cô muốn giữ thái độ xem kịch hay này mà nhìn Lục Hường Bắc. Cô vốn muốn tìm Lục Hường Bắc đòi lời giải thích, bây giờ thì hay rồi không cần cô nói nữa. Ánh mắt bất giác vượt qua Lục Hường Bắc nhìn Lâm Từ và Thành Chân phía sau anh, hai người này dường như cũng đang xem kịch hay giống cô vậy... Nụ cười của cô dần lớn hơn, hai người đó ngược ngùng không dám nhìn phía trước mà chỉ dám nhìn nhìn bốn phía không thì đơn giản là nhìn lên trần nhà. Chỉ có Lục Hường Bắc là vẫn án binh bất động, nhận trả rồi thản nhiên lên tiếng “cảm ơn “, sau đó đi vào phòng tổng giám đốc. Lâm Từ và Thành Chân tỏ vẻ phục tùng cùng theo vào.

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Như vậy là kết thúc sao? Ánh mắt Đồng Nhất Niệm lướt qua mặt từng người, từng người một, phần lớn đều tỏ ra thất vọng. Những người này chắc đều mong cô và Lục Hường Bắc to tiếng một trận đây mà? Còn may là lý trí còn sót lại của cô đã phát huy tác dụng nhắc nhở cô lúc này nhất định không được kích động nếu không hình tượng của cô sẽ không còn nữa: “Không còn việc gì làm sao?” Cô không nặng cũng không nhẹ mà lên tiếng làm cho tất cả thư ký trở về vị trí chỉ trừ cô gái Ngũ Nhục Thủy đang đứng trước mặt kia...

Ngũ Nhục Thủy rất khiêm tốn chào hỏi cô: “Chào chị, em tên Ngũ Nhục Thủy, là thư ký mới tới, trước đây em chưa từng nhìn thấy chị, mong được chị chỉ bảo!”

Cô em này thật biết làm người khác hài lòng. Nếu không phải biểu hiện trong cuộc nói chuyện của cô ta với Lục Hường Bắc vừa rồi rõ ràng đến vậy, có thể cô còn rất thích cô ta. Đồng Nhất Niệm mỉm cười: “Chào em, đều làm việc cho công ty cả, hợp tác vui vẻ!”

Sau đó cô quay người lại thì nhìn thấy nhiều thư ký cố nén cười, khi phát hiện ánh mắt tà ý của Di Đóa liền hiểu ra, những người này đều không nói cho Ngũ Nhục Thủy biết vị trợ lý phó tổng kiêm giám đốc phòng thư ký Quốc tế Đồng thị cô đây chính là Lục phu nhân... Thôi được đã không biết thì cô cũng vô như không biết đi.

Cô đã nhận ra rằng tự mình đến thảo phạt Lục Hường Bắc là sai lầm, cũng may là vẫn chưa bắt đầu, đang định trở về văn phòng thì Lâm Từ đột nhiên xuất hiện nói với cô: “Giám đốc Đồng, tổng giám đốc gọi cô.”

Cái gì cơ? Bây giờ đã gọi anh ta là tổng giám đốc rồi sao? Chữ phó kia trực tiếp bị bỏ đi rồi... Đồng Nhất Niệm nở nụ cười với bộ dạng làm việc công đi vào văn phòng anh. Lâm Từ chau mày đóng cửa lại.

“Lục tổng có gì phân phó?” Đồng Nhất Niệm ngồi xuống ghế đối diện anh.

Anh đang vui đầu xem văn kiện nghe thấy tiếng cô liền ngẩng đầu lên nhìn cô bằng đôi mắt sắc bén nhưng lại bình thản. Cô không hề sợ hãi, cũng nâng cằm nhìn anh: “Lục tổng, nếu không có việc gì thì tôi phải ra ngoài làm việc rồi!”

Anh thở dài: “Niệm Niệm, vẫn chưa hết giận sao?”

Hết cái đầu anh ý! Cô hận không thể tát một bạt tai lên gương mặt đẹp trai của anh nhưng đáng tiếc đây lại là công ty! Cô mím chặt môi không nói lời nào, Lục Hường Bắc đành chăm chú nhìn cô: “Nhục Nhục là anh đưa vào công ty, cô ấy mới tốt nghiệp chưa có kinh nghiệm lại nhút nhát, anh muốn cô ấy trực tiếp theo chúng ta, nếu có thời gian, em hãy chỉ dạy cho cô ấy.”

Nhục Nhục? Gọi thật là thân thiết! Nhút nhát? Cô ta vừa rồi như vậy mà còn gọi là nhút nhát? Chỉ còn thiếu nước trực tiếp nhảy vào lòng anh thôi! Cô nheo mắt, cười gần như tỏ ra sự ác ý: “Dạy cô ta cái gì? Dạy cô ta cùng anh lên giường như thế nào sao?”

Hết chương 9 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 10: Thử Xem Còn Khả Năng Không

Trong ấn tượng của cô, anh chưa từng khen cô. Bướng bỉnh, tính tình cáu kỉnh, không cố gắng làm việc, những từ này đều là dùng để hình dung cô. Mỗi quý cô đưa cho anh các loại báo cáo tổng kết kế hoạch, không biết bị anh trả lại bao nhiêu lần. Chỉ trừ khi ở trên giường, anh vô tình khen cô rất giỏi ra thì cô thật không nghĩ ra mình còn có gì có thể đáng để anh khen nữa. Vì vậy cô chỉ có chút bản lĩnh này là có thể dạy Ngũ Nhục Thủy đó! Trong lòng cô hận đến nỗi muốn đặt cho Ngũ Nhục Thủy một biệt hiệu. Thế mà Lục Hưởng Bắc lại bị cô làm cho tức giận, hai mày nhíu lại, trong mắt nhen nhóm lên ngọn lửa tức giận: “Đồng Nhất Niệm! Đầu em cả ngày nay đang suy nghĩ cái gì vậy hả?”

Cô chỉ cảm thấy khóe mắt có chút đau đớn chua xót. Lục Hưởng Bắc đối xử với mọi người luôn giữ khoảng cách, lễ độ, không dễ nổi nóng thế mà lại hung dữ với cô vì cái “họa thủy” (*) đó. Trong lòng cô như bị lửa đốt, cô đứng dậy lật đổ chén trà trên bàn làm việc. Nước trà nóng chảy theo bàn làm việc nhanh chóng chảy lên quần của Lục Hưởng Bắc, vì bị bỏng nên anh đột ngột đứng dậy. Chén trà này thật không biết vì chịu thua hay là vì lý do gì mà chảy đến đúng vị trí bộ phận quan trọng của anh. Đồng Nhất Niệm phì cười: “Xin lỗi Lục tổng, có điều... là tôi cố ý đấy.”

*Họa thủy: ý chỉ Ngũ Nhục Thủy

Nói xong liền cố ý đến bên cạnh anh, cô giơ tay lên, ngón tay lướt qua gương mặt anh tuần của anh nhẹ nhàng thổi một làn khí nóng lên mặt anh, quyến rũ mà lắc đầu than: “Thật là đáng tiếc, không biết nó...từ nay trở đi liệu có mất đi khả năng không?”

Từ những đường gân xanh trên cơ thể rắn chắc và huyết thái dương bộc phát của Lục Hưởng Bắc cô biết mình đã chọc cho con báo đáng sợ này tức đến cực điểm rồi. Vì vậy điều chỉnh nụ cười xong cô định chạy đi ngay lập tức, nhưng lại cảm thấy vùng eo bị siết chặt, cô bị Lục Hưởng Bắc ôm chặt trong lòng còn thuận đà ép cô lên bàn làm việc. Đây là điều cô không ngờ tới, Lục Hưởng Bắc này lại là hình người dạ thú. Trong công ty luôn nghiêm túc, từ trước đến nay, trong công ty, chưa từng có hành vi thân mật nào cũng với cô cả. Ngay cả khi tân hôn nồng nàn lúc đầu cũng nhất định phải kiểm chế đến khi về nhà, sau đó vừa vào đến cửa liền ôm cô lên giường.

Bọn họ đã từng có một quãng thời gian rất đẹp, chỉ là sau đó...Đồng Nhất Niệm, trong lòng có chút xót xa lấy lại chút tinh thần, nhưng trong chớp mắt tay của anh đã tiến sâu vào nội y của cô. Ngón tay anh hơi lạnh, chạm vào da cô, không khỏi làm cô hơi rùng mình. Lo sợ anh tiếp tục thăm dò, cô nhanh chóng ấn chặt tay anh, lạnh nhạt nói: “Anh muốn làm gì?”

Tay anh bèn rút khỏi quần áo của cô, Đồng Nhất Niệm vừa thở phào thì bỗng nhiên anh lại vén váy cô lên, bộ phận bị nước trà làm ướt trực tiếp dán vào giữa hai chân cô và còn ác ý di chuyển nhẹ nhàng. Nét cười yêu nghiệt hiện lên trong mắt anh: “Không phải là em lo lắng nó không còn khả năng sao? Thử đi là biết liền à!” Quần của anh ẩm ướt đã làm cho tất chân của cô thấm ướt theo, vật cứng giữa hai chân anh càng chính xác tìm đến nơi nào đó của cô. Càng đáng ghét là việc đi vào như vậy đã làm cô xao động rồi. Móng tay cô bám chặt vào cánh tay anh, tránh anh thêm một bước xâm chiếm cơ thể cô. Nhưng âm thanh lại nhẹ nhàng run lên: “Lục Hưởng Bắc, anh điên rồi sao? Đây là phòng làm việc!”

Anh chỉ cười cười, hai tay di chuyển lên trên giữ chặt đầu cô. Đồng Nhất Niệm bị anh giữ chặt không thể cử động được. Cô co gối, dự định ra sức đá cho anh một cái giống như Tivi thường hay diễn, không chừng có thể đá cho anh một cái rồi trở thành thái giám cũng nên. Nhưng sự thật đã chứng minh đàn ông trong phim đều là đồ bỏ đi. Nhanh như vậy đã bị phụ nữ đá cho thành thái giám rồi? Còn cô vừa mới cử động một chút thì đã bị Lục Hưởng Bắc nhận ra và càng thuận tiện bị anh kẹp chặt hai chân. Tình hình lúc này thật giống cá nằm trên thớt mà cô chính là con cá đó!

Hết chương 10 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hưởng Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Em Là Giỏi Nhất!

Môi anh dừng lại ở môi cô, cô muốn tránh nhưng không tránh được, chỉ cảm thấy được sự thanh mát của bạc hà kèm theo nét độc đáo buổi sáng sớm đang nhàn chìm cô. Anh chỉ hôn cô chứ không hề có hành động nào khác. Cuối cùng bên tai cô vang lên giọng nói: “Niệm Niệm, là em nói nếu không phải là văn phòng là được đúng không?”

Cô căm ghét việc bị anh cưỡng hôn, trên mặt lại ửng đỏ, cô hùng hục nhìn anh: “Ai nói thế? Tôi có nói đâu.”

Anh cười, buông cô ra nhưng vẫn không quên thêm một nụ hôn trên má cô: “Chúng ta đã lâu không ở cùng nhau, anh nhớ em rồi, thấy tôi nay thế nào?”

Nhớ cô? Nhớ cơ thể cô thì có! Cô lấy tay lau vị trí anh vừa hôn, lau rất mạnh: “Ồ, anh vẫn nên đi tìm Yến Oanh của anh đi! Tôi không có thời gian đi với anh!”

Anh cười rất tươi: “Em là giỏi nhất.”

Cái gì? Cô giỏi nhất? Đây là đang khen cô sao? Anh quả nhiên chỉ khen cô ở phương diện này! Hơn nữa, rốt cuộc thì anh đã so sánh cô với bao nhiêu người phụ nữ khác? Không có so sánh sao có thể đưa ra kết luận được?

“Lục Hường Bắc! Anh là một tên lưu manh!”

Cô không thể kiềm chế được cơn tức giận của mình liền lấy những giấy tờ trên bàn làm việc đập vào anh. Động tác của anh rất ưu mỹ, nghiêng người né tránh làm giấy tờ rơi đầy đất, sau đó anh chỉ cười thậm chí còn cười thành tiếng. Tiếng cười trong văn phòng vọng lại quyện với hương trà xanh thoảng thoảng trong không khí làm cô cảm thấy bức bối đến khó thở. Khoảng mắt cô liền đỏ lên. Cô không muốn anh nhìn thấy liền ngoảnh đầu ra khỏi văn phòng. Ở cửa văn phòng anh lại gặp ngay Ngũ Nhục Thủy đang cầm bình giữ nhiệt. Nhìn thấy bộ dạng kỳ lạ của Đồng Nhất Niệm đi ra có chút ngạc nhiên, sau đó nhanh chóng cười với cô và đi qua chạm vào người cô. Hương hoa nhài thanh nhã lại thoảng qua, Đồng Nhất Niệm nhăn mày đang muốn rời đi thì nghe tiếng Ngũ Nhục Thủy vọng lại: “Lục tổng, sao người anh lại ướt hết vậy? À, là bị trà bị đổ vào người sao? Anh không bị bỏng chứ? Em đi pha cho anh một cốc khác! Đây là bữa sáng, dạ dày anh không khỏe, buổi sáng nên ăn chút cháo cho dễ tiêu hóa.”

Trong lòng Đồng Nhất Niệm như có hòn đá cản trở, cực kỳ khó chịu, cô không muốn nghe nữa nên rất nhanh chóng mà rời đi. Vừa vào đến văn phòng mới cảm thấy nhẹ nhõm được một chút thì lại thấy, không biết từ khi nào Nho Đóa cũng đã quay lại đang ngồi sau bàn làm việc của cô với tư thế đang chờ để tám chuyện. Đồng Nhất Niệm vừa vào Di Đóa liền đi lại gần quan sát cô từ trên xuống dưới. Miệng Di Đóa như không thể đóng lại được, đẩy cô đến trước gương chỉ trỏ: “Niệm Niệm, cậu nhìn bản thân mình đi! Đầu tóc lộn xộn, quần áo nhăn nhoe, hai má ửng hồng, môi thì sưng lên, vậy thì ướt!”

Đồng Nhất Niệm bất giác nhớ lại màn vừa rồi, mặt càng đỏ hơn, cô đẩy Di Đóa ra: “Thì đã làm sao, cậu còn không mau đi làm việc đi, tởn tiền thưởng bây giờ!”

Di Đóa bĩu môi: “Cậu lại dùng việc này đe dọa tởn rồi! Tám một câu cuối cùng, vừa rồi cậu và Lục tổng biểu hiện ở văn phòng có kích tình không? Hai người tối qua vẫn chưa giải quyết đủ sao? Sức chiến đấu của Lục tổng không phải mạnh bình thường đâu nha...”

“Kim Di Đóa!” Đồng Nhất Niệm tức giận, lấy từ trong bàn làm việc ra một miếng băng cá nhân: “Cậu còn nói linh tinh nữa có tin tởn sẽ dán miệng cậu lại không?”

Hết chương 11 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nhớ Mãi Không Quên Và Không Quên Nhớ Mãi

Cả ngày hôm nay Đồng Nhất Niệm không biết đã trải qua như thế nào, cuộc họp lúc bốn giờ chiều, ba cô sẽ đến tham dự. Lục Hường Bắc cần tổng kết công việc trong tháng của cô, trong cuộc họp anh sẽ báo cáo công việc với ba cô, thế nhưng cả buổi sáng cô lại không viết được gì. Nhìn vào màn hình máy tính thì tất cả đều là hình ảnh của Lục Hường Bắc, anh cau mày khi tức giận, ánh mắt của người chồng nhiệt tình khi hôn cô, trách móc cô không hề kiêng nể... và còn về mặt tức giận nhất của anh, cả cảnh anh cùng người phụ nữ khác ôm nhau. Mỗi khi nghĩ đến đây suy nghĩ của cô liền bị gián đoạn, sau đó liền quay về với bản tổng kết nhưng cứ đánh được vài chữ lại chìm sâu trong lơ đãng. Cô cứ ở trong tình trạng như vậy cho đến trưa. Lục Hường Bắc đến tìm cô lấy bản tổng kết, cô ngồi sau bàn làm việc đảo mắt: “Vẫn chưa có!”

Sắc mặt Lục Hường Bắc lập tức trở nên nghiêm túc: “Sao em chậm chạp vậy? Một bản tổng kết mà cả sáng cũng không xong?”

Đồng Nhất Niệm giận một cách âm thầm nhưng khổ nỗi lại không thể nói là do đang nghĩ đến anh. Đang định tìm vài câu chọc giận anh thì ngoài cửa vang lên tiếng nói yếu ớt: “Anh Lục, mọi người đều đi ăn trưa cả rồi, anh ăn ở canteen công ty hay gọi đồ ăn bên ngoài ạ?”

“Còn em?” Lục Hường Bắc hỏi

Đồng Nhất Niệm tưởng là gọi cô, ngẩng đầu lên thì thấy ánh mắt Lục Hường Bắc đang hướng ra cửa còn Ngũ Nhục Thủy ở cửa nhẹ nhàng trả lời: “Em ăn ở canteen, anh có cần em lấy về cho anh một phần không ạ?”

Lục Hường Bắc lắc đầu: “Chúng ta cùng đi ăn đi!” – Nói xong mới quay đầu hỏi Đồng Nhất Niệm: “Em cùng đi chứ?”

Đồng Nhất Niệm lửa giận bốc lên liền gõ loạn bàn phím: “Tôi không đi, tôi cần nhanh chóng làm xong bản tổng kết này. Không làm xong sẽ không ăn cơm. Như vậy đã được chưa?”

Lục Hường Bắc nhìn cô đầy nghi ngờ, một lúc sau mới gật đầu nói: “Tốt! Tinh thần đáng khen, vậy anh đi đây, buổi chiều anh chờ xem bản tổng kết của em!”

Anh quả thực đã đi như vậy, ra đến cửa còn cười với Ngũ Nhược Thủy. Sau khi bọn họ đi, Đồng Nhất Niệm đập bàn một cái thật mạnh, tức đến nỗi muốn đập luôn cả bàn phím. Bỗng nhiên QQ của cô kêu lên, vừa nhìn avatar đã biết là ai...trong lòng chớp mắt dâng đầy ảm áp. Mở ra quả nhiên là người tên là “không quên nhớ mãi”. “Không quên nhớ mãi” là Thẩm Khang Kỳ - người bạn của cô từ nhỏ đến giờ, sau khi tốt nghiệp trung học thì thi đỗ trường quân sự, giờ là sỹ quan rồi. Khi cô kết hôn, anh trở về nói với cô những lời đau khổ như “sao không đợi anh“. Còn cô ngoài lời xin lỗi thì không biết nói gì hơn. Từ đó về sau anh liền đổi tên trên mạng thành “không quên nhớ mãi” là vì tên trên mạng của cô là “nhớ mãi không quên”

Nhớ mãi không quên:.....

Không quên nhớ mãi: “Niệm Niệm anh sắp quay về xem mắt, mau chuẩn bị tiếp giá!”

Nhớ mãi không quên: “Thật à? Khi nào vậy?”

Không quên nhớ mãi: “Vẫn chưa định ngày cụ thể, em nhất định phải gặp anh! Anh có mang quà về cho em đấy.”

Đồng Nhất Niệm gửi đi một biểu tượng thêm thường: “Có quà thì em nhất định chờ anh rồi!”

Không quên nhớ mãi: “Niệm Niệm, anh ta có tốt với em không?”

Lòng Đồng Nhất Niệm chột trằm xuống, ngồi trước màn hình cười khổ, các ngón tay trở nên thật nặng nề, dường như cô có muôn ngàn lời muốn nói với Thẩm Khang Kỳ nhưng đã dừng lại mà chỉ gửi đi một chữ: “Tốt”

Hết chương 12 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hưởng Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Lục Hưởng Bắc Đáng Ghét

Bất kể giữa cô và Lục Hưởng Bắc có ngàn vạn bất hạnh nào thì đó cũng là chuyện giữa cô và anh. Lòng tự tôn của cô không cho phép cô nói điều đó với bất cứ ai. Mặc dù Thẩm Khang Kỳ đối với cô không phải là bạn thông thường nhưng ngay từ đầu giữa Thẩm Khang Kỳ và Lục Hưởng Bắc, cô đã chọn người đến sau. Bây giờ dù cho Lục Hưởng Bắc đưa cho cô chén rượu đắng thì cô cũng cố phải nuốt vào! Tuy vậy câu nói sau đó của Thẩm Khang Kỳ vẫn làm cô rom róm nước mắt.

Không quên nhớ mãi: “Không đúng, em không hề hạnh phúc.”

Nhớ mãi không quên: “Anh đừng có nói lung tung.”

Không quên nhớ mãi: “Niệm Niệm, đừng có tỏ ra cứng rắn nữa, anh biết em bao nhiêu năm rồi còn không hiểu em sao? Mặc dù xa cách nghìn trùng nhưng anh vẫn có thể nhìn thấy em đang do dự trước mấy tính, có phải bây giờ ngũ quan trên mặt đều nhăn hết lại rồi phải không?”

Đồng Nhất Niệm nhanh chóng soi gương, quả nhiên, không những không can tâm trả lời mà còn cho thêm mấy biểu tượng cảm thán để nhấn mạnh: “Em không hề!”

Thẩm Khang Kỳ không thèm để ý đến cô tiếp tục gửi đi: “Trong mắt đã đầy nước mắt rồi đúng không? Quý thích khóc! Nhất định là soi gương rồi đúng không? Xấu chết đi được ấy!”

Trong mắt cô rõ ràng là có nước mắt nhưng với âu nói này của Thẩm Khang Kỳ lại khiến cô cảm thấy buồn cười, cũng vì lý do ấy mà nước mắt rơi xuống trên bàn phím.

Thì ra có nhiều chuyện không thể thay đổi theo thời gian, ví dụ như những chuyện giữa cô và Thẩm Khang Kỳ. Tự nhiên lại nói đến chuyện của Thẩm Khang Kỳ. Anh kể về bộ đội của anh, quân đội của anh, biên ải của anh, non sông nước biển của anh và còn có cả hồi ức của anh và cô nữa, từng chuyện, từng chuyện cứ thế được khơi gợi ra... Thời gian nói chuyện trôi qua thật nhanh, Đồng Nhất Niệm bị anh chọc cho lúc khóc lúc cười. Kết quả cô được đưa lên tận chín tầng mây. Mãi cho đến khi một avatar khác không ngừng nhấp nháy, cô mở ra thì ra là Lục Hưởng Bắc, tin nhắn chỉ có sáu chữ: “Đến văn phòng của anh ngay!”

Đầu cô như bị gõ một cái, giờ mới nhớ đến bản tổng kết, rồi nhớ đến bộ mặt lạnh lùng của anh. Cô nhanh chóng thoát ra chạy đến văn phòng tổng giám đốc. Cô trực tiếp bước vào: “Bản tổng kết nhất định tôi sẽ giao cho anh trước cuộc họp!” Cô cảm thấy rất khó biện hộ cho mình.

Lục Hường Bắc nhìn cô, ánh mắt giống như muốn nhìn thấu người cô, chậm chậm nói: “Thời gian đều dùng để chat QQ tất nhiên là không thể viết xong bản tổng kết rồi!”

“Buổi trưa là thời gian nghỉ ngơi của tôi, tôi thích làm gì là việc của tôi!” Đồng Nhất Niệm vẫn cố cãi nhưng cô vẫn không hiểu, không phải là anh đi ăn trưa sao, sao lại biết cô đang chat QQ? Lục Hường Bắc chỉ vào hộp cơm trên bàn: “Lấy bữa trưa của anh đi, ăn no rồi mới có sức dạo Taobao tìm thức ăn!”

“.....” Đồng Nhất Niệm nghĩ rằng lần sau không thể dùng mạng công ty nữa, sáng nay cô chỉ đăng nhập Taobao có một chút, nick dùng để tìm thức ăn là nick ảo mà.

“Không còn việc của em nữa, em có thể ra ngoài rồi!” Thấy cô không nói gì anh liền cúi đầu làm việc.

Cô nhấm nháp với anh cầm hộp cơm đi. Lục Hường Bắc chính là người đáng ghét như thế, hiếm khi giận giữ mắng người. Dù cho cảm xúc mất kiểm soát đi chăng nữa thì vẫn bình thản như vậy, ăn nói lưu loát, càng giận giữ thì càng lưu loát. Cảm giác đó còn khó chịu hơn là bị mắng một trận. Cô càng nghĩ càng thấy không đúng, hôm nay vốn là cô muốn hỏi tội anh sao cuối cùng lại biến thành cô là người chịu thiệt vậy. Trong cơn tức giận liền không thèm ăn cơm nữa, bắt đầu tập trung viết bản tổng kết. Cô xem bản phím là Lục Hường Bắc ra sức gõ tanh tách, lại vừa nghiêng răng hận không thể đập tan bàn phím.

Hết chương 13 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đứa Trẻ Không Có Mẹ Giống Như Ngọn Cỏ

Cuộc họp buổi chiều diễn ra rất thuận lợi, Đồng Tri Hành tức ba của Đồng Nhất Niệm rất hài lòng với công tác tháng này. Bản tổng kết mà Đồng Nhất Niệm viết dĩ nhiên được ba khen ngợi, chỉ có Lục Hường Bắc sau khi đọc tổng kết không biết tại sao lại nhấm nháp. Đồng Nhất Niệm không biết anh còn chỗ nào chưa vừa ý.

Tối đến đương nhiên phải về nhà chính ăn cơm. Đồng Nhất Niệm rất không thích việc này. Ngày cô ghét nhất trong tuần chính là cuối tuần bởi vì phải về nhà gặp mẹ nhỏ và em gái Đồng Nhất Lăng.

Mẹ của Đồng Nhất Niệm qua đời khi cô mới ba tuổi, ba cô, một năm sau thì đi bước nữa, kết hôn với một mình tình rất nổi tiếng lúc bấy giờ. Khi cô năm tuổi thì có thêm một em gái. Là con gái của mẹ kế, em gái cô từ nhỏ đã trở thành viên ngọc quý trong tay ba mẹ. Còn viên ngọc không có mẹ là cô đã mất đi hào quang chỉ lặng lẽ ngồi một bên nhìn em gái được nhận hết yêu chiều của cha mẹ.

Những gia đình khác thì em gái phải mặc lại những quần áo chị đã mặc qua, dùng đồ đã dùng qua của chị gái. Còn như gia đình của cô thì khác. Tuy rằng chưa đến lượt cô dùng đồ thừa của em gái nhưng ít nhất đồ cô có được đều là do mẹ nhỏ cho em gái chọn trước rồi cô ấy không cần thì mới cho cô. Cô không ngưỡng mộ, sự thật là như vậy.

Đạo lý trẻ con không có mẹ như một ngọn cỏ này cô đã hiểu từ khi còn rất nhỏ. Có điều cô cảm thấy mình ở Đồng gia như người ngoài, còn mẹ nhỏ, em gái và ba cô mới đúng là một gia đình. Vì vậy, ở độ tuổi chưa hiểu được yêu là gì, khi ba cô gả cô cho Lục Hường Bắc, cô không do dự mà chấp nhận. Một nửa nguyên nhân là vì kết hôn sẽ được chuyển ra ngoài ở. Chuyển ra ngoài sẽ không cần đối mặt với gương mặt cười giả dối của mẹ nhỏ và em gái nữa, thậm chí cả sự lãnh lẻo thường xuất hiện nữa. Nhưng ba cô lại kiên quyết đặt ra quy định thứ sáu hàng tuần phải về nhà ăn cơm và còn phải ở lại. Lục Hường Bắc luôn nghe lời ba cô, mỗi tuần đều chọn loại rượu ba cô thích mang về cùng ông uống vài ly. Hôm nay cũng vậy, rượu đã được Lục Hường Bắc chuẩn bị sẵn trong xe, là rượu Vintage Lafite, không biết anh mua với giá cao như thế nào nữa.

“Đồ tay sai!” Khi Lục Hường Bắc đưa rượu cho ba cô, Đồng Nhất Niệm liền lẩm bẩm. Ngay lập cô tức bị Đồng Tri Hành mắng cho một trận: “Con vừa nói gì thế? Ba thấy Lục Hường Bắc còn có lòng void ba hơn là con, trong lòng con có khi nào có người ba này hay không?”

Đồng Nhất Niệm quay đầu nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ, chậm rãi nói: “Trong lòng hay trong mắt mẹ con trên trời cũng có ba đấy!”

“Con nha đầu này!” Đồng Tri Hành đang ở trên xe liền phải giơ tay cốc đầu cô một cái.

Mọi khi đều như vậy, hai người cha và con gái chỉ cần gặp nhau là tranh cãi. Dây dẫn cháy của cuộc tranh cãi luôn là mẹ của Đồng Nhất Niệm.

“Ba, Niệm Niệm không hiểu chuyện, ba đừng chấp cô ấy làm gì!” Lục Hường Bắc kịp thời nói đỡ cho cô.

“Đây là chuyện giữa tôi và ba, người ngoài đừng chen vào!” Đồng Nhất Niệm biết chỉ cần cô nhắc đến từ “người ngoài” là Lục Hường Bắc sẽ không vui

nhưng cô vẫn cứ nhắc. Có điều người chịu khổ lại là cô, người ba ngồi ghế sau lại “tặng” cô một cốc vào đầu: “Ai nói Lục Hường Bắc là người ngoài, ba thấy con mới giống người ngoài đây!”

Đồng Nhất Niệm cũng đã quen rồi, mỗi lần cô nói gì liên quan đến Lục Hường Bắc thì người bị đánh luôn là cô. Không biết Lục Hường Bắc cho ba cô uống thuốc gì mà ông lại thích anh như vậy.

Hết chương 14 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Về Nhà

Khi về nhà, là Lục Hường bắc lái xe đưa họ về. Mỗi khi đi xe cùng ba đều là Lục Hường Bắc làm tài xế. Đồng Nhất Niệm rất khinh thường hành động này của anh. Đây là một trong những hành động đáng khinh bỉ của Lục Hường Bắc để làm vừa lòng ba cô. Do vậy, chỉ cần mỗi lần cô hơi thể hiện ra sắc thái khinh miệt của mình thì sẽ nhận được sự giáo huấn của ba. Vì thế, suốt đường đi cô chỉ nhìn ra ngoài xem phong cảnh mà không nói một câu chỉ nghe ba vợ và con rể nói chuyện rất vui vẻ.

Khi xuống xe, Lục Hường Bắc không quên xuống trước mở cửa xe cho ba và dìu ông xuống xe. Tần suất gọi ba của anh còn cao hơn cô. Nếu là bình thường, sau đó anh sẽ mở cửa xe cho Đồng Nhất Niệm rồi vòng tay qua ôm lấy eo cô, cùng đi vào nhà, có khi còn chỉnh lại tóc cho cô, chỉnh sửa cả quần áo cho cô nữa. Nói chung anh ở trước mặt ba cô sẽ hết sức dịu dàng chu đáo, làm cho mọi người trong Đồng gia cảm thấy anh là người chồng tốt, người con rể tốt. Nhưng hôm nay Đồng Nhất Niệm không cho anh cơ hội này, tự mình xuống xe trước cả ba rồi tự mình đi vào nhà.

Chỉ nhìn thấy một thân ảnh màu hồng chạy ra, không cần nghĩ Đồng Nhất Niệm cũng biết người đó là Đồng Nhất Lăng, tiểu công chúa Đồng gia yêu thích màu hồng. Đương nhiên người công chúa nhiệt tình chào đón không phải là cô mà là người nào đó sau lưng cô. Cô nghe thấy một giọng nói yếu điệu đang vang lên: “Anh rể, thứ anh đồng ý với em đâu? Anh đã mua cho em chưa ạ?”

“Anh mua rồi, đang trên xe đó, để anh đi lấy!”

Trong lòng Đồng Nhất Niệm cười lạnh, Lục Hường Bắc muốn ở Đồng gia làm mọi thứ đều hoàn hảo sao? Chỉ e là không dễ dàng như vậy. Cô em gái bảo bối này của cô không phải cần một thứ đồ đơn giản như vậy, là một phụ nữ, cô có trực giác này. Nhất Lăng quá nhiệt tình với Lục Hường Bắc. Cô không tin việc cô có thể nhận ra mà lão hồ ly Lục Hường Bắc lại không nhận thấy? Có điều giả ngốc cũng được. Lão hồ ly đã nghi hươu là ba cô không thể không nhìn ra chỉ là vì tiểu công chúa Đồng gia từ nhỏ muốn gió có gió, muốn mưa có mưa. Ba cũng phải bó tay với con bé. Dù sao bây giờ cũng sóng yên biển lặng, vẫn chưa xảy ra chuyện gì, cả nhà cứ giả vờ không biết đi, xây dựng một xã hội hài hòa mà ai cũng không muốn làm việc thừa thãi.

“Niệm Niệm, Hường Bắc, các con đã đến rồi! Hôm nay mẹ đã dậy sớm tự mình mua đồ, tự mình xuống bếp làm món Niệm Niệm thích nhất, mau vào đây, đi rửa tay rồi ăn cơm!” Mẹ nhỏ đã ra mặt rồi, lại còn gọi tên cô trước, con người này thật ra là muốn vượt qua cô để hướng tới Lục Hường Bắc. Đồng Nhất Niệm lại buồn cười, người này còn ảnh hưởng đến cả vị mẹ nhỏ này, cũng xem như cô được mở rộng tầm mắt. Cô bị xem như là không khí cũng không sao, dù sao từ lúc ba tuổi, cô đã luôn diễn vai không khí rồi. Còn Lục Hường Bắc, rõ là chồng cô lại được mẹ con nhà này ra sức đón tiếp. Nghĩ cũng phải Đồng gia không có con trai, mà Lục Hường Bắc trước mắt là quyết sách cao nhất của Quốc tế Đồng thị, giống như nắm chắc Lục Hường Bắc là nắm chắc nửa cuộc đời còn lại vậy. Mọi người đều đã ngồi xuống bàn ăn. Lục Hường Bắc tự nhiên ngồi cạnh Đồng Nhất Niệm còn Đồng Nhất Lăng không vui đành ngồi xuống bên còn lại của Lục Hường Bắc mà gọi “anh rể anh rể” không ngừng.

Cuối cùng Đồng Tri Hành không thể nhịn nổi nữa liền gắt lên: “Nhất Lăng, ăn cơm còn không chịu ít lời đi! Thật không muốn để người khác ăn nữa sao?”

Hết chương 15 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Chú Trọng Vệ Sinh

Đồng Nhất Lăng không chịu liên chu môi ra, yên lặng một lúc lại tiếp tục “anh rể, anh rể”

“Anh rể, tháng sau em tốt nghiệp rồi, ngày chụp ảnh tốt nghiệp anh có thể đến chứ?” Đồng Nhất Lăng chớp chớp đôi mắt, ai cũng có thể nhìn ra trong đôi mắt ấy đã tình trong như nước. Lục Hường Bắc mỉm cười nhìn Đồng Nhất Niệm: “Đương nhiên rồi, anh và chị em sẽ cùng đến!”

Mặt Đồng Nhất Lăng lập tức dài ra, cúi đầu ăn cơm, Đồng Nhất Niệm không hề nói gì vẫn tiếp tục diễn vai không khí. Mẹ nhỏ bỗng nhiên mở lời: “Hường Bắc, nào, đây là món cá mà con thích nhất, ăn nhiều vào!” Nói rồi bà gấp phần lườn cá ngon nhất vào bát anh.

“Con cảm ơn mẹ nhỏ!” Lục Hường Bắc đối với mỗi người của Đồng gia đều luôn lễ phép như vậy, ngay cả mẹ nhỏ - người Đồng Nhất Niệm ghét nhất cũng không ngoại lệ. Điều này làm Đồng Nhất Niệm luôn chỉ trích ngầm anh từ khi cưới cho đến nay. Nhưng anh lại nói lễ phép với một người không có nghĩa là trong lòng thấy yêu thích người đó. Đồng Nhất Niệm thật không thể nào hiểu nổi con người Lục Hường Bắc. Tất nhiên, từ trước đến nay, cô chưa bao giờ hiểu nổi anh...

Lúc này, cô liếc nhìn anh đang cẩn thận gỡ từng chiếc xương ở miếng cá trong bát ra có chút không biết nói gì, như vậy là hay lắm sao? Cũng chỉ là cá mẹ nhỏ gấp cho thôi mà, có gì phải cẩn thận giống như cái gì đó không biết nữa?

Lục Hường Bắc gỡ xong chiếc xương cuối cùng bỗng nhiên quay ra cười với cô: “Niệm Niệm mới là người thích ăn cá nhất, cho em này!” Nói rồi bỏ anh miếng cá đã gỡ hết xương vào bát cô. Cô thấy ba cô tỏ vẻ hài lòng với Lục Hường Bắc, trong lòng cô càng thấy buồn bực, mặt hiện lên sự khó chịu, buông đũa xuống lạnh lùng nói: “Con ăn no rồi!”-Nói xong liền đi lên lầu.

“Niệm Niệm, con đứng lại cho ba!” Ba rất giận giữ.

Cô đứng lại nhưng quay lưng về phía mọi người.

“Sao con lại bất lịch sự như vậy chứ? Ở bên ngoài cũng như vậy sao? Thật là làm mất mặt nhà họ Đồng mà!” Ba đập tay xuống bàn một cái rất mạnh, cô có thể nghe thấy tiếng bát đĩa động đậy.

Vì cô không ăn cá mà Lục Hường Bắc gấp cho mà đã giận giữ như vậy sao? Cô quay người lại cười với Đồng Tri Hành: “Ba, con thật sự đã no rồi. Hơn nữa, con lại là người được dạy bảo tốt nên mới không ăn đó ạ. Ít nhất phải biết chú trọng giữ vệ sinh. Như vậy không đúng sao ạ? Đồ dính nước bọt của người khác con không thể ăn được!” Ý của cô là đĩa của Lục Hường Bắc đương nhiên là dính nước bọt của anh mà miếng của anh không phải là đã có nước bọt của rất nhiều người phụ nữ khác rồi hay sao? Ý nghĩ này làm cô cảm thấy ghê tởm..

Ngay lập tức sắc mặt của Lục Hường Bắc đã thay đổi. B cô cũng bị cô làm cho tức đến á khẩu không biết nói gì, chỉ có Đồng Nhất Lăng mắt chớp chớp quan sát thấy cảnh này bỗng nhiên nói: “Chị à, lẽ nào chị và anh rể chưa từng hôn nhau sao?”

Lúc này, mặt Đồng Nhất Niệm đen kịt, cô xoay người lại, rầm rầm đi lên lầu. Trước khi đi, rõ ràng là cô đã nhìn thấy gương mặt vốn biến sắc của Lục Hường Bắc bỗng nhiên hiện nên nụ cười không hề có ý tốt. Đồng Nhất Niệm đã ý thức được tín hiệu nguy hiểm. Tối nay ở lại nhà chính, cô và Lục Hường Bắc ở cùng một phòng. Với con người của Lục Hường Bắc, anh có thể là Liễu Hạ Huệ sao? Thế mới là lạ đó! Ý niệm trong lòng động đậy, tà mạo hiểm bị bà mắng thì tối nay cũng không thể ngủ ở đây. Cô vội vàng xuống lầu thì nhìn thấy Lục Hường Bắc không giống như thường lệ nói chuyện với ba mà cũng đã rời bàn ăn đang đi lên lầu.

Hết chương 16 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đại Sói Xám Và Tiểu Bạch Thỏ

Cô gọi thăm không được, đã không còn đường thoát nữa rồi. Lục Hường Bắc vẫn giữ nụ cười như không cười ấy, hai cánh tay của anh giờ ra chặn đường cô: “Lục phu nhân thân mến, đi vội như vậy để làm gì đó? Tìm anh sao?” Vừa nói anh vừa cười vừa ôm cô vào lòng. Không sai anh đang cười, nụ cười ấy giống như kiểu cười của đại sói xám vậy.

“Buông tôi ra!” Cô chống cự. Sự chênh lệch sức lực giữa đại sói xám và tiểu bạch thỏ cô hiểu rất rõ. Lục Hường Bắc cười rất nhẹ nhàng, anh quay về phía phòng ăn nói: “Ba, con và Niệm Niệm về phòng trước ă!”

“Ai về phòng chứ? Ba, con xuống nhà là muốn nói chuyện với ba...” Tiếng nói của cô như bị chặn lại. Ở trên cầu thang, Lục Hường Bắc dùng miệng

chặn hết tất cả những chống cự của cô.

Anh điên rồi! Tuy chỗ này ba không nhìn thấy nhưng lỡ như có người làm trong nhà nhìn thấy thì phải làm sao đây? Có điều, bọn họ có nhìn thấy cũng không dám nói gì. Cô dùng móng tay nhéo vào ngực anh nhưng anh lại bắt được tay cô, trực tiếp ôm cô vào phòng.

“Đồ điên! Anh bản chết được! Mau buông tôi ra” Đóng cửa phòng, cô lại dùng chiêu cũ hi vọng có thể mắng anh lui ra. Tuy nhiên, lần này hình như là anh định làm thật. Trực tiếp ép cô vào cánh cửa, môi anh tìm đến cổ cô, hai tay rất kỹ thuật, thô bạo kéo áo sơ mi của cô, cúc áo đứt ra....

“Lục Hường Bắc! Tôi...á...đau! Đồ điên!”

Anh trực tiếp cắn nụ hồng nhạy cảm trên ngực cô, đau đến nỗi làm toàn thân cô run rẩy, nhưng trong cơ thể lại có sự ám áp quen thuộc đang dâng lên. Cô phản kháng, cô muốn khóc, hai tay cô bị tay anh kẹp sau lưng, tay còn lại cố định cổ cô, môi anh tìm đến môi cô. Hai chân cô bị chân anh kẹp chặt, cô có thể cảm thấy vật cứng kia của anh chạm vào bụng dưới của cô.

Anh vừa uống rượu với ba, trong miệng vẫn còn mùi của Vintage Lafite, cô đặc biệt miễn cảm với hơi thở sau khi uống rượu của anh. Cô còn nhớ lần đầu tiên anh hôn cô chính là sau khi anh uống rượu, khi anh đến gần, cô chỉ cần ngửi thấy mùi rượu trong miệng anh là cô đã say rồi..

Tay của anh, cứ vậy dọc theo cái cổ trơn bóng đến lưng của cô xoa ngang dọc, trên dưới nơi nốt ruồi chu sa ấy. Lưng cô rất đẹp, có đường cong, vừa đẹp vừa láng mịn, đồng thời lưng còn là phần nhạy cảm nhất của cô. Bình thường cô đều thích anh xoa dọc theo sống lưng. Khi đó anh cố tình khiêu khích cộng thêm anh chú trọng vào những nụ hôn đầy kỹ xảo đã làm bên trong cơ thể cô dậy lên từng cơn rung động. Tuy rằng anh cho cô không gian để hít thở nhưng ngón tay anh vẫn mở khuy áo, sau đó áo ngực của cô liền rơi xuống. Bộ ngực mềm mại của cô dính chặt lên áo sơ mi của anh. Nó truyền đến sự ngứa ngáy không thể chống đỡ...

“Lục Hường Bắc, dừng...”

Từ lúc đầu từ hưng phấn đến ý thức được chống lại là vô dụng mà cầu xin, hiện tại, sự quyến rũ tinh tế của cô đã làm dục vọng chinh phục của anh tăng vọt nhưng động tác của anh lại dịu dàng đi rất nhiều.

“Đây là nghĩa vụ mà Lục phu nhân nên tận sức...” Anh ngâm tai cô nhẹ giọng nói, mùi rượu nhẹ nhàng như ngấm dần vào từng lỗ chân lông của cô. Loại cảm giác vô lực khi uống rượu say ấy đã chi phối cô.

“Niệm Niệm...Niệm Niệm...” Anh gọi tên cô bằng một giọng nói đặc biệt mà đầy mê hoặc. Một lần nữa môi anh lại phủ lên môi cô: “Niệm Niệm... Đây gọi là “tương nhu dĩ mật”*.”

*Tương nhu dĩ mật: là điển tích trích trong “Trang Tử, Đại Tông Sư“. Trong này nói về hai con cá sa vào vùng nước cạn, để sinh tồn mà đã dùng miệng hà hơi ẩm cho nhau, tình cảm ấy làm cho người ta cảm động, nhưng sinh tồn như thế thật tội nghiệp. Đối với hai con cá, hạnh phúc là có thể tự do bơi lội tung tăng, mỗi con có một thiên địa thuộc về mình, mỗi con ở một phương, quên đi lẫn nhau, quên đi những ngày dựa dẫm nhau mà vui vẻ tiến về trước.

Tương nhu dĩ mật? Từ ngữ thật đẹp. Giữa anh và cô có thể có sao?

Hết chương 17 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Không Cần Con Cái

Không kịp suy nghĩ, cô chỉ cảm thấy nụ hôn của anh dường như đã rút hết không khí của cô, má cô rất nhanh đã bị ép đến đỏ lên. Anh bỗng nhiên cười một tiếng rồi tha cho đôi môi cô, chuồn chuồn đập nước mà hôn cô: “Rõ ràng là em thích anh hôn em...”

Cô biết vừa rồi anh hôn cô đến “tiêu hồn đoạt phách” là để báo thù lời cô nói không ăn nước bọt của anh ở trên bàn ăn...

“Ăn ngon không?” Ánh mắt anh như toàn màu hồng, môi nở nụ cười tà mị. Thật sự là hỏi vấn đề này sao?

“Lục Hường Bắc! Anh thật ác độc!” Cô đã lấy lại ánh mắt chán ghét của mình đối với anh.

“Thật sao?” Anh không những không giận mà còn cười: “Ác độc hơn hãy còn ở phía sau kia...”

Cô biết anh muốn làm gì nhưng lại không thể động đậy, chỉ có thể để đôi môi xấu xa của anh in lên từng tấc da mịn màng của cô từng dấu hôn một.

Những dấu hôn ấy giống như những bông hoa mai đang nở vậy.

“Lục Hường Bắc!” Giọng cô run rẩy cảnh cáo anh.

Nhưng chỉ cần là đàn ông thì họ đều biết đây là kháng cự cuối cùng trước khi giờ tay đầu hàng. Anh tiếp tục ác ý, tiếp tục hôn, từ ngực cho đến bụng rồi đến rốn. Cô nghe thấy bên tai mình truyền đến tiếng ù ù. Cơ thể tê cứng phản lại ý muốn của mình bắt đầu tan chảy.

“Lục Hường Bắc...” Cô dựa sát vào cửa. Cô sắp không đứng vững rồi.

Anh bèn cười đắc ý: “Niệm Niệm, ngoan, ở chỗ này không thoải mái...” Nói xong anh liền ôm cô đi về phía giường lớn.

Lúc này chỉ nhìn thấy quần áo không ngừng rơi xuống, áo quần của anh, váy ngắn của cô, còn có quần lót của cả hai.

Thật ra Đồng Nhất Niệm thích loại hành động này của anh. Tuy trong cuộc đời cô chỉ có một người đàn ông này, cô cũng không biết làm sao so sánh nhưng cô biết niềm vui sướng người đàn ông này mang lại cho cô là tuyệt vời nhất. Hơn nữa cảnh đẹp không hề bị ảnh hưởng theo sự mất đi cảm giác mới mẻ trong hôn nhân của họ mà ngược lại cảnh ngày càng đi lên, càng ngày càng nồng nhiệt. Dường từ nồng nhiệt này là vì Đồng Nhất Niệm cảm thấy theo sự tiếp diễn của thời gian, Lục Hường Bắc ngày càng chứng minh một cách hoàn hảo đến mức nồng nhiệt loại hành động này. Loại cảm giác đó dường như đã vắt kiệt sức của cô để làm việc này, thậm chí nó đã tạo cho Đồng Nhất Niệm một ảo giác, dường như mỗi lần đều là lần cuối cùng vậy. Chỉ có lúc này Đồng Nhất Niệm mới thực sự cảm nhận được sự tồn tại của Lục Hường Bắc, cảm nhận anh đang ở rất gần cô, cảm nhận được sự nhiệt tình của anh, sự chìm đắm của anh thậm chí là sự điên cuồng của anh...

Sự điên cuồng của anh cũng cuốn theo cô, cuối cùng đưa cô đến cực điểm tự ép bản thân không được gọi tên anh nữa. Cơ thể không chịu nổi mà run lên. Cô tưởng chừng như thân thể mình đã biến thành nước còn linh hồn đã bay lên chín tầng mây rồi.

Cuối cùng thì anh cũng đã kiệt sức, ôm cô vào lòng, hôn cô một cách rata tỉnh tề. Không biết bây giờ đã là lúc nào rồi, anh bèn ôm cô ngủ. Còn cô dù cho mệt đến đâu đi chăng nữa thì cô vẫn không thể chìm vào giấc ngủ, trong đầu rất rối loạn. Mọi suy nghĩ, phỏng đoán đều làm cô không bình tâm được. Đây là nhà của ba nên không có chuẩn bị “đạo cụ” cần thiết, xem ra ngày mai phải uống thuốc tránh thai rồi.

Mỗi lần sau khi làm xong, cô đều cảm thấy cay đắng, bởi vì nếu như ở nhà, Lục Hường Bắc từ trước tới nay chưa bao giờ quên dùng “đạo cụ”. Anh không muốn có con. Lý do của anh đưa ra là: anh mới vào làm ở công ty hai năm, có nhiều người vẫn chưa phục anh, nên anh phải lấy công việc làm trọng...

Thật sao? Thật là như vậy sao? Còn ai không phục anh chứ? Trong ấn tượng của cô, ba chữ Lục Hường Bắc này đã làm cho mỗi nhân viên công ty đều phải kinh sợ rồi.

Hết chương 18 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Ánh Trăng Sáng Của Ai?

Nếu như không phải vì công việc mà không muốn có con vậy thì vì nguyên nhân gì đây? Cô nghĩ đi nghĩ lại thì chỉ có một nguyên nhân, đó là anh không yêu cô. Không yêu vì thế mới không muốn có con với cô. Nếu như không yêu cô, vậy tại sao anh lại cưới cô? Nghĩ đi nghĩ lại vẫn chỉ vì một nguyên nhân duy nhất, đó là vì gia nghiệp của nhà họ Đồng. Nhưng anh lại không giống như vậy. Cô thật sự không thể hiểu nổi. Dù sao thì cô cũng chưa bao giờ hiểu được anh.

Đêm đã rất khuya, ngủ cạnh người đàn ông đang ôm chặt mình như thế này càng làm cô tỉnh táo hơn. Cơ thể có chút tê cứng nhưng cô vẫn không muốn cử động. Sự thật là cô thích cảm giác Lục Hường Bắc ôm mình, thích anh yên lặng ngủ cạnh mình, có như vậy mới làm cô cảm thấy anh thuộc về bản thân mình... Nhưng trong giấc mơ của anh sẽ là ai đây? Cô chưa bao giờ đoán ra được. Nhưng cô lại có trực giác, người đó không phải là cô, nhất định không phải.

Bỗng nhiên cô cảm thấy cánh tay Lục Hường Bắc siết chặt lại, sau đó truyền tới là hô hấp gấp gáp của anh. Ngay lập tức trong màn đêm tĩnh lặng vang lên tiếng hét kinh hãi của anh: “Nhur Kiều! Như Kiều!” Lục Hường Bắc tỉnh lại ngồi trên giường. Đồng Nhất Niệm vội vàng nhắm mắt giả vờ ngủ, trong lòng rất đau đớn, giống như những hạt mưa rơi trên mặt hồ từng vòng từng vòng dần biến mất. Đây là lần thứ hai cô nghe thấy cái tên Như Kiều này. Lần đầu tiên là sau khi bọn họ kết hôn không lâu, có một lần anh uống say cùng cô hoan ái, khi cả hai cùng đạt đến đỉnh điểm thì cái tên từ miệng anh thốt ra lại là Như Kiều.

Nếu như bọn họ từng trải qua một quãng thời gian đẹp đẽ. Vậy thì tất cả những đẹp đẽ đó đều chấm dứt vào đêm đó. Giống như đêm nay, Đồng Nhất

Niệm giả vờ như không nghe thấy, không biết gì cả nhưng thực chất trong lòng cô như có hòn đá đè nặng vậy. Lục Hường Bắc, từ khi đó đã không còn là ánh trăng sáng bên hoa sơn trà trong lòng cô nữa.

Trong phòng ngủ vang lên tiếng sột soạt, Lục Hường Bắc rời giường thì Đồng Nhất Niệm nhẹ nhàng mở mắt liếc nhìn đồng hồ dạ quang trong phòng, kim đồng hồ vừa chỉ ba giờ sáng.

Lục Hường Bắc trong bộ quần áo cotton ở nhà, lúc này đang đứng bên cửa sổ. Rèm cửa đang mở, anh châm một điếu thuốc, ngoài cửa là màn đêm rộng lớn. Đến cả đêm tân hôn của bọn họ sau khi hoan ái anh cũng đứng như vậy rất lâu.

Đồng Nhất Niệm cũng không hiểu bên ngoài cửa sổ có thể nhìn thấy cái gì, ngoài ánh trăng ra thì còn có gì nữa đây? Cũng có thể cái mà anh nhìn thấy là thế giới của anh, là thế giới mà cô không thể chạm đến. Trong thế giới đó có thể có Như Kiều của anh nhưng nhất định là không có cô. Cô biết điều đó...

Trương Ái Linh nói lấy một bông hồng đỏ thì màu đỏ là máu muối trên tường, còn màu trắng là ánh trăng sáng trước giường. Vậy thì ai là ánh trăng sáng của anh đáng để anh nhìn ngắm mãi như vậy? Là Như Kiều sao? Một giọt nước mắt từ khóe mắt chảy xuống ngấm vào gò má chỉ để lại trên má cô một vết mờ mờ. Cô chưa từng khóc trước mặt Lục Hường Bắc, chưa từng... Trước mặt anh, cô kiên cường cứng rắn như một hòn đá nhỏ nhưng chỉ có cô biết rằng hòn đá có dù có kiên cường cứng rắn đến đâu đi chăng thì cũng không chống lại được sức mạnh của tạo hóa, mưa gió qua đi cô cũng chỉ là đồng xương tan hóa thành hạt cát rồi bay đi.

Hết chương 19 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Sẽ Đau Lòng

Cô không biết mình ngủ thiếp đi lúc nào, chỉ biết khi tỉnh dậy Lục Hường Bắc đang ngồi trên đầu giường, anh đã chỉnh tề trong chiếc áo sơ mi và quần dài sạch sẽ.

Cổ áo không cài hai khuy đầu để lộ ra bộ ngực rắn chắc và trắng trẻo. Lấp ló như vậy càng làm tăng thêm sự mê hoặc, anh lại càng quyến rũ hơn khi hai ngón tay lại kẹp thêm điếu thuốc. Anh nhìn cô bằng ánh mắt phức tạp khiến cô cảm thấy đau lòng. Đúng vậy, là đau lòng.

Cô ghét bản thân có cảm giác như vậy, càng đau càng chứng tỏ mình để ý. Để ý liệu có phải là biểu hiện của yêu hay không? Cô không muốn nghĩ đến vấn đề này, càng nghĩ sẽ càng đau.

Gạt tàn đã đầy ắp các mẫu thuốc. Rốt cuộc là anh đã hút bao nhiêu thuốc. Tìm cô... lại không tự chủ được mà đau đớn.

Cô cau mày: “Dập thuốc đi, đừng làm con trai anh bị dị dạng!”

Sắc mặt anh quả nhiên đã biến sắc. Anh dập tắt điếu thuốc, một gương mặt tuấn tú xuất hiện trước mặt cô, trong mắt là sự hoảng hốt chưa bao giờ có: “Em nói cái gì cơ? Em có thai rồi sao?” Sau đó anh lập tức phủ định: “Không thể nào!”

Đúng vậy! Không thể nào! Cô không thể có thai! Lòng cô hiện lên vị chua xót. Mỗi lần anh đều phòng bị chu đáo, như vậy làm sao có thể đây?

Cô cười cay đắng: “Có gì mà không thể? Tôi cũng không có bệnh tật gì, phụ nữ bình thường đều có thể có thai! Có điều nếu như anh cảm thấy không có khả năng thì chỉ có thể là đứa bé không phải con anh thôi!”

Cô cảm thấy cánh tay mình nhanh chóng bị anh siết chặt, cô bị anh vực dậy khỏi giường: “Đồng Nhất Niệm, lời nói trước khi nói ra phải dùng đầu để suy nghĩ!”

Cô nhìn thấy ánh mắt của anh tràn đầy thù địch, dường như chỉ cần cô nói ra đứa bé là con của ai thì anh sẽ đi quyết đấu vậy. Sẽ như vậy ư? Anh sẽ làm vậy ư? Thật buồn cười!

Điện thoại của cô bỗng nhiên reo lên, có thể làm mất đi khói thuốc đang đầy tràn trong căn phòng này. Cô bối rối đi nhận điện thoại: “Bỏ tôi ra, anh nắm tay tôi đau quá!”

Đôi tay rắn như thép của anh buông ra, sau đó chăm chăm nhìn cô, trong mắt có chút gợn sóng. Cô cầm điện thoại, là Minh Khả gọi: “Àlo, Minh Khả...”

Đối với Minh Khả, cô cảm thấy mình có lỗi với anh. Minh Khả là chồng của bạn thân cô - Gia Mi.

Khi đó công ty của Minh Khả quay quảng cáo bị một mình tỉnh nổi tiếng bỏ giữa chừng, ngay lúc đó không tìm ngay được diễn viên lại vừa hay cô đi tìm gặp Gia Mi, cô liền bị Gia Mi bắt lại. Cô ấy nói da cô đẹp như vậy rất phù hợp quay quảng cáo sữa tắm.

Lúc đầu cô không đồng ý, sau đó Gia Mi vừa khóc vừa xin cô giúp nên cô mới đồng ý. Ai ngờ quảng cáo này lại “tử vong” trong tay Lục Hường Bắc, Minh Khả cuối cùng vẫn gặp họa.

“Niệm Niệm chồng cô có ở đây không? Liên quan đến quảng cáo lần trước...”

Nhắc đến chồng cô làm cô không thể không quét mắt về phía Lục Hường Bắc, cô phát hiện anh đang nhìn mình với ánh mắt không có gì là tốt đẹp cả. Cô cúi xuống nhìn, trời ơi, vừa rồi vội nhận điện thoại mà hoàn toàn quên mất tối qua mình đã đi ngủ với bộ dạng như thế nào? Cô bây giờ hoàn toàn không một mảnh vải che thân, trên người lại đầy những vết tích anh để lại. Cô nhìn anh, hận không thể nhanh chóng chui vào chỗ.

Hết chương 21 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Anh Ấy Lo Lắng Cho Tôi

“Minh Khả! Thật xin lỗi...” Đối với việc này, mặc dù Lục Hường Bắc trả tiền hủy hợp đồng nhưng cô vẫn cảm thấy có lỗi.

Minh Khả vừa cười vừa nói: “Không phải đâu Niệm Niệm, là bọn tôi có lỗi với cô, không nên lôi cô vào, hại cô bất hòa với chồng nhưng mà Niệm Niệm à, chồng cô rất lo lắng cho cô đấy! Trả gấp bốn lần tiền hủy hợp đồng. Đúng là người có tiền có khác!”

Anh có thể lo lắng cho cô sao? Đồng Nhất Niệm cười lạnh, dù sao cũng là tiền của nhà họ Đồng nhà cô, anh có đền gấp mười lần cũng không xót đâu!

“Niệm Niệm, hôm nay, cô có ở cùng chồng không? Chúng ta có một cuộc họp lớp, tại sao chúng ta không cùng đi nhỉ?” Minh Khả nói. Đây mới là mục đích thật sự của anh ta.

Đồng Nhất Niệm và Minh Khả là bạn học hồi cấp 3, cũng có thể coi là thân quen. Họp lớp, cô thực sự rất muốn đi, còn hơn là ở bên cạnh Lục Hường Bắc. Có điều cô chưa kịp trả lời thì Lục Hường Bắc đã cúi người xuống rồi hôn một cái, lại còn dùng ngữ điệu rất mờ ám để nói: “Niệm Niệm, mau mặc quần áo vào, chúng ta phải đi rồi!”

Cô có thể tưởng tượng ra Minh Khả ở đầu dây bên kia chắc hẳn là kinh ngạc đến muốn rớt cả cằm. Cô chỉ nghe thấy tiếng anh ta hét lên: “Niệm Niệm à, tôi thật đáng chết! Tại sao lại không hiểu chuyện như thế chứ, mới sáng ra đã làm phiền mộng đẹp của hai người. Chắc hẳn tổng giám đốc Lục sẽ không tha cho tôi đâu. Thôi cô không cần đến nữa đâu, giúp tôi chăm sóc anh ấy thật tốt đi nhé! Bye bye!”

Nói xong liền tắt điện thoại, Đồng Nhất Niệm nắm chặt điện thoại, các khớp ngón tay trắng bệch ra. Cô nhìn Lục Hường Bắc như nhìn kẻ thù, hận muốn ăn tươi nuốt sống anh. Lục Hường Bắc nhướn mày lên với cô: “Em cho rằng anh đang đùa ư? Còn không dậy đi làm!”

“Cái... cái gì?” Cuối tuần cũng phải đi làm sao: “Muốn đi thì anh một mình đi đi.” Anh muốn lấy lòng ba mà tham công tiếc việc cũng không có nghĩa là cô cũng phải vào sinh ra tử cùng anh. Ngày cuối tuần tuyệt đẹp, cô không muốn lãng phí trong đồng giấy tờ đó.

Sắc mặt của Lục Hường Bắc không hề thay đổi, anh nhẹ gạt đầu, trong mắt ánh lên tia xảo quyệt: “Được thôi! Anh đi một mình! Có điều mẹ nhỏ muốn đi biển tắm nắng, em đi cùng họ đi!”

Nói rồi anh cài cúc áo lại, cầm túi laptop định đi ra ngoài.

Bãi biển? Mẹ nhỏ? Nhất Lãng? Trời ạ, vậy thì cô thả uống trà độc của Lục Hường Bắc còn hơn! Ít ra cô còn có thể mượn cơ ra ngoài, ra ngoài rồi cô đến công ty hay đi vui vẻ ở đâu thì cũng không đến lượt Lục Hường Bắc quản nữa!

“Chờ tôi với!” Cô trượt từ trong chỗ ra. Lục Hường Bắc quay lại nhìn, cười: “Lục phu nhân! Không nỡ để anh đi thì cũng không cần vội vàng như thế đâu, đừng làm anh mất mặt!”

Đồng Nhất Niệm cúi xuống nhìn cơ thể trần trụi của mình liền nghiêng răng, tất cả đều do tên thủ phạm đáng chết kia, giờ còn chế giễu cô nữa!

“Tôi không nỡ để anh chết!” Cô lấy gối ném vào người anh.

Hai người vui vẻ, hòa hợp bước ra khỏi nhà, ít ra là bên ngoài như thế. Ba cô mười phần muốn vợ chồng Đồng Nhất Niệm cùng bọn họ ra bãi biển nhưng cả bộ mặt của Lục Hướnɡ Bắc đều là công việc, hại ông cũng không còn cách nào khác.

Hết chương 21 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hướnɡ Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Xa Xôi

Đồng Nhất Niệm và Lục Hướnɡ Bắc đi ra thì tay trong tay, nhưng khi ra khỏi tầm nhìn của ba liền bỏ tay nhau ra. Một đêm vui vẻ cũng không có nghĩa gì cả. Nên trách, nên hận, nên đau, thì vẫn như trước đây. Anh vẫn cười nhưng trong lòng cô, nụ cười của anh thật xa cách, giống như một người lạ vậy, nụ cười nghề nghiệp không có chút nhiệt tình nào xuất phát từ bên trong. Nhưng sau khi Lục Hướnɡ Bắc dừng xe bên đường rồi xuống xe, tìm cô càng trở nên lạnh buốt.

“Niệm Niệm, uống thuốc đi!” Anh dịu dàng đưa cốc nước cho cô.

Cô cúi đầu nhìn viên thuốc trắng trong tay anh, viên thuốc này, đối với cô là rất quen thuộc, có vài lần không kịp chuẩn bị bao nên sau đó cô đều uống thuốc này.

Tay của Lục Hướnɡ Bắc rất đẹp, ngón tay dài, móng tay được cắt tỉa sạch sẽ. Tuy lòng bàn tay và ngón tay có chút thô ráp nhưng không ảnh hưởng đến mỹ quan, ngược lại có vài phần khí chất đàn ông.

Viên thuốc nằm trong bàn tay anh, lẫn giữa ngón đeo nhẫn và ngón giữa, bên cạnh chiếc nhẫn cưới bạch kim. Có thể là nhẫn cưới quá lóa mắt khiến cô cảm thấy mắt mình bị ánh sáng chiếu vào có chút đau, thậm chí là muốn chảy nước mắt.

“Niệm Niệm?” Anh nhìn thấy cô không động đậy liền lại nhắc lại. Cảm viên thuốc đưa lên miệng, cô biết có những chuyện muốn tránh cũng không được, miễn cưỡng cũng không xong. Cô mở miệng như một con rối, nhét viên thuốc anh đưa vào miệng nhưng cô lại từ chối uống nước anh đưa, chua chát mà nuốt khô viên thuốc. Viên thuốc rơi qua cổ họng nghẹn đến muốn nôn. Anh ôm cô vào lòng, hôn lên mặt cô: “Được rồi, đừng bĩu môi nữa, xấu lắm! Bản thân em vẫn còn là một đứa trẻ sao có thể sinh con được?”

Sáng sớm, môi anh lạnh lạnh, hôn lên mặt cô như cho có lệ, đến cả những lời nịnh cô cũng rất có lệ. Tự nhiên cô rất muốn cười! Có rất nhiều lý do, rõ ràng là anh không muốn có con nhưng lại đẩy trách nhiệm lên người cô. Cô nở nụ cười rất lạnh lùng: “Sao cũng được! Cũng chỉ là một đứa trẻ thôi sao, đàn ông nào mà không muốn gieo giống chứ? Anh không muốn thì kiếm người khác sinh là được rồi!”

Xe đột nhiên dừng gấp, cô cảm thấy may mắn khi mình đã cài dây an toàn nếu không nhất định đầu sẽ bị đập vào cửa kính. Anh nhìn cô bằng ánh mắt thâm trầm hơn bình thường, sau đó lạnh lẽo khởi động xe tiếp tục đến công ty.

Trong xe trở nên ngột ngạt, anh và cô đều không nói chuyện nữa. Đồng Nhất Niệm chỉ cảm thấy sắp nghẹt thở đến nơi rồi, tay cô đặt lên cửa xe, nét mặt trầm xuống: “Dừng xe! Tôi muốn xuống xe!”

Lục Hướnɡ Bắc giống như không nghe thấy vậy, anh còn tăng tốc lái xe. Cô tức giận, âm thanh cũng cao lên mấy lần: “Lục Hướnɡ Bắc có nghe thấy không? Tôi muốn xuống xe!”

“Không được!” Anh nói ra hai từ ngắn gọn nhưng lại rất cứng rắn

“Tại sao chứ?” Thật là cô lý, cô cũng không có ý định đến công ty tặng ca.

“Bản tổng kết của em hôm qua phải viết lại!” Anh lại bày ra cái thái độ dạy dỗ cấp dưới của mình.

“Tại sao?” Hôm nay cô chỉ có thể hỏi hai chữ này. Nhưng mà bản tổng kết hôm qua có vấn đề gì sao? Anh cũng đã đọc trước cuộc họp rồi đến ba cũng không nói gì mà.

Anh nhẹ nhàng chớp mắt: “Đồng Nhất Niệm, em có biết bản tổng kết của em có bao nhiêu chỗ sai số liệu không hả? Nếu như không phải anh tự nhớ thì cuộc họp tổng kết hôm qua đã hỏng bét rồi!”

Thật sao? Là như vậy sao? Có chuyện như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Giáo Huấn

Cô nhớ lại sự tức giận, sự vụng về của mình ngày hôm qua. Cô liếc nhìn tên thủ phạm đầu xỏ bên cạnh: “Anh đã nhớ kỹ thì anh tự sửa không phải là được rồi sao? Sao phải cần tôi viết lại?”

Anh khế cau mày lại: “Niệm Niệm, em làm việc có thể nghiêm túc chút được không? Nếu như giao công ty vào tay em không phải bị em làm cho phá sản rồi sao?”

Đừng nhắc tới vụ này, nhắc đến là cô lại càng giận, công ty rõ ràng đã nằm trong tay anh lại còn cần cô làm việc làm gì chứ? Cô biết rằng cứ nhắc đến công việc là Lục Hường Bắc lại giáo huấn cô rất lâu, giống hệt bộ dạng ba giáo huấn cô: “Niệm Niệm, con là trưởng nữ của Đồng gia! Không nhất định cần con trở thành người phụ nữ mạnh mẽ nhưng ít nhất cũng phải có chỗ đứng vững chắc trong xã hội...”

Quả nhiên, lại nữa rồi! Cô gơ tay ra mở radio thật lớn, chính tiếng nhạc đến mức lớn nhất có thể. Bỗng nhiên tiếng nói của Lục Hường Bắc bị chìm ngấm. Cô chỉ ngồi nhìn ra bên ngoài cửa xe, hôm nay lại là một ngày nắng.

Âm lượng cuối cùng vẫn bị Lục Hường Bắc vặn nhỏ xuống, những lời giáo huấn của anh cũng được dừng ở đó. Đương nhiên cô biết tăng ca là việc cần làm. Đối với công việc, Lục Hường Bắc chưa bao giờ vì cô là đại tiểu thư nhà họ Đồng hay là vợ của anh mà bật đèn xanh một lần, ngược lại so với người khác còn hà khắc hơn. Cô thật không biết mình lấy anh để làm gì nữa!

Có điều khi đến công ty rồi cô mới thấy hối hận. Sớm biết như vậy thì thà đi bãi biển với mẹ nhỏ cũng không cùng anh đến công ty tăng ca! Tại khu thư ký, bất thành lình lại có người phụ nữ đang đứng ở đó. Là Ngũ Nhược Thủy!

Nhìn thấy hai người đến, Ngũ Nhược Thủy liền mỉm cười chào hỏi: “Anh Lục, nghe nói anh phải tăng ca, em cũng muốn học hỏi thêm vài thứ, anh không để ý chứ?”

“Tất nhiên không để ý rồi!” Lục Hường Bắc cười hiền hòa.

Đồng Nhất Niệm rất ít nhìn thấy Lục Hường Bắc cười với nhân viên như vậy. Đối với Ngũ Nhược Thủy này, cô nên nghe lời Di Đóa đi điều tra mười tám đời tổ tông nhà cô ta.

Ngũ Nhược Thủy phát hiện cô ở sau lưng Lục Hường Bắc liền lịch sự chào hỏi: “Giám đốc Đồng, chị cũng đến rồi, em đã mua bữa sáng cho anh Lục rồi, chị có muốn ăn cùng không ạ?”

Đồng Nhất Niệm khẽ nhếch môi lên: “Cảm ơn, chúng tôi ăn rồi!”

Cô rất khéo léo dùng từ “chúng tôi”, nhẹ nhàng đem cô và Lục Hường Bắc vẽ cùng với nhau, thông minh như Ngũ Nhược Thủy có thể hiểu không? Ngược lại, Đồng Nhất Niệm có vài điều không hiểu, chuyện cô là Lục phu nhân, cả công ty trên dưới đều biết, cho dù Ngũ Nhược Thủy ngu ngốc không biết, cho dù thư ký trong bộ phận thư ký cố ý không nói với cô ta thì tại sao Lục Hường Bắc lại không giới thiệu chứ? Có gì đó...

Ngũ Nhược Thủy, rõ ràng đối với từ “chúng tôi”, cuối cùng cũng chỉ làm cho ai đó có chút bối rối thôi. Sau đó cô mới hiểu ra là chỉ Đồng Nhất Niệm và Lục Hường Bắc. Cô cũng không nghĩ nghĩ ngợi gì liền nhẹ nhàng cười: “Vậy em đi pha trà cho anh Lục, giám đốc Đồng có muốn một cốc không ạ?”

Đồng Nhất Niệm khẽ cười, lắc đầu, cô có chút xúc động muốn vứt toàn bộ chỗ trà xanh đó đi. Đó là trà xanh thượng hạng cô nhờ người mua chỉ vì anh thích, vì vậy nó được đặt trong phòng thư ký. Bình thường đều là Di Đóa hoặc là cô tự mình pha, điều này đã trở thành tập quán bất thành văn của khu thư ký. Không ai có gan trước mặt Lục phu nhân đi lấy lòng Lục tiên sinh cả.

Xem qua vô số phim phu nhân nhà hào môn và tiểu tam tranh đấu, cũng chỉ là một khóc, hai náo, ba treo cổ, sau đó hạ thấp thân phận rồi cãi nhau, làm loạn với tiểu tam. Những việc mất mặt này cô sẽ không làm, hơn nữa bất kể cô làm gì Ngũ Nhược Thủy thì sẽ đều làm cho Lục Hường Bắc nhận thấy rằng là cô đang ghen, sao có thể được chứ? Cô không thể.

Chương 24: Kiểu Cách

Nhưng bây giờ cô nên làm như thế nào đây?

Trong quá trình đi từ khu thư ký đến văn phòng của mình cô luôn nghĩ đến vấn đề ấy nhưng lại rất mờ mịt. Như lời của Giai Mí đã nói, cho dù cô là người chết cũng cần thể diện nên sống phải chịu tội, như vậy không đúng sao? Cô thầm cười bản thân.

Ngồi trước bàn làm việc, cô không thể nhịn được nữa. Cô cần biết Ngũ Nhục Thủy là ai? Cô không thể dương mắt lên nhìn chồng mình đưa tình nhân vào văn phòng mà không quản được! Hay là gọi điện cho giám đốc nhân sự hỏi, như vậy là có thể biết được nhưng cô lại càng mất mặt hơn. Nghĩ đi nghĩ lại vẫn là trực tiếp đi hỏi Lục Hương Bắc là tốt nhất! Cô là giám đốc bộ phận thư ký có quyền biết sự tình của thư ký mới đến chứ? Hỏi điều này không có nghĩa là để ý tên họ Lục đó! Cô tự nói với mình như vậy, coi như tinh thần AQ* đi.

*AQ là nhân vật làm nên tên tuổi của nhà văn Lỗ Tấn của Trung Quốc. Đại diện cho tính cách của AQ là phép thắng lợi tinh thần, thua nhưng tự cho là mình thắng, dốt nhưng tự cho là mình khôn, đều giả nhưng tự cho là mình tốt bụng.

Nhìn màn hình máy tính mới phát hiện avatar của Lục Hương Bắc đang sáng, rất tốt, để cô bắt được một lần!

Nhớ mãi không quên: Mượn cơ tăng ca, thì ra Lục tổng cũng đang chat QQ.

Ngữ khí của cô không hề mỉa mai.

Lục Hương Bắc: (biểu tượng mặt cười)

Anh chính là như vậy, trước nay không bao giờ giải thích.

Nhớ mãi không quên: Quyết định của tổng giám đốc Lục, cấp dưới vốn không nên hỏi nhưng Ngũ Nhục Thủy là người thuộc bộ phận thư ký của tôi, tôi có thể xem tư liệu của cô ấy không?

Sau khi gửi đi những lời này tim cô đập thình thịch, sợ Lục Hương Bắc sẽ cười câu nói của mình.

Tuy nhiên, bên đó mãi không có trả lời, đến khi cô chờ đến mất kiên nhẫn muốn gửi tin đi thì mới trả lời.

Lục Hương Bắc: Anh tưởng là... em sẽ không hỏi anh cơ!

Đồng Nhất Niệm nhìn dấu ba chấm giữa câu, cô đã tưởng tượng đến ngữ khí của Lục Hương Bắc khi nói câu này. Một lần lại một lần, nghĩ đi nghĩ lại, giống như Lục Hương Bắc đang ở trước mặt cô vậy, dùng đôi mắt như nước nhìn chăm chăm cô, sau đó nhẹ nhàng, cẩn thận nói ra câu này làm tim cô lại đau trở lại.

Rõ ràng là một câu nói đơn giản như thế nhưng lại khiến đau đến mức muốn khóc. Nếu như nói trên thế giới này có ai biết Đồng Nhất Niệm cô là người yếu đuối đến cấp nào thì người này, không ai khác chính là máy tính. Giống như cô bây giờ, không cần ngụy trang, không cần kiểu cách, muốn khóc là nước mắt sẽ tự rơi xuống bàn phím ngay. Chỉ khi đối diện với máy tính thì cô mới như vậy. Nhiều lúc cô thật muốn cảm ơn cái máy tính này.

Cô không đánh chữ nữa mà yên lặng ngồi chờ những lời nó tiếp theo. Nhưng lại không có lời nói tiếp theo, cô nhìn avatar của anh tối lại, lòng bỗng nhiên trống rỗng. Lục Hương Bắc! Cô đập bàn đứng dậy, nắm chặt tay, nước mắt trên mặt vẫn chưa khô.

Tuy nhiên khi cô đang tức giận đùng đùng thì cửa văn phòng cô bỗng nhiên mở ra, Lục Hương Bắc đang đi về phía cô. Sau khi bị bắt ngờ như vậy, cô liền vội vàng lau nước mắt trên mặt và trên bàn phím đi. Khi lau xong thì Lục Hương Bắc đã đi đến trước mặt cô.

Bối rồi...

Đây là lần đầu tiên anh nhìn thấy nước mắt của cô. Cùng với sự kinh ngạc thì anh nhanh chóng đi qua bàn đến trước mặt cô, ôm chặt lấy cô, nhẹ nhàng vỗ lưng cô: “Nhục Nhục là... em gái của bạn anh, cậu ấy nhờ anh chăm sóc, thật sự không có gì mà!”

Anh thật sự cho rằng cô khóc là vì anh sao? Cô ở trong lòng anh cắn móng tay, lập tức ngụy biện: “Tôi chat đến khóc thôi! Là chat với Thẩm Khang Kỳ...”

Ps: Hai ngày tới sẽ không có chương mới nha mọi người. Minh mệt quá rồi, phải nghỉ ngơi đã Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hương Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Có Gì Không Vui Hãy Nói Với Anh

Cô cảm thấy cánh tay mình lập tức bị nắm chặt lại, anh đẩy cô ra, đôi mắt sắc bén nhìn thẳng vào chỗ sâu thẳm của con ngươi cô. Mỗi lần nhắc đến Thẩm Khang Kỳ là anh lại như vậy.

“Niệm Niệm, anh hi vọng em dùng thời gian vào công việc, ít chat QQ đi. Thân là đại tiểu thư của nhà họ Đồng, là trợ lý phó tổng giám đốc, là giám đốc bộ phận mà trong thời gian làm việc lại chat QQ, như vậy thì em làm sao quản được cấp dưới của mình?”

Trời ạ! Lại bắt đầu rồi. Thật là giống hết ba. Cô không phục, liền cãi lại: “Anh chẳng phải cũng chat QQ trong giờ làm việc đấy sao?”

“Anh không giống em. Anh liên lạc với khách hàng!” Anh hùng hèn nói đầy lý lẽ.

“Vậy tôi cũng là cần liên lạc với khách hàng!”

“Rõ ràng em vừa nói là đang chat với Thẩm Khang Kỳ cơ mà!” Chỉ cần một câu thôi là anh đã bắt được sơ hở của cô rồi.

“Tôi...” Cô không biết nói gì cả, vừa rồi cô không có chat với Thẩm Khang Kỳ, bản thân mình đang nói linh tinh gì vậy? Bây giờ tìm có gì cũng không được.

“Cho em nửa tiếng viết lại báo cáo tháng trước, còn nữa, anh muốn xem bản kế hoạch của em về mảnh đất Thành Đông, hy vọng cuối tuần này em sẽ làm xong!” Giọng điệu của anh hoàn toàn giống như nói với các nhân viên khác, cứng rắn, lưu loát mà nghiêm khắc.

Bày ra bộ dạng ông chủ làm gì chứ, đáng ghét chết đi được! Cô bủn môi, rất không bằng lòng: “Nếu như tôi không làm xong thì sao?”

“Trừ tiền hoa hồng tháng này của em và cả tiền thưởng nữa!” Giọng điệu này không còn chỗ để thương lượng nữa rồi. Cô muốn ngắt quá, đây là chiêu cô hay dùng để đối phó với Di Đóa mà.

“Lục Hương Bắc, anh thật quá đáng! Không được, tôi phải nghỉ cuối tuần! Di Đóa còn hẹn tôi đi mua sắm nữa!” Kế hoạch của cô bị phá hỏng rồi... vốn định cùng anh ra ngoài, sau đó tìm thời điểm thích hợp rồi đi, xem ra bây giờ hết cách rồi!

“Nếu như hôm nay em làm tốt, chiều anh sẽ đi mua sắm với em!”

Vẫn là đáng vẻ vừa lạnh vừa cứng nhưng khi anh nói ra những lời này làm người ta rơi sâu vào lời nói của đôi mắt. Đồng Nhất Niệm tưởng mình nghe nhầm rồi...

“Nhưng...tôi không cần anh đi cùng! Hơn nữa Di Đóa sẽ nổi giận, lần sau sẽ xử tôi mất!” Mua sắm cùng đàn ông thì có thú vị sao? Cô chưa bao giờ cho rằng như vậy.

“Anh sẽ gọi điện cho Di Đóa, lần sau anh mời cô ấy!”

Kiên quyết như vậy, xem ra không thể thương lượng rồi. Anh mời Di Đóa ăn cơm sao? Không dọa chết Di Đóa mới lạ đó, chắc chắn là cô ấy thả ở nhà ăn mỹ gói cũng không muốn cùng ông chủ chán ngắt này đi ăn bèo ngư.

Cô tức giận ngồi xuống, tuy rằng cô thân là đại tiểu thư nhà họ Đồng cũng không thể sống dựa vào số tiền lẻ và tiền lương này được, nhưng cũng có thể là không ai có thể kháng cự lại một số tiền lớn cả, mà Đồng Nhất Niệm cô cũng không ngoại lệ. Cô tự giải thích như vậy cho chính mình nghe. Thật ra trong công việc nghe lời anh đã trở thành một loại thói quen, giống như không có nhân viên nào trái lời sếp vậy...

Anh nhìn cô ngoan ngoãn ngồi xuống mới quay người đi ra, đi đến bên cửa sổ quay người lại, nhìn cô chăm chú từ xa: “Niệm Niệm, nếu như có chuyện gì không vui thì có thể nói với anh, đừng đi làm phiền Thẩm Khang Kỳ, người ta là quân nhân không rảnh rỗi để nói chuyện phiếm với em đâu!”

Hết chương 25 Đăng bởi: admin

Chương 26: Ăn Thịt

Cô trợn mắt lên nhìn anh, nói với anh thì càng không vui thì có! Cô xem lại bản tổng kết thì phát hiện ra có N chỗ số liệu sai. Đầu cô đúng là thích đối đầu với các con số. Cô cũng không phải là Lục Hường Bắc - nhạy cảm với con số đến mức nhìn qua là không thể quên được. Ví như số điện thoại vậy, không cần biết là số điện thoại của ai, Lục Hường Bắc chỉ cần nghe qua một lần là nhớ. Còn cô hoàn toàn là dựa vào danh bạ, chỉ trừ số của ba và Lục Hường Bắc là nhớ ra thì không còn nhớ nổi số của một ai khác. Trừ số của ba và Lục Hường Bắc.

Tâm trạng của cô lại dừng lại ở đây. Không biết từ bao giờ vị trí của Lục Hường Bắc trong lòng cô lại chiếm một phần quan trọng đến như vậy? Cô lặng lẽ thờ dài tiếp tục công việc của mình. Từ bản tổng kết đến bản kế hoạch cô đều không dám lơ là một chút nào!

Hôm nay quả thật là cô rất chăm chỉ, đến cơm trưa cũng là Lục Hường Bắc mang đến cho cô. Anh bước vào thì nhìn thấy cảnh này. Anh có chút lòng với biểu hiện của cô, sau đó mang cơm trưa đặt trước mặt cô: “Nhược Nhược mua về đó, em mau ăn đi!”

Cô liếc nhìn anh một cái không nói gì rồi tiếp tục đánh chữ. Cô tưởng rằng anh sẽ giống như hôm qua đặt hộp cơm xuống rồi đi, không ngờ anh lại cứ đứng ở đó không hề đi ra ngoài. Cô ngược đầu lên nhìn anh: “Tại sao anh còn chưa đi?”

Anh dùng bộ danh xem thường nhìn cô: “Nhìn em ăn xong anh sẽ đi!”

Cô không hề nhìn hộp cơm lấy một cái: “Bây giờ tôi chưa muốn ăn!” Nói xong, cô vẫn tiếp tục làm việc nhưng đầu thì không thể tập trung được.

Một người lớn như vậy cứ đứng ở đó bảo cô sao làm việc được? Cô đang nghĩ mình nên nổi giận mòi anh ra ngoài thì anh lại đi trước một bước, ngắt mất nguồn điện máy tính của cô.

Cô ngồi trên ghế ngơ ngàng, ít nhất mười giây sau mới hiểu vừa rồi đã xảy ra chuyện gì. Sau mười giây cuối cùng cô cũng đã hiểu cái gì gọi là kích động tột độ. Cô nhảy lên túm lấy Lục Hường Bắc, hận không thể xé nát cái mặt thối tha, đẹp đẽ của anh ra! Thành quả công việc cả buổi sáng của cô đấy! Cô còn chưa kịp lưu lại thì đã bị anh xóa sạch rồi, hại cô lại phải làm lại từ đầu.

“Lục Hường Bắc tôi hận anh đến chết!” Cô nhìn anh chằm chằm, một lúc không thể phát tiết ra hết mà dung mạo tuấn tú của anh đang ở trước mặt liền kiễng chân cắn lên mặt anh một cái cũng không hề nhẹ.

“A...!” – Lục Hường Bắc không phòng bị chiêu này của cô. Anh đau đến nổi hét một tiếng rồi nói lỏng tay cô ra. Khuôn mặt trắng của anh giờ xuất hiện một vết răng tròn tròn nho nhỏ, lại còn rỉ ra cả máu nữa chứ. Anh sờ tay lên mặt, trên mặt còn để lộ ra nụ cười khổ: “Đồng Nhất Niệm, anh không ngờ em lại là tuổi chó đấy!”

Cô ù ù một tiếng, trong miệng còn thoang thoảng vị tanh tanh, ngọt ngọt của máu. Vết răng cắn đang rỉ máu trên khuôn mặt được gọi là đẹp đẽ của anh có chút không ngờ thậm chí còn hơi buồn cười. Cô thấy bản thân mình hình như có chút quá đáng rồi. Bộ dạng như vậy chắc anh không dám ra ngoài mất...

“Đói thì ăn cơm đi, thịt vịt nướng ngon hơn thịt của anh đấy! Có điều nếu như em thực sự muốn ăn thịt anh thì ... chờ đến tối cho em ăn đủ thì thôi!” Anh mở hộp cơm, tiện tay xoay mặt cô lại, cần bao nhiêu nhẹ nhàng là có bấy nhiêu nhẹ nhàng.

Hết chương 26 Đăng bởi: admin

Chương 27: Anh Không Ăn Cỏ Gân Hang

Chút cảm giác tội lỗi vừa rồi của Đồng Nhất Niệm lập tức biến mất. Lục Hường Bắc khi bước vào không đóng cửa, Đồng Nhất Niệm nhìn ra cửa thì nhìn thấy một bóng người nhỏ nhắn lướt qua. Cô khẽ cười, anh nói Ngũ Nhược Thủy là em gái của bạn anh, cô tin nhưng em gái nhỏ của người ta vừa ra

khỏi thấp ngà, tình đầu mới chớm nở đã coi anh là anh trai! Nói thật cô ghét nhất đôi anh trai em gái này. Thật là không có sự thuần khiết chút nào cả.

Trong lòng không yên, cô bấu môi nhìn anh với bộ dạng ủy khuất: “Bản kế hoạch của em đó! Vất vả cả buổi sáng đều đã bị anh tắt máy đều xóa hết rồi. Giờ em ăn không vào.”

Thật ra cô biết, nếu như cô làm bộ mặt ủy khuất, đáng thương trước mặt anh thì anh sẽ cưng chiều cô, sẽ ôm cô thậm chí là hôn cô. Giống như chuyện sáng nay ở trên xe vậy, vì thuốc tránh thai mà cô không vui vẻ, anh đã phát hiện ra và an ủi cô, dù là chỉ làm cho có lệ.

Điểm này khi mới kết hôn thì có tác dụng, còn sau này, trong lòng có ác cảm rồi nên không có tâm trạng dễ nhẹ dạ nữa. Mỗi ngày đều là loạn choạng đối kháng. Cô không nhớ là ai đã từng nói là người phụ nữ lúc nào cũng cứng cỏi trước mặt đàn ông không phải là không đồng ý hoặc là không thể nhẹ dạ mà là người đàn ông này không cho cô... nhẹ dạ. Câu nói này nói rất đúng. Nhẹ dạ là phẩm chất đáng yêu nhất của phụ nữ nhưng chỉ trước mặt người yêu mới thể hiện ra được thôi.

Đã bao lâu rồi cô không còn làm như vậy nữa? Mới như vậy thôi đã làm anh thất thần rồi sao?

Quả nhiên anh bị hấp dẫn, cúi người xuống chạm nhẹ lên môi cô, an ủi cô: “Mất thì mất cũng không cần gấp...”

Vừa rồi còn nói là nước đã ngập đến chân rồi, không làm xong trong tuần này là không được! Cô giống như trước, bấu môi nhìn anh. Cô thấy đôi mắt đen của anh như hóa thành nước, môi anh rơi xuống môi cô không rời.

Đồng Nhất Niệm nhìn trộm ra cửa quả nhiên nhìn thấy gót giày cao gót xuất hiện bên cửa. Cô không thể giống người phụ nữ ghen tuông đến nổi hung hăng mà nói cho Ngũ Nhược Thủy biết rằng Lục Hường Bắc là chồng của cô, nhưng làm như thế này đã thể hiện quyền sở hữu của cô rồi chứ? Biết điều đừng thêm muốn chồng cô nữa!

Vì dễ diễn tốt vở kịch này cô hợp tác hôn lại anh, dần dần biến thành có chút ý loạn tình mê. Nếu như không có những tin đồn đó thì tốt biết mấy. Nếu như cô không nhìn thấy Oanh Oanh hôn anh thì tốt biết mấy. Nếu như trong lúc anh không được tỉnh táo mà không gọi turen Như Kiều thì tốt biết mấy. Nhưng nếu như thì vẫn mãi mãi là nếu như.

Nghĩ đến đây cô không thể hôn tiếp được nữa mà càng cảm thấy hành động của mình ngày hôm nay thật ấu trĩ và nực cười. Dùng một nụ hôn để đánh dấu địa vị của cô thì có tác dụng gì? Dù cho không có Ngũ Nhược Thủy anh vẫn còn Oanh Oanh và Như Kiều hoặc là vẫn còn những “người bạn” khác nữa, bạn của anh có rất nhiều người cô không quen, Ngũ Nhược Thủy có thể là em gái của người bạn nào?

“Sao vậy? Không tập trung gì cả!” Anh phát hiện ra sự kỳ lạ của cô, không hài lòng liền cắn nhẹ môi cô: “Cái này trả lại em!”

Cô không muốn bị phát hiện, liền nhìn ra phía cửa cổ nói: “Chưa đóng cửa!”

Anh quay đầu lại nhìn thì thấy giày cao gót rút về, một góc váy vụt qua. Anh cúi đầu nhìn Đồng Nhất Niệm, giống như là hiểu ra điều gì đó. Sắc mặt anh liền thay đổi. Anh như uống mỳ, cười để lộ ra vài phần xảo quyệt, nhu tình như nước, vừa rồi giống như ảo giác vậy: “Anh cảm thấy lạ, sao mặt trời hôm nay lại mọc phía Tây, hóa ra là có mục đích!” Anh cười nhìn cô: “Yên tâm đi, chồng em không ăn cỏ gần hang!”

Hết chương 27 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Đi Mua Sắm

Cô rất ghét sự thông minh này của Lục Hường Bắc, làm thế nào cũng không thể giấu được anh.

“Ăn cơm đi! Đừng lãng phí lương thực như ngày hôm qua! Đồng đại tiểu thư à, em không thiếu miếng ăn nhưng trên trái đất này vẫn còn nhiều người không có cơm ăn đấy!” Anh đẩy hộp cơm đến trước mặt cô còn nói thêm một câu: “Còn về bản kế hoạch vẫn cần giao trong tuần này! Thứ hai đưa anh xem là được!”

Thì ra anh biết trưa qua cô không ăn cơm. Nhưng Đồng Nhất Niệm vẫn muốn “KAO*” anh, người này lật mặt còn nhanh hơn lật sách!

*Mình nghĩ từ này là “Kick all of”: đuổi ra

“Lục Hường Bắc, bản kế hoạch này anh phải chịu trách nhiệm! Anh mau đền cho tôi!”

Anh cười như không cười bỗng nhiên giờ tay sờ lên đôi môi sưng đỏ của cô: “Đền? Có thể suy nghĩ đến chuyện tới nay ngủ cùng em!”

“Lục Hường bác! Tên lưu manh nhà anh!” Trong phòng làm việc liên vang lên tiếng hét của cô.

“Hôm nay là em dụ dỗ anh làm việc lưu manh đấy chứ!” Anh cười lớn, quay người rời khỏi phòng trước khi Đồng Nhất Niệm kịp cầm hộp cơm ném vào anh.

Đồng Nhất Niệm rất tức giận, mỗi lần đấu với anh, người bại trận luôn là cô! Anh lúc nào cũng lạnh nhạt như vậy, bại trận, tức giận, mất hết phong độ vẫn là cô! Bao giờ cô mới luyện được công lực như vậy đây?

Bản thân không giận đến nỗi làm cho đối phương giận đến nhảy lên? Không làm được, mãi mãi không làm được trừ khi cô không quan tâm đến đối phương. Đúng, chỉ cần không quan tâm thì mới không tức giận. Bình tâm như nước, chờ đến khi không quan tâm Lục Hường Bắc nữa thì cô sẽ không tức giận nữa. Do đó, Lục Hường Bắc không quan tâm cô...

Cô giận đến nỗi cắn một miếng vịt nướng thật to, thấy mùi vị rất ngon, nhìn hộp mới phát hiện là mua từ tiệm vịt Chu Ký mà cô thích ăn nhất. Ngủ Nhục Thủy này có thể biết cô thích ăn vịt Chu Ký sao? Hay là do hỏi Lục Hường Bắc? Ai mà biết được cơ chứ

Không cần biết là ai nói, và lại cũng không thể ngược đãi cái bụng của mình được. Hôm qua đã chat với Thẩm Khang Kỳ mà quên ăn, không ăn thịt bò thì thôi, hôm nay không thể để bị đói nữa.

Ăn nhanh lên, ăn xong còn phải viết lại kế hoạch! Nghĩ đến đây cô lại hận muốn giết Lục Hường Bắc thật nhanh!

Tuy nhiên, tất cả đều ngoài dự liệu của cô, cô vừa ăn xong thì Lục Hường Bắc lại quay lại, đã thế còn nói: “Ăn xong rồi sao? Ăn xong thì đi mua sắm thôi!”

Cô ngăn người, không phải là đến để tặng ca sao? Bản kế hoạch của cô không cần viết nữa sao? Hơn nữa chẳng lẽ anh không biết dấu vết cô tạo ra trên mặt anh sao? Muốn như vậy mà đi khoe khắp nơi sao? Nhưng dù sao thì đi mua sắm cũng vui hơn là ở đây viết tổng kết, hơn nữa cô vẫn còn bí mật mà người khác không biết, cần phải đi làm. Vì vậy sau khi do dự một lúc cô thu dọn đồ đạc cùng anh ra khỏi văn phòng.

Ra đến cổng văn phòng cô hoàn toàn bất ngờ. Hóa ra đi mua sắm không chỉ có hai người bọn họ. Ngủ Nhục Thủy cũng đã đeo túi xách, thông thả dạo bộ. Nhìn thấy bọn họ đi ra liền nở nụ cười ngây thơ nhưng cũng rất ngọt ngào: “Anh Lục, giám đốc Đồng cảm ơn hai người đã đồng ý cùng em đi mua quần áo!”

Cái gì chứ? Bảo cô đi mua quần áo cùng Ngủ Nhục Thủy sao? Cô nhìn chăm chăm Lục Hường Bắc. Cô không nói lên lời, suýt nữa bị nước miếng của mình làm nghẹn chết. Lục Hường Bắc lại cười với cô: “Nhục Nhục lần đầu đi làm không có nhiều quần áo phù hợp, quần áo em mặc rất đẹp cùng đi chọn vài bộ đi!”

Hết chương 28 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Phân Bón Không Chảy Sang Ruộng Của Người Ngoài

Cô nghiến răng, Lục Hường Bắc ơi là Lục Hường Bắc, anh bất nhân thì đừng trách tôi bất nghĩa! Chờ rồi xem!

Cô dẫn bọn họ đến nơi mua sắm cao cấp nhất thành phố nhưng lại không vào trong mà lại đi vào một cửa hàng nhỏ bên ngoài. Cửa hàng không lớn nhưng trang hoàng rất độc đáo. Lục Hường Bắc vừa bước vào liền thốt ra: “Không tồi chút nào! Sao trước giờ anh không biết có nơi như thế này nhỉ!”

Đồng Nhất Niệm nghe thấy liền công kích: “Không phải bây giờ ngài Lục đã biết rồi sao, sau này có thể đưa bạn gái đến mua quần áo! Quần áo ở đây không phải do nhà thiết kế nổi tiếng thiết kế nhưng bắt kẻ là phong cách, thiết kế hay là chất liệu đều không kém hàng hiệu nổi tiếng đâu!”

Ngủ Nhục Thủy nghe cô nói vậy liền nhìn cô với ánh mắt kỳ lạ. Đồng Nhất Niệm cũng nhìn thấy nhưng chỉ im lặng mỉm cười. C bé này cũng khá hiểu chuyện đó chứ, bây giờ đã nhận ra cô là Lục phu nhân rồi à.

Dường như Lục Hường Bắc ngửi thấy trong không khí mùi dấm chua, nhìn cô cười: “Anh ngoài đi mua sắm với Lục phu nhân ra còn có thể đi với ai chứ?”

“Khó có thể nói trước được, hôm nay không phải là cùng...” Cô cũng cười nhưng không nói tiếp nữa.

Thật ra anh chưa bao giờ đi mua sắm với cô. Không chỉ mua sắm mà những chuyện như ăn cơm, xem phim, nghe nhạc, bọn họ đều chưa bao giờ làm cùng nhau. Hôm nay là lần đầu tiên nhìn thấy Lục Hướng Bắc không biết nói gì nhưng trong lòng cô không có một chút vui vẻ của chiến thắng.

Thì ra tranh cãi, gây lộn giữa vợ chồng thì thắng thua chẳng có nghĩa lý gì cả. Dù thắng hay thua thì tình cảm đều bị tổn thương, cãi thắng rồi thì sao chứ? Ai cần quan tâm thì người đó bị thương nặng hay nhẹ, mà cô mãi mãi là người quan tâm nhiều nhất, vì thế mà cô sẽ luôn là người đau nhất.

Nhân viên trong tiệm thấy có khách đi vào liền chào đón rất nhiệt tình, nhìn thấy Đồng Nhất Niệm liền nồng nhiệt gọi cô “Đồng tiểu thư”.

Cách xưng hô này làm Lục Hướng Bắc cau mày lại, cười như không cười nhìn Đồng Nhất Niệm: “Em thân quen với người trong tiệm thật!”

Nhân viên bèn cười giải thích: “Đồng tiểu thư là...”

Đồng Nhất Niệm nhanh chóng trừng mắt với cô. Nhân viên nhanh nhẹn liền sửa thành: “Đồng tiểu thư là khách quen của cửa hàng chúng tôi!”

“Hãy chọn cho cô gái này vài bộ quần áo, công sở, dạ hội, trang sức đi kèm, túi xacha đều phải hoàn mỹ đấy. Người ta lần đầu đến nên đừng làm hỏng biểu hiệu của ông chủ các người! Còn về giảm giá thì là do tôi dẫn đến cô hãy liệu mà làm!” Cô chớp mắt với nhân viên.

Hàm ý của câu này người khác có thể không hiểu nhưng nhân viên trong tiệm thì hiểu.

Nếu như Đồng tiểu thư thật sự muốn giảm giá thì sẽ nói rõ ràng, vậy mà lại nói “liệu mà làm” thì có nghĩa là dè bẻo đến rồi tha hồ mà giết mổ đi!

Bình thường Đồng tiểu thư sẽ không làm như vậy, người làm ăn phải để hai chữ “thành tín” lên trước đầu, điều cần thiết là khách hàng phải quay lại. Còn hai người tới ngày hôm nay chắc chắn là đã đắc tội với Đồng tiểu thư, không cần bọn họ lại đến nữa.

Trong lòng Vi Vi như nở hoa đưa Ngũ Nhữc Thủy đi thử đồ, trong lòng bắt đầu tính toán xem tiền hoa hồng của mình ngày hôm nay là bao nhiêu. Một người nhân viên khác đi đến bưng ra ba tách cà phê mời bọn họ ngồi trên sofa: “Đồng tiểu thư đây là cà phê của cô, còn vị tiên sinh đây thì sao ạ? Thêm sữa hay đường ạ?”

Đồng Nhất Niệm mỉm cười: “Đây là Lục tiên sinh, anh ấy không uống cà phê.”

Cô không nặng không nhẹ giới thiệu, giống như giới thiệu một người lạ không hề có quan hệ gì với mình vậy.

“Vậy Lục tiên sinh muốn uống gì ạ?” Nhân viên lịch sự hỏi.

“Nước lọc, cảm ơn.” Trong lời nói của Lục Hướng Bắc đã bắt đầu không vui.

Lục Hướng Bắc là người kén chọn và thường rất cố chấp, đã thích trà xanh rồi thì loại khác không bao giờ uống nữa. Nếu đã không phải là loại trà ngon thì không có uống, trà uống nước lọc cũng không uống loại trà đó.

“Lục tiên sinh xin chờ một lát ạ!”

Nhân viên đi rót nước. Đồng Nhất Niệm nghe thấy tiếng nói nhàn nhạt của Lục Hướng Bắc vang lên ở bên tai: “Lục phu nhân yêu quý, em giới thiệu anh như thế nào thế?”

Cô cười giả vờ như nghe không hiểu, ngực giống như bị kéo căng ra: “Lục tiên sinh thấy có gì không thỏa đáng sao?”

“Vậy bọn họ gọi em như thế nào?”

Cô lại cười, nhìn liếc sang, làn sóng trong đôi mắt như đang dịch chuyển: “Đồng tiểu thư, không phải sao?”

Anh cầm tách cà phê của cô lên nhẹ nhàng nhấp một ngụm, khóe mắt thể hiện ý cười, gọi một cách yêu nghiệt: “Vợ yêu quý của anh, hình như em quên là mình đã kết hôn rồi đấy!”

Cô chưa bao giờ quên, người quên là anh mới đúng. Cô cười châm biếm: “Chán uống nước lọc rồi thì uống cà phê cũng ngon đấy không phải sao?”

Nghe nói đàn ông đều như vậy, ăn trong bát ngồi trông nồi. Vợ là bữa chính, người tình là điểm tâm, thay đổi khẩu vị để đêm đêm được làm tân lang, mỗi ngày đều có hương có vị.

Anh thông minh như vậy thì làm sao có thể không hiểu ý trong lời nói của cô được đâu? Cùng lúc đó Ngũ Nhữc Thủy mặc trang phục mới bước ra đứng trước gương ngắm nghía: “Anh Lục, em mặc như thế này có đẹp không ạ?”

Anh buông tách cà phê xuống, chớp chớp mắt dùng âm thanh chỉ đủ cho cô nghe thấy nói: “Uống nhiều cà phê sẽ kích thích gây khó ngủ...”

Ngay lúc ấy, cô không hiểu ý anh. Cô cẩn thận nghĩ nhìn vào mắt anh xem cảnh vật như thế nào, còn anh lại đứng dậy đi về phía Ngũ Nhữc Thủy: “Rất đẹp! Đôi đôi giày mới, kết hợp với túi xách thử xem!”

“Anh Lục, em thích đôi giày đó! Nó đẹp quá!” Ngũ Nhữc Thủy chỉ đôi giày ở gian trưng bày, đó là đôi giày thủy tinh, rất hợp với tên. Sản xuất thủ công

bằng da dê màu hồng dịu dàng ấm áp. Đinh thủ công tạo ra thủy tinh sang trọng, cả dáng dầy đều cực kỳ tinh tế, gót giày còn đính một dải kết hình bướm bằng vải sa tanh* hồng, đặt trong gian trung bày đón ánh nắng chiếu vào liền như phát ra ánh sáng bóng lóa tuyệt đẹp.

*Satanh hay vải satanh, vải satin là loại vải đặc trưng bởi bề mặt ngoài bóng còn bề mặt trong khá nhám. Vật liệu dệt satanh là lụa, nylon hoặc polyester, mặc dù một số người quan niệm satanh chỉ làm từ lụa. Tiếng Việt cho đến đầu thế kỷ 20 gọi loại hàng bằng lụa bóng này là vóc.

Satanh thường dùng làm vỏ áo bóng chày, quần short thể thao, đồ lót, áo ngủ, áo và váy dạ hội dành cho phụ nữ nhưng đôi khi cũng được dùng làm vật liệu may quần lót, áo somi và cả vật cho nam. Nó cũng được sử dụng trong việc sản xuất giấy sử dụng trong múa ba lê. Các ứng dụng khác bao gồm vải trang trí nội thất, vải bọc ghế và tấm trải giường.

Đồng Nhất Niệm ngồi trên sofa nhìn ra xa, trong lòng như đi vào ánh trắng, rõ ràng cười lạnh, một cô bé rất có con mắt nhìn, đôi giày này trên thế giới chỉ có một đôi duy nhất, đó là đôi giày do Kiệt Tây thiết kế và tự tay làm cho cô.

Vi Vi nhìn Đồng Nhất Niệm, giống như với tất cả các vị khách nhìn thấy đôi giày lịch sự cười giải thích: “Xin lỗi vị tiểu thư này, đôi giày này không phải là hàng để bán.”

“Nhưng...” Ngũ Nhục Thủy cúi đầu, e dè nhìn Lục Hường Bắc, trên mặt ghi rõ sự luyến tiếc.

Lục Hường Bắc để lộ ra vẻ độc đoán: “Ông chủ của các người đâu? Liên lạc đi, tôi muốn nói chuyện với ông ấy.”

Ôi! Trong thế giới của Lục Hường Bắc đã là đồ vật thì đều có giá? Không cần quan tâm nó là cái gì mà hàng không bán, anh chỉ cần ra giá cao, anh dám đảm bảo người khác sẽ bán sao? Không sai, anh bây giờ đã là một người làm ăn thành công, trong làm ăn thì quy tắc đương nhiên là như vậy nhưng chỉ e rằng hôm nay anh phải hiểu ra một đạo lý: trên thế giới vẫn còn có thứ dùng tiền cũng không mua được.

Nhắc đến ông chủ, Vi Vi lại nhìn về phía Đồng Nhất Niệm, Đồng Nhất Niệm vô như không nhìn thấy, để mặc bọn họ tự giải quyết.

Hết chương 29

Ps: hôm nay bù hôm qua nhé, 2 chương gộp thành một Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Chín Vạn Chín

Lúc này, đôi giày thủy tinh được đeo trên chân cô chỉ có thể gọi là rất đẹp và rất phù hợp. Vi Vi là người con gái rất giỏi, biết Đồng Nhất Niệm không thích hai vị khách này liền phối hợp với Đồng Nhất Niệm nói mấy lời làm kích thích người ta: “Đồng tiểu thư đi vào thật đẹp, không rộng cũng không chật, vừa như in luôn. Thật giống như trong truyện cổ tích vậy. Đồng tiểu thư chính là hoàng hậu đích thực rồi! Ha ha, vị tiểu thư này muốn mang được thì phải gọt đi gót chân rồi!”

“Ăn nói kiểu gì vậy hả? Sao có thể nói với khách hàng như vậy chứ?” Đồng Nhất Niệm nhún mày khiển trách Vi Vi nhưng lại nhìn hết về mặt không vui của Ngũ Nhục Thủy. Trong lòng thầm tán thưởng con bé Vi Vi. Sau này phải bảo Kiệt Tây tăng lương cho con bé mới được.

Đối với trò đùa này, Lục Hường Bắc chỉ mỉm cười nói: “Niệm Niệm đi đôi giày này thật đẹp, hay là nói với ông chủ mua lại đi!”

Đồng Nhất Niệm cười, lấy giày ra, cẩn thận trả lại Vi Vi: “Không cần đâu! Đã là hàng không bán thì không nên làm khó người ta, quân tử không cướp thứ yêu thích của người khác!”

Đây chính là Đồng Nhất Niệm hay chính là quy tắc sống của Đồng Nhất Niệm. Tự hào, đơn độc, lại có chút tự ti, không dư sức giành đồ của người khác, giống như từ nhỏ chưa bao giờ tranh giành đồ chơi với em gái vậy.

Khi trả lại giày, cô không quên bổ sung một câu: “Vi Vi thật ngại quá, đôi giày tinh xảo này bị chân tôi làm bẩn rồi, phiền cô vệ sinh một chút rồi hãy đặt trở lại gian trưng bày!”

Thật ra chiếc giày cô muốn rửa là chiếc giày của Ngũ Nhục Thủy đã đi. Đôi giày này, ngoài Đồng Nhất Niệm cô ra chưa từng có ai đi qua. Đồng thời đôi giày này còn gửi gắm tình cảm đẹp đẽ của Kiệt Tây và cô. Chồng cô đã bị người ta làm bẩn nên không muốn tình cảm của cô và em trai Kiệt Tây bị vấy bẩn theo.

Biến cố của đôi giày thủy tinh cuối cùng cũng kết thúc tại đây. Đồng Nhất Niệm đích thân xuất mã chọn cho Ngũ Nhục Thủy ba bộ y phục và một bộ lễ phục cùng với một túi xách, hai đôi giày, mỗi bộ đều được Lục Hướng Bắc thẩm định. Khi thanh toán Lục Hướng Bắc hỏi cô: “Niệm Niệm sao không chọn cho mình vậy em?”

Cô lắc đầu, nói với Vi Vi: “Tính xem hết bao nhiêu tiền?”

Vi Vi cười: “Vâng thưa Đồng tiểu thư!”

Ngón tay Vi Vi nhanh nhẹn lướt trên máy tính tanh tách một lúc, sau đó cười nói: “Đồng tiểu thư, tổng cộng là mười hai vạn bốn ngàn tám trăm đồng. Đồng tiểu thư có thể vộp có thể giảm 20%, sau khi giảm là chín vạn chín.”

“Sao đắt vậy?” Miệng Ngũ Nhục Thủy thành hình chữ “O”

Nụ cười của Vi Vi lúc nào cũng mê người như vậy: “Tiểu thư, không đắt đâu ạ, những đồ này vẫn chưa phải là đồ đắt nhất của tiệm chúng tôi đâu!”

“Gói vào đi!” Kêu khỉ Lục Hướng Bắc thể hiện rõ ràng là anh sẽ trả.

Đồng Nhất Niệm rầm rì, trên mặt để lộ ra nụ cười khả ái: “Ngũ Nhục Thủy là nhân viên phòng thư ký chúng tôi, lại là em gái của bạn anh. Dù sao cũng nhờ anh chăm sóc thì tôi cũng nên chăm sóc chứ. Phòng thư ký là hình tượng của công ty, Nhục Nhục nên ăn mặc đẹp. Vì vậy, thân là giám đốc phòng thư ký, tôi tặng cho Nhục Nhục một bộ quần áo, nhưng còn lại phải do Nhục Nhục tự trả. Nhục Nhục vừa ra trường không có năng lực kinh tế nên coi như công ty cho cô vay, sau này trừ lương mỗi tháng của cô!”

Hừ! Chín vạn, không trừ lương cô ta đến thổ huyết thì cô không gọi là Đồng Nhất Niệm! Cô gái nhỏ, trên thế giới này không có bữa trưa nào miễn phí cả đâu.

Hết chương 31 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hướng Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Kiệt Tây

Lúc này mặt của Lục Hướng Bắc đã xanh lè. Cô thật biết cách chăm sóc em gái của bạn anh. Cô cười vô tội, kiễng gót chân lại gần anh rồi hôn lên môi anh: “Ông xã, em còn có hẹn với bạn, anh cùng Nhục Nhục cứ tiếp tục mua sắm đi, em đi trước đây!”

Điều tốt đẹp nhất của Lục Hướng Bắc không phải là anh thích thể hiện ân ái trước mặt ba cô sao? Hôm nay đến lượt cô thể hiện một lần!

Anh không thích cô trước mặt người khác giới thiệu anh là Lục tiên sinh còn cô là Đồng tiểu thư sao? Không phải là chủ nghĩa đàn ông gây rắc rối sao? Bản thân là con rết nhà họ Đồng lại không thích sống dưới cái bóng của chữ Đồng, lúc nào cũng nhắc nhở cô, cô là Lục phu nhân? Được thôi, cô nghe lời anh.

Lúc này cô đã nghĩ đến vài tin đồn. Anh là chồng cô, cô không thích tranh cướp đồ với người khác nhưng anh không phải đồ vật, thật sự không phải đồ vật! Biết rằng anh ở trước mặt người ngoài sẽ không mất phong độ đến níu kéo cô đâu, cô liền xoay người dưới con mắt ngạc nhiên của Vi Vi một mình rời đi.

Sự sững sờ của Lục Hướng Bắc, sự thất bại của Ngũ Nhục Thủy đều được cô thu vào trong tầm mắt, ghi vào đại não nhưng lại không dám quay đầu, chỉ vì trong lòng chưa xốt nên mắt đã đỏ lên.

Cô không biết tại sao mình lại buồn, tại sao lại không cứng rắn như thế này? Rõ ràng là cô đã chiến thắng, không phải sao?

Kết quả giống như là vừa đánh xong một trận chiến, cô đi vào trong đám đông, trống trải cực độ.

Khi môi chạm môi thì dừng lại một chút rồi mới hôn anh, cô liền cảm thấy đau vì râu anh cọ vào. Lúc đó dường như nỗi đau lại như tăng thêm, hơn nữa còn kéo dài mãi đến tận tâm can, lòng đau đến xót xa, thương cảm cũng giống như thủy triều càng lên càng cao. Sự thương cảm này không phải vì Ngũ Nhược Thủy mà vì Lục Hường Bắc, lẽ nào hôn nhân của cô thật sự là một sai lầm sao? Cô cảm thấy rất mệt, rất mệt...

Không biết bản thân đã đi bộ bao lâu, thậm chí không biết mình đang ở đâu thì có một chiếc xe chậm chậm đi theo cô ở phía sau. Cô đi chậm, chiếc xe cũng đi chậm, cô đi nhanh, chiếc xe cũng tăng tốc theo. Cô phát hiện ra, trên môi liền hiện lên ý cười, dừng lại thì chiếc xe cũng nhẹ nhàng dừng lại bên cạnh cô.

Cửa xe mở ra, một thanh niên anh tuấn bước xuống, phong thái mạnh mẽ mở cửa xe cho cô, lịch lãm cúi người mời cô lên xe: “Không biết có thể mời Đồng đại tiểu thư cùng dùng bữa tối được không?”

Đồng đại tiểu thư? Cô thầm cười khổ, không biết Lục Hường Bắc nghe thấy liệu có lại nhếch đôi mày đẹp của anh lên không, rồi có dùng những lời độc địa gây tổn thương cô như “Lục phu nhân yêu quý” không nữa?

“Kiệt Tây! Sao em lại đi theo chị?” Sầm Kiệt Tây là con trai của chú Sầm, bạn tốt của ba cô, đồng thời là tổng giám đốc tài chính của Đồng thị, năm nay là sinh viên đại học năm thứ tư.

Kiệt Tây nhe răng cười, hàm răng trắng như tuyết và làn da ngăm ngăm đều thể hiện sự trẻ trung của anh, đầy sức sống và khỏe mạnh: “Chị vừa đi thi Vi Vi đã gọi điện cho em rồi!”

Đồng Nhất Niệm nhăn mặt: “Em trốn học sao?”

Cậu huyt sáo: “Cũng không phải là lần đầu tiên! Môn học đó có đi cũng rất nhàm chán!”

Không sai, Kiệt Tây không phải lần đầu trốn học, mà mỗi lần cậu trốn học đều là vì cô. Cô lớn hơn Kiệt Tây ba tuổi, khi cô học lớp 4 thì cậu ấy mới học lớp 1. Ngày đầu cậu lên lớp đã trốn học chỉ vì lục tung mỗi phòng học, mỗi tầng, mỗi khu nhà trường để tìm chị Niệm Niệm của cậu.

Khi cậu lớp 1 thì cô đã học lớp 4. Vì đến trường cô để xem cô biểu diễn nên cậu đã mang theo vài đồng đảng của mình cùng trốn học đến xem, còn vô cùng tự hào chỉ lên phía cô đang đứng trên sân khấu mà tuyên bố rằng cô là Niệm Niệm của cậu. Sau này khi lên trung học, cô được nam sinh chen chúc đến bày tỏ, cậu biết liền hẹn bạn cùng trốn học đến trường cô đánh cho những nam sinh trung học ấy thừa sống thiếu chết, trở về liền bị chú Sầm đánh cho thừa sống thiếu chết.

Hết chương 32

Ps: Hôm nay mình mới phát hiện có một bạn copy đưa con thứ hai của mình “Gió bắt đầu từ phía Nam“. Mình đã xác định rõ rồi, nhưng mà khi nhìn thấy bạn ấy để thiếu cái vãn án mình dịch nên đang bị buồn chút xíu. Mình đóng cửa một tuần nha. Một tuần này mình phải suy nghĩ lại chuyện này và trong này có 1 ngày mình biết kết quả thi đại học của mình. Hẹn mọi người vào tuần sau nhé. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Hồi Tưởng

Trong suốt quá trình trưởng thành của bọn họ, những chuyện như vậy có rất nhiều nhưng cậu mãi mãi chỉ là cậu em Kiệt Tây của cô mà thôi.

“Kiệt Tây, em không thể tiếp tục như vậy được nữa, phải chăm chỉ học tập, nếu không chú Sầm...” Cô thấy mình nên ra dáng một người chị “khẩu xà tâm phật” khuyên cậu.

“Biết rồi, phiền phức!” Cậu gọi cô là “phiền phức” vì cô luôn thích ra dáng chị cả trước mặt cậu, cần nhen giống như mẹ cậu vậy: “Phải rồi, sao lại có người dám bắt nạt chị vậy? Lại còn ở ngay trên địa bàn của chúng ta nữa chứ!”

Cô biết có nói nữa cậu cũng chẳng nghe, cậu đã lớn rồi! Cô nhướn mày, mạnh mẽ tỏ tự hào: “Anh ta dám!”

Kiệt Tây cười: “Đúng thật là không dám! Ai mà có can đảm đó của chị chứ? Lại đi học bộ mặt chó con cắn người, em thật bội phục sự lãnh đạm của anh ta, nếu là vợ em thì đã sớm cho cô ta biết tay rồi! Có điều nói đi cũng phải nói lại, đánh là thân, mắng là yêu vậy cần thì là cái gì đây?”

Trời ạ, con bé Vi Vi này nhìn thấy vết răng trên mặt Lục Hường Bắc thì cũng thôi đi lại còn quăng vói cáo vói người khác nữa chứ.

“Chẳng là gì cả! Là anh ta thích bị chinh thôi.” Đồng Nhất Niệm nhẹ giọng nói

Kiệt Tây ho sặc sụa một trận, khinh bỉ nhếch mép lên: “Đúng là tự lừa bản thân! Em nói này chị Niệm Niệm, bộ dạng nhường mảy của chị ngày càng giống anh ta rồi. Niệm Niệm à, chị xong đời rồi!”

Có sao? Cô soi gương trong xe, nhường mảy thấy mơ hồ có thần thái của anh, đôi mắt long lánh, chỉ là thiếu một chút sự bá đạo mà thôi.

“Em đừng có mà nói linh tinh! Thích ăn đánh hả!” Cô không thể thừa nhận bản thân ngày càng chịu nhiều ảnh hưởng của Lục Hường Bắc.

Sầm Kiệt Tây cười giảo hoạt, xông đến bên mặt cô: “Thật sao? Em cũng thích ăn đánh đấy. Cấn đi! Mau cấn đi!”

Cô bỗng cười ra tiếng, ở cùng với Kiệt Tây giống như được trở về tuổi thơ, mọi thứ đều trở nên đơn giản và thuần khiết.

Sầm Kiệt Tây không cần hỏi Đồng Nhất Niệm ăn cơm ở đâu, liền trực tiếp lái xe thẳng đến nơi cũ.

Nơi này vẫn còn lưu lại phong cảnh như trước đây, căn phòng thấp bé, mái hiên có màu của bụi bặm, mặt đất, một số chỗ thậm chí còn là đường lát đá xanh.

Vừa bước vào khu phố này lập tức có thể làm cho trái tim bốc đồng trở nên chấn định, giống như chuyển đến một không gian, thời gian khác vậy.

Ở trước có con ngõ tên là hẻm Dung Thụ, Kiệt Tây dừng xe lại, không thể lái xe vào sâu được nữa mà phải đi bộ. Con hẻm này gọi là hẻm Dung Thụ, bởi vì ở đây có một cây Dung trăm tuổi ở đầu hẻm.

Khi còn là thiếu niên, vào mùa hè Đồng Nhất Niệm thường đến dưới bóng mát của cây này cùng với một đám bạn như Kiệt Tây, Thẩm Khang Kỳ. Ở cùng với bọn họ vốn không cần lời nói, cùng sở thích, tâm ý tương thông, bối cảnh gia đình, giáo dục được tiếp thu cũng tương đồng, loại cảm giác đồng điệu mà thâm lặng đó thật sự là sự thoải mái tương thích lời nói không diễn tả hết.

Hiện tại, khi đã trưởng thành rồi, Thẩm Khang Kỳ trở thành quân nhân, cô và Kiệt Tây thỉnh thoảng vẫn trở về nơi này ăn bữa cơm, cùng đi dạo, thậm chí có khi chỉ là vì ăn một que kem của bà lão bán dưới gốc cây Dung hay là nghe tiếng giày cao gót bước trên nền đá xanh. Tâm trạng đó giống như là xem lại một bộ phim điện ảnh cũ âm ỉ mà đau thương.

Chàng thanh niên Kiệt Tây từng nói cô và Lục Hường Bắc không phải cùng một loại người, ở cùng nhau sẽ bất hạnh. Cô của quá khứ không hiểu nhưng cô của bây giờ thì hiểu rồi. Hóa ra nó khi cảm nhận được nó lại đau khổ như vậy.

“Sao chị không chọn một người trong số chúng ta chứ? Nếu mà như vậy thì hợp tình hợp lý biết bao!” Kiệt Tây từng ai oán như vậy.

Tại sao ư? Ngay cả cô cũng không biết tại sao nữa.

Hết chương 33 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Thích Cứng Rắn

Đầu hẻm Dung Thụ có một quán ăn nhỏ, quán ăn bà Lương. Đám người Đồng Nhất Niệm khi còn đi học thường ăn ở quán này, lúc đó vẫn chỉ là quán ăn nhỏ rộng vài mét vuông, nhưng chỉ có những món ăn gia đình thường ngày nhưng vì ông bà chủ rất tốt với bọn trẻ đặc biệt là Đồng Nhất Niệm nên bọn họ mới thích đến.

Mỗi lần họ đến ăn cơm thường đưa thêm hai món ăn, bà chủ là thím Lương còn thường tết tóc cho Đồng Nhất Niệm bằng chính chiếc lược của mình. Khi những ngón tay ấm áp của thím Lương vuốt ve mái tóc mình, cô thường nhớ lại người mẹ mơ hồ trong ký ức của mình, vì vậy cô càng yêu nơi này hơn.

Bây giờ tiệm đã lớn rồi nhưng chú Lương và thím Lương đối xử với họ vẫn như trước, thấy hai người bọn họ tới liền đưa ngay vào gian phòng tốt nhất, thậm chí không cần họ gọi món mà tự nhiên đưa lên những món họ thích ăn.

Kiệt Tây hiểu rất rõ sở thích của cô, xem tiết mục truyền hình như thế nào, uống nước hoa quả gì, ăn đồ ăn vặt gì trước khi ăn cơm, tất cả đều không sai, chuẩn bị đầy đủ sau đó cười đầy tự tin trước mặt cô: “Thế nào? Thoải mái không? Em không tin chị ở cùng Lục Hường Bắc có thể thoải mái như thế này!”

Cô cắn một hạt đậu sứt khẽ cười. Cô là một người kỳ lạ, nào là hạt điều, hạt thông lại không thích ăn chỉ thích ăn loại hạt đậu sứt lỗi thời này thôi. Cô thường cắn đến đau cả răng mà không biết chán. Lục Hường Bắc liệu có phải là hạt đậu sứt cứng nhất này? Cô cắn không vỡ nhưng vẫn cứ nghiền.

“Niệm Niệm, hồi hận rồi sao? Hồi hận rồi thì vòng tay em vẫn luôn mở vì chị!” Kiệt Tây mở vòng tay hướng tới trái cô.

Cô nhìn chăm chăm vào khuôn mặt còn mang chút trẻ con, khỏe mạnh, trẻ tuổi của Kiệt Tây dưới ánh đèn. Cô tự hỏi bản thân, Đồng Nhất Niệm mà tự tìm sự bức bối bây giờ đã hồi hận rồi sao? Hồi hận sao? Cô thật sự không biết, cô chỉ biết Kiệt Tây đang hết sức chân thực đang đứng trước mắt cô, còn Lục Hường Bắc thì cách cô thật xa thật xa. Nhưng có một điểm cô hiểu rất rõ, Kiệt Tây là em trai, trước đây là vậy, bây giờ là vậy, sau này cũng vẫn là vậy. Cô liền cười, tiếp tục cắn đậu sứt: “Vòng tay đó của em hãy giữ lại cho các đàn em của em đi! Chị là cần núi lớn chứ không cần cái nhỏ không đáng kể như vậy, vất vả còn chưa sạch!”

Mặt Kiệt Tây đỏ lên, có chút tức giận. Không sai, cậu lúc nhỏ thích khóc chảy nước mũi, không tìm được chị Niệm Niệm là lại khóc, lần cuối cùng cậu khóc là ngày cưới của cô, cậu khen cô, vì cô làm đôi giày thủy tinh chỉ rơi lệ chứ không phát ra tiếng.

Đồng Nhất Niệm từ nhỏ đã bị người trong nhà coi như cái boong, cô thường mặc quần áo thừa của em gái, có khi nhà tổ chức tiệc, lễ phục của cô thường không đủ mặc, chỉ có Kiệt Tây và Khang Kỳ mới phát hiện ra cô mặc lễ phục đã từng mặc. Thảm Khang Kỳ khi đó sẽ mua cho cô, còn Kiệt Tây thì sẽ cho chị Niệm Niệm những quần áo đẹp nhất. Kiệt Tây có tài năng thiên bẩm đáng ngờ về thiết kế trang phục, học trung học bắt đầu thiết kế quần áo cho Đồng Nhất Niệm, tốt nghiệp trung học vốn muốn học chuyên ngành thời trang nhưng ba cậu sống chết cũng không đồng ý, cuối cùng vẫn học ngành quản lý thương mại, thiết kế trang phục vì thế mà cũng bị ba cấm chặt.

Không còn cách nào khác Kiệt Tây đành bỏ xuống niềm yêu thích. Đồng Nhất Niệm thấy cậu như vậy rất đáng tiếc liền rút vốn cùng cậu mở phòng làm việc khi cậu học đại học năm nhất. “Y Niệm” được thành lập từ đó. Vài năm trở lại đây làm ăn rất thuận lợi, khá có tiếng tăm trong khu giành cho các phu nhân giàu có này. Nhưng bọn họ không dám để ba của Kiệt Tây biết, vì thế khi đăng ký tiệm đã dùng tên của Vi Vi, những người biết chủ thật sự của Y Niệm là Đồng Nhất Niệm và Kiệt Tây rất ít.

Hết chương 34 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35

*Ở chương này, Cát Tường đề tên là: Trung Thu vui vẻ. Mình nghĩ chắc là hồi ấy chương này viết vào Trung Thu. Cô ấy ngại nghĩ tên nên để tên chúc mừng. Vì chưa đến Trung Thu nên mình không để tên chương nhé

Ước mơ lớn nhất của Kiệt Tây là thiết kế một đôi giày thủy tinh đẹp nhất để cầu hôn với chị Niệm Niệm, sau đó để Niệm Niệm mang đôi giày của cậu cùng cậu đi vào lễ đường kết hôn. Nhưng giày thủy tinh thiết kế xong thì chị Niệm Niệm của cậu lại gả cho người khác, cậu thề rằng đó là lần khóc cuối cùng của cậu, chỉ cần chị Niệm Niệm hạnh phúc là đủ rồi. Nhưng cậu nhìn ra được rằng cô không hạnh phúc. Cậu cũng nhìn ra được cô đã yêu Lục Hường Bắc, chỉ là cô cứng đầu không chịu thừa nhận thôi.

Cậu nhìn hạt đậu sứt trong miệng cô, mắt hướng lên ti vi nhưng hai mắt lại như vô thần. Cậu biết cô lại thất thần rồi, mà cô thất thần ngoài vì Lục Hường Bắc ra thì còn là vì ai chứ?

Bỗng nhiên di động của cô reo lên làm thức tỉnh trạng thái miên man của cô. Cô cúi đầu nhìn, là Lục Hường Bắc, không do dự liền từ chối cuộc gọi sau đó tắt máy. Cô chỉ muốn yên tĩnh ăn một bữa cơm, còn lại cái gì cũng không cần, có được không?

“Từ cột đèn đường này công thẳng đến cửa nhà chị mất bảy giây, chị tin không?” Kiệt Tây không nói hai lời liền kéo tay cô, công cô trên lưng.

“Á, em điên à! Mau thả chị xuống!” Đã lâu không chơi trò này, cô sợ đến ôm chặt cổ cậu mà la lớn.

Khi nhỏ chơi trò công tân nương, mỗi cậu bé chọn cho mình một tân nương xem ai công tân nương đến đích trước. Kiệt Tây không lớn bằng Thẩm Khang Kỳ, không cao bằng anh, công cũng không khỏe như anh nên mỗi lần chơi cô đều làm tân nương của Thẩm Khang Kỳ, còn Kiệt Tây nếu muốn công cô chỉ có thể nhân lúc Thẩm Khang Kỳ không ở cùng đến tìm cô sau đó công cô chạy, cuối cùng còn không phục nói: “Chị xem đi! Lần này em chỉ dùng có chín giây, nhanh hơn cả lão đại đấy!”

Sau này khi cô kết hôn với Lục Hưởng Bắc, theo phong tục cần em trai công tử nhường xuống lầu giao cho tân lang nhưng nhà họ Đông không có con trai nên cô được Kiệt Tây công, cô mãi mãi ghi nhớ cái biểu cảm của Kiệt Tây khi công cô xuống lầu, khỏe mắt hồng hồng giống như đứa trẻ không có được kẹo ăn vậy.

Cô thật vô tâm, cho rằng cậu chỉ là đứa trẻ sau này sẽ gặp được người con gái cùng tuổi rồi sẽ tự nhiên hiểu chuyện hơn. Thật không ngờ cậu bây giờ vẫn nhớ đến trò chơi này lại còn công cô chạy nhanh ngay trong tiểu khu nhà cô.

Lúc đầu cô không quen với việc đã từng này tuổi còn chơi trò trẻ con này lắm nhưng sau khi ở trên lưng Kiệt Tây lên xuống theo tiết tấu chạy của Kiệt Tây, lại thêm lúc ăn cơm có uống chút rượu, da đầu hình như hưng phấn lên giống như quay về thời niên thiếu vậy. Từng sợi tóc tung bay theo gió, âm thanh rõ ràng của cô cất lên trong gió: “Nhanh lên! Cố lên! Khang Kỳ cố lên! Khang Kỳ cố lên!”

“Cố lên! Kiệt Tây cố lên!” Cô nhất thời quên hết mọi việc giữa đêm mà hét lớn, tiếng cười như chuông gió, va chạm của ngọc châu không ngừng phát ra do tiếp xúc với gió!

“Hôm nay có vui không?” Cậu cũng cô đến trước cửa nhà, quả đúng chỉ cần bảy giây.

“Ừ!” Cô mỉm cười, gật đầu lia lịa, ở cùng với Kiệt Tây có lần nào là không vui chứ?

“Chị à, chị bây giờ thật nặng! Thấy em thở không ra hơi mà cũng không mời lên nhà sao?” Trên trán cậu lấm tấm mồ hôi, thở phì phò.

Cô đập vào lưng cậu: “Muốn chết hả! Dám nói chị béo! Chị không có cái sở thích thấp nền đêm khuya nói chuyện với trẻ con đâu, em mau biến về nhà đi!”

Khi Kiệt Tây rời đi đã để lại một biểu cảm trách móc rất khoa trương, lại một lần nữa làm cô cười nghiêng ngả. Cho đến khi mở cửa cô vẫn mang tiếng cười bước vào phòng. Trong phòng tối om, mở đèn lên cô bị dọa giật cả mình.

Hết chương 35 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hưởng Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Phụ Nữ Không Phải Để Đánh

Một bóng người màu đen đang đứng bên cửa sổ, dáng đứng thẳng và mạnh mẽ, trong không khí vẫn thoang thoảng mùi thuốc lá. Từng vòng khói thuốc bay lên trong không khí, khi đèn phòng bật sáng, khung cảnh như vậy khiến cho thân hình giống như ma quỷ vừa anh dường như tăng thêm mấy phần cô đơn. Cô đứng nguyên tại chỗ không động đậy. Cô không ngờ anh sẽ chờ cô ở đây, anh đứng ở cửa sổ suốt sao? Vậy thì cảnh Kiệt Tây công cô anh đã nhìn thấy hết rồi sao?

Lúc đầu có chút chột dạ nhưng rất nhanh chóng bình tĩnh lại. Cô không làm gì sai thì có gì phải sợ chứ? Hơn nữa dù cho cô có gì đó với Kiệt Tây đi chăng nữa thì anh sẽ để tâm sao? Đơn giản giả vờ không có sự tồn tại của anh, từ sau lưng anh đi về phía nhà tắm tắm rửa.

“Đã trở về rồi sao?” Anh từ từ quay người lại, nét mặt âm u đáng sợ. Đây mới đúng là Lục Hưởng Bắc thật sự, sự thư sinh, nho nhã hàng ngày đều là ngụy trang. Cô thực sự thấy có chút sợ hãi, bị vây dưới thân hình to lớn của anh không khỏi lùi hai bước: “Anh muốn làm gì vậy?” Cô nghe thấy âm thanh của chính mình đang run rẩy, một chút say rượu, không tỉnh táo đã biến mất hoàn toàn. Anh tiến lại gần đồng thời giữ gáy cô, không cho cô lùi thêm nữa. Thân thể anh cách cô không đến một inch, hơi thở mùi thuốc lá của anh như muốn dòi núi lấp biển, khoan sâu vào hơi thở, nhanh chóng lấp đầy lá phổi cô.

“Vợ của mình đi uống rượu với người đàn ông khác mà về muộn, em nói xem anh nên làm thế nào đây?” Anh ngửi thấy mùi rượu trên người cô, đôi mắt như phủ một tầng nước vụn nên tia lạnh tanh.

“Lẽ nào anh muốn đánh tôi?” Cô hít sâu lấy lại dũng khí, nghĩ kỹ thì cũng chỉ có như vậy thôi. Anh có việc gì là chưa làm với cô đâu cũng chỉ còn lại bạo hành gia đình thôi. Nếu hôm nay anh thật sự đánh cô thì ngày mai cô sẽ có đầy đủ lý do để từ biệt cuộc hôn nhân này. Trong con mắt đen láy của anh ánh lên sự âm u và trào phúng và còn mang theo vài phần gian tà, ngón tay sau cổ sờ xoa xoa: “Đánh em sao? Trong tư điển của anh phụ nữ không phải để đánh mà để...” - Anh cúi đầu dán vào tai cô nói những từ mờ ám, cuối cùng còn cắn nhẹ lên vành tai cô.

Vốn trở về sau khi đi ăn với Kiệt Tây cô đã vui vẻ lên một chút nhưng vì câu nói này của anh mà những gì thuộc về nỗi đau bị quét sạch thay vào đó là sự ngạc nhiên, ngạc nhiên xong là phẫn nộ. Lục Hưởng Bắc đáng ghét có thể đừng có sắc tình như thế được không?

“Anh đúng là đồ ma háo sắc!” Cô chán ghét cái bản mặt xấu xa, đẹp đẽ của anh, dấu răng cô cắn vẫn còn rõ trên mặt anh.

Anh vòng qua eo cô, không biết xấu hổ: “Đàn ông mà không háo sắc thì đó gọi là bất lực. Phụ nữ sẽ yêu sao?”

Đồng Nhất Niệm có chút không hiểu. Vừa rồi ánh mắt anh như muốn giết cô thế mà đột nhiên lại thay đổi rồi? Thay đổi trở nên dịu dàng hơn, như vậy thật không bình thường một chút nào. Nhìn ánh mắt anh, cô cảm giác như anh thấy tự hào vì “háo sắc” vậy.

“Vô liêm sỉ!” Cô quay đầu lại, không muốn nhìn thấy bộ mặt “gian ác” lạnh lùng của anh nữa. Tự thừa nhận mình háo sắc, không biết đã háo sắc với bao nhiêu phụ nữ rồi!

“Anh vô liêm sỉ sao?” Anh xoay cầm cô lại, ép cô nhìn thẳng vào mình, hai cơ thể dán vào nhau: “Em nói xem, vợ về nhà muộn mà vẫn còn mặt mũi nói chồng đã nóng lòng chờ đợi mình là không biết xấu hổ sao? Anh vẫn còn chưa đòi em giải phải thích đây.”

Hết chương 36 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hưởng Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Uống Rượu Với Đàn Ông Lưu Mạnh Vui Hơn

Giải thích? Anh đòi cô phải giải thích sao? Thật buồn cười. Những phong lưu ở bên ngoài của anh sao không cho cô một lời giải thích? Lại còn nóng lòng chờ đợi sao? Anh có biết có bao nhiêu đêm cô nằm đếm cừu nóng lòng chờ anh về nhà không?

Cô gạt tay anh ra, học theo sự lạnh lùng và lưu loát của anh, không giải thích. Mà cô cũng không định giải thích. Anh có thể phát điên như cô sao? Nếu như có thể thì ít nhất cũng còn thể hiện một chút đề tâm đến cô. Thế nhưng cô đã quá vọng tưởng rồi, anh vẫn đứng sau lưng cô cười. Thì ra anh không hề đề tâm đến cô.

“Niệm Niệm, anh phát hiện mình đã coi thường em rồi!” Anh đi đến trước quầy rượu lấy ra hai chiếc ly, rót rượu ra: “Lại đây uống với anh một ly!”

Cô vờ như không nghe thấy, đá phăng đôi giày cao gót đang đi dưới chân ra, cứ vậy đi chân không trên thảm.

Eo bị siết chặt lại, chân rời khỏi mặt đất, cô lại bị anh bế lên. Thường xuyên mệt mỏi, say rượu, vô lực đã tích tụ trong thời gian dài, gần đây cộng thêm sự chênh lệch về thể lực so với anh vì vậy cô không chống đỡ nữa để cho anh bế, mặc anh muốn làm gì thì làm. Nhưng anh lại chỉ bế cô ngồi bên kệ bar, để cô ngồi lên hai chân giống như bế một đứa trẻ.

Anh rót một cốc rượu, dung dịch màu nâu của rượu whisky trong cốc thủy tinh bị khúc xạ phát ra ánh sáng đẹp mê người. Anh hớp một ngụm, làn môi nhuộm màu rượu và cơ bắp rắn chắc đàn hồi dưới cổ áo sơ mi đang mở, mùi hương dễ chịu quen thuộc trên người anh như tràn ngập tâm can cô...

Đồng Nhất Niệm thầm than anh thật sự có bản lĩnh thu hút con gái, chỉ một động tác đơn giản đã đầy chất đàn ông và cực kỳ quyến rũ. Có một người chồng yêu nghiệt như vậy là may mắn hay bất hạnh đây?

Anh đưa cốc rượu đến bên môi cô, đến cả giọng nói cũng làm người ta mê hoặc say đắm: “Nào, hãy để anh xem tư lượng vợ anh lớn đến đâu.”

Cô quay đầu đi, không đáp ứng. Trong ngữ khí của anh như tràn ngập sự tự ti: “Sao vậy? Có thể uống rượu với Sầm Kiệt Tây nhưng lại không muốn uống với anh sao?”

“Đừng có so sánh Kiệt Tây với anh!” Giọng nói cô đầy khinh miệt. Đúng vậy ngoài uống rượu với vài người bạn thân từ nhỏ ra, cô trước nay không uống rượu. Lục Hưởng Bắc cũng không ngoại lệ, người bình thường đều cho rằng cô không biết uống rượu, nào biết rượu gặp tri kỷ ngàn ly còn ít, nói chuyện không hợp thì nửa câu cũng là nhiều, uống rượu cũng phải xem người.

Anh giống như nghe thấy điều thú vị: “Hả? Kiệt Tây thì sao? Mà anh thì sao?”

“Kiệt Tây là người thuần khiết lương thiện, dù cho phụ nữ uống say nằm trên giường cậu ấy thì cũng vẫn an toàn, nào có giống như anh chứ! Một tên lưu manh!” Cô không chút do dự thốt ra những lời này.

Lục Hưởng Bắc nghe xong lập tức cười lớn, cười rất khoa trương. Mặt cô dần đỏ lên. Câu nói này của cô quả thật thiếu suy nghĩ nhưng đúng là sự thật.

“Cô vợ đáng yêu của anh ơi, ý của em là sợ uống rượu với anh xong sẽ say rồi làm loạn sao” Anh lại cười rồi, thật hiếm khi thấy anh không kiêu mà cười lớn như vậy. Anh đột nhiên hạ thấp giọng, ngữ khí dịu dàng đi rất nhiều: “Nhưng mà Lục phu nhân à, có một điểm mà em chưa trải qua đó là uống rượu với tên lưu manh quen thuộc còn thú vị hơn nhiều so uống với cậu trai trẻ.”

Giọng nói của anh càng nhỏ hơn, đột nhiên anh ngừng đầu uống một hơi hết cốc rượu sau đó cúi xuống hôn lên môi cô. Cô không kịp phản ứng đã bị vị rượu ngọt chảy vào, không xác định được phương hướng làm cho sự hoa lệ và nồng đậm chỉ có ở rượu whisky tràn vào kẽ răng.

Hết chương 37 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hương Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Tên Này! Lại Trêu Đùa Với Cô Sao?

Cô muốn nôn ra nhưng anh lại bịt chặt môi lại. Chuyển động cùng ma sát mạnh mẽ bá đạo nhưng không thiếu sự dịu dàng làm cô không thể thoát ra được, cũng không thể tránh được chỉ còn cách nuốt chất lỏng đó vào. Từ cổ họng đến dạ dày nhóm lên một ngọn lửa nóng bỏng.

Cô nghe thấy âm thanh anh vút ly thủy tinh trên mặt đất, trong lòng có chút tức giận nhen nhóm. Cô thích nhất bộ ly thủy tinh Swarovski đó. Sao có thể để thiếu một chiếc chứ? Vì thế sự tức giận vừa nhen nhóm rất nhanh chóng cùng rượu whisky ngày càng nhiều trong kẽ răng nhóm lên ngọn lửa lớn.

Anh dần dần thâm nhập làm cô bị choáng ngợp, bất ngờ nuốt xuống, có một ít tràn ra ngoài miệng chảy dọc theo cằm cô xuống cổ thậm chí còn chảy xuống ngực. Mãi đến khi nuốt giọt cuối cùng xuống, lưỡi anh mang theo hương vị whisky nóng bỏng dính sát vào cô.

Khác hoàn toàn với những nụ hôn trước đây làm cho cô không thể thở nổi. Anh len lỏi mọi ngóc ngách trong khoang miệng cô. Anh kích thích mọi tế bào trên cơ thể cô. Cô nắm chặt tóc anh, mong anh mau chóng dừng lại nếu không thì chỉ một giây nữa cô sẽ chết vì ngạt thở mất. Nhưng mà cô lại trầm mê vào trò chơi này, nguy hiểm mà lại kích thích.

Anh cuối cùng cũng chịu rời môi cô. Cô cuối cùng cũng đã được hít thở rồi. Nhưng làn môi nóng bỏng của anh lại men theo những nơi rượu whisky chảy lúc nãy hít vào, từ cằm, cổ rồi đến ngực. Mỗi giọt rượu được anh hôn đến sạch sẽ. Mỗi nơi anh hôn qua đều có một đóa hoa đang nở đỏ hồng. Tay anh đặt sau lưng cô thành thực cởi bỏ nút áo ngực. Cô có thể nghe thấy âm thanh nút bị cởi. Cô kích thích mất kiểm soát nâng ngực lên. Anh cười nhẹ liền hôn lên.

Ngọn lửa của rượu whisky trong cơ thể cô càng cháy lớn hơn. Mỗi lỗ chân lông trên người cô đều đang bốc cháy, cơ thể cô uốn một đường cong đầy mỹ lệ. Đầu ngón chân cũng bắt đầu co giật, trong cổ họng phát ra những tiếng rên mơ hồ.

Bỗng nhiên anh dừng lại, nhanh chóng chỉnh lại quần áo cô, nhón cô từ trên xuống dưới rồi cười. Gương mặt cô bốc hỏa, không thể hít thở, sững sờ nhìn anh. Phanh xe khẩn cấp sao? Như vậy thật không giống anh một chút nào.

Anh hài lòng nhìn phản ứng của cô, hôn nhẹ lên trán cô cười hỏi: “Thế nào? Uống rượu với lưu manh vui hơn đúng không?”

Tên này! Lại trêu đùa với cô sao? Đẩy anh ra, nhảy xuống khỏi đầu gối anh, lấy lại hơi thở bình thường rồi lại không biết nên nói gì. Tên đáng chết này, rồi sẽ có ngày làm loạn tinh thần cô mất! Cô kinh ngạc một lúc liền nói một câu: “Lục Hương Bắc! Anh mau đèn ly rượu kia cho tôi!”

Anh lại cười lớn. Cô chỉ đứng nhìn anh cười, nghĩ không biết có nên tiến lên cắn cho anh một phát nữa không. Đợi mãi cho đến khi anh không cười nữa liền bày ra bộ dạng nghiêm túc nói: “Lục phu nhân đi làm chút gì ăn đi, anh vẫn chưa được ăn tối đâu! Không ăn no thì lấy sức đâu làm việc?” Nói thì có vẻ nghiêm túc nhưng nhìn ánh mắt anh sáng lên, môi thì mím mím, rõ ràng là vẫn còn muốn cười cô nữa mà.

Có gì đáng cười đâu chứ? Cô ngừng đầu lên, học thần thái của anh xoa mặt anh: “Lục tiên sinh, đàn ông không phải lấy vẻ để hù dọa mà là để...hường thụ!” Thử lỗi cho cô, những từ ngữ mờ ám như vậy cô vẫn khó nói thuận miệng được! Thật đúng là không dễ để bắt chước Lục Hương Bắc mà.

“Lục phu nhân, em đúng là ngày càng giống anh rồi!” Anh không để ý tay cô đang xoa nắn khuôn mặt đẹp trai của anh, ý cười ẩn nấp trên khuôn mặt vẫn duy trì.

Hết chương 38 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hương Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 39: Hãy Gọi Tên Anh

Tối nay đã cười quá nhiều rồi! Chưa bao giờ cô thấy anh cười nhiều như vậy. Có gì đáng để anh vui vẻ như vậy sao? Cô mặt lạnh xoay người đi vào bếp, tìm thấy một gói mì trong tủ lạnh liền ném cho anh: “Muốn ăn không?”

Kỳ lạ, không phải ở cùng Ngũ Nhược Thủy sao? Sao có thể không mời cô ta đi ăn tối chứ? Còn nữa, hôm nay cô chơi Ngũ Nhược Thủy một ván, anh không tìm cô tính sổ sao?

Một đêm này, mọi yêu ghét cuối cùng cũng trở nên nhẹ nhàng hơn. Gặp phải Lục Hường Bắc, cô muốn trốn cũng không được.

Cô có chút chán ghét cảm giác này, vừa có ý tẩy chay lại vừa trầm mê. Giống như khi cô ở dưới thân anh, vừa hận đôi mắt hấp dẫn như màn sương của anh lại vừa không ngừng run rẩy vì anh. Giống như khi anh thủ thi bên tai cô “Niệm Niệm”, cô vừa nhớ đến anh khi gọi “Như Kiều” lại vừa không ngừng để trái tim mình chìm đắm trong tình cảm dịu dàng đó. Cô ghét Lục Hường Bắc và bản thân mình như vậy.

Nếu như Lục Hường Bắc đúng là Lục Thế Mỹ thời hiện đại, một lang sói mặt trắng của hiện thực. Là một lang sói, tuyệt tình với cô hơn một chút nữa thì cô đã không do dự. Nhưng anh lại cứ như vô tình lại như có tình làm cô đoán không ra, nhìn không hiểu làm người ta thật không biết thế nào. Thật khó chịu.

Cô cũng ghét bản thân mình như vậy, mâu thuẫn bối rối, đến bản thân cũng xem thường chính mình rồi. Nhưng mà cô vẫn ném cho mình một cái có, nếu như tình yêu trên thế giới này cứ tan tan hợp hợp, đơn giản chỉ cần một chữ “đoạn”, quyết đoán một chữ “ly” là có thể giải quyết được, thế mà sao vẫn có nhiều người mua dây buộc mình như vậy chứ?

Lục Hường Bắc, trong thời gian hai năm đã thâm nhập vào từng mạch máu của Đồng Thị. Nói một cách nghiêm trọng thì còn liên quan đến vận mệnh Đồng Thị. Cô và Lục Hường Bắc đã không còn là hai người đơn giản như nữa, vừa co rút dưới thân anh, trong đầu lại có rất nhiều phức tạp. Anh phát hiện cô không nhập tâm liền tăng thêm vài phần mãnh liệt, mang theo sự trừng phạt và chạm khiến dục vọng của cô khó có thể thừa nhận nổi, trong đầu cũng không thể tiếp tục giả vờ như là không có việc gì nữa.

“Mau gọi tên anh, Niệm Niệm...” Anh như mộ nhà thôi miên đang dần dần bên tai cô. Tâm lý báo thù tình nghịch của cô bỗng xuất hiện, những tiếng rên quẩn rữ thoát ra từ môi cô, ánh mắt như mờ đi, mái tóc rối loạn nhưng âm thanh phát ra lại là: “Khang Kỳ... Khang Kỳ...”

Cô cảm thấy rõ sự co cứng của cơ thể anh, sau đó là sự tấn công như thác đổ thông thường mỗi khi anh nổi cơn giận. Cô cười thầm, không có người đàn ông nào có thể chịu đựng được việc người phụ nữ dưới thân mình kêu tên một người đàn ông khác. Kể cả không yêu hay là bắt luyến, nói dễ nghe là tôn nghiêm, nói không được dễ nghe cho lắm là chủ nghĩa đàn ông.

Sau khi phát tiết xong, anh quay người rời đi chứ không ôm cô ngủ. Cô nhẹ nhàng ngồi dậy đi vào nhà tắm, rửa đi tất cả các dấu vết. Cô trong gương vẫn là đôi má đỏ hồng, những dấu hôn Lục Hường Bắc lưu lại trên người cô dù rửa cũng không đi nhưng những dấu ấn trên cơ thể rồi cũng sẽ biến mất còn dấu ấn trong lòng thì sao? Cô thừa nhận cơ thể cô rất vui, anh càng điên cuồng cô càng vui vẻ. cảm giác này gọi là đau cùng khoái lạc. Lục Hường Bắc, còn anh thì sao? Đêm nay anh có đau không? Hoặc có vui không?

Lần này rất nhanh cô đã đi vào giấc ngủ, người khó ngủ lại là anh. Cảm di động trong tay lật tới lật lui, trong mục ghi nhớ của di động viết: Hôm nay cô ấy trở về cùng Kiệt Tây, bộ dạng rất vui vẻ, đứng bên cửa sổ có thể nghe thấy tiếng cười của cô ấy vọng lại, tiếng cười nghe rất hay nhưng cô ấy lại nói dù cho nằm trên giường của Kiệt Tây cũng vẫn an toàn, ha ha.... Cô gái ngốc nghếch, chỉ có điều khi cô ấy trong vòng tay tôi người cô ấy gọi tên lại là tên một người đàn ông khác.

Viết xong đọc một lượt rồi lại xóa đi. Giống như cuộc đời anh, viết rồi lại xóa, mãi mãi cũng không lưu lại dấu vết.

Hết chương 39 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Cuộc Đời Cô

Khi Đồng Nhất Niệm tỉnh dậy đã không còn anh ở bên cạnh. Lật người thôi đã cảm thấy cả người đau nhức, tối qua vận động quá mạnh rồi. Trong chăn

vẫn còn lưu lại mùi hương của anh, cô nhắm mắt lại, mùi hương đó cùng với sự hít thở của cô dần dần thâm nhập vào trái tim, rất nhanh tất cả tâm trí và trái tim đều là hình dáng của anh. Bắt đầu từ khi nào khi một người sống độc thân yên tĩnh, đôi mắt của anh đã treo vào tim cô như là gập má vậy. Lúc sau tỉnh táo lại, cô tự trách mình không nên. Trốn chạy giống như chui từ trong chăn ra, tránh khỏi mùi hương của anh, trốn khỏi ánh mắt anh. Một đêm rung động, hai năm hân hoan đều như gió thổi qua không lưu lại gì.

Hôm nay, điều làm cô kinh ngạc là trên bàn lại bày một phần ăn sáng, là bánh bao trắng mềm nóng hôi lại còn sữa đậu nành nóng đang bốc hơi nữa. Đây là dành cho cô sao?

Dưới cốc sữa đậu nành có một mảnh giấy, nét chữ mạnh mẽ của anh in ra cả mặt sau giấy: Niệm Niệm, tối nay có một bữa tiệc đừng quên đấy, bữa sáng là dành cho em, nếu như người thì tự mình hâm lại. Tên cũng không đề, câu cú đơn giản đến mức không thể đơn giản hơn được nữa. Thật ra cuộc sống của cô và anh nên đơn giản như thế mới tốt. Là do cô không cẩn thận để lộ ra một khe hở trong trái tim làm cho người đó được thể khoan sâu vào. Dù cho có nói thế nào đi chăng nữa thì đây cũng là lần đầu tiên cô được ăn bữa sáng do chính tay anh chuẩn bị cho mình, dù sao cũng phải tiếp tục sống tiếp không phải sao?

Mùi vị của bánh bao nhỏ rất ngon, chắc là anh mới rời đi không bao lâu vẫn còn nóng hổi. Cắn một miếng, nước bên trong liền trào ra, không cẩn thận liền có mấy giọt rơi lên quần áo rồi trên bàn nữa. Trong miệng đều là mùi vị thơm ngon của thịt. Không biết anh mua bánh bao nhỏ ở đâu? Quà là rất ngon.

Khó có một ngày nghỉ rảnh rỗi, cô từ từ dọn dẹp phòng ốc, sau đó vào phòng tắm giặt quần áo. Giai My luôn nói cô sinh ra cao quý, sao phải khiêm nhường như vậy. Không sống một cuộc sống của một đại tiểu thư lại thích tự mình giặt quần áo, tự nấu cơm. Với gia thế của cô nên mời cả một đoàn người phục vụ mới đúng. Cô chỉ cười, Giai My không hiểu. Ba cô không phải là hoàn toàn vô tình với mẹ cô mà ngược lại, mẹ đã cùng ba trải qua thời gian lập nghiệp gian khó nhất có thể coi là tình nghĩa vợ chồng sâu nặng. Thậm chí sau này khi đã lấy mẹ nhỏ thỉnh thoảng vẫn nhắc đến mẹ với cô.

Mỗi khi như vậy cô lại nhìn thấy ánh mắt dịu dàng trong đôi mắt ba, đọng đầy hoài niệm. Ba thường nói mẹ là người phụ nữ hiền hậu và dịu dàng nhất.

Quảng thời gian lập nghiệp mặc dù rất gian khổ chỉ sống trong một căn hộ bình thường nhưng mẹ luôn dọn dẹp căn phòng sạch sẽ gọn gàng, quần áo luôn giặt sạch sẽ như mới và là phẳng phiu. Mẹ cô còn có tay nghề nấu ăn rất ngon, những nguyên liệu hết sức bình thường rơi vào tay bà cũng biến thành mỹ vị phong phú thậm chí còn ngon hơn đầu bếp hiện nay của nhà họ Đồng làm. Ông nói cho dù bên ngoài có bao nhiêu vất vả chỉ cần về nhà mùi thơm của các món ăn từ trong bếp bay ra liền xộc ngay vào mũi, mọi ngóc ngách trong nhà đều cho thấy sự ấm áp ngập tràn. Tất cả những mệt mỏi và ủy khuất bên ngoài đều bỗng chốc bay hơi.

Ký ức của Đồng Nhất Niệm về người mẹ thật ra không quá sâu sắc, vì vậy rất thích thú khi nghe ba nói những điều này. Mỗi khi nghe trong lòng lại không ngừng mong mỏi, mong mỏi một cuộc sống gia đình ấm áp, mong mỏi bản thân có thể trở thành một người phụ nữ như mẹ vậy. Vì vậy, trước khi lấy chồng cô rất thích là quần áo cho ba, cũng thích làm vài món ăn cho ba, nhưng không phải là vì muốn lấy phần thưởng mà chỉ là cảm thấy như thế sẽ khiến bản thân và mẹ gần nhau hơn. Tất nhiên cô cũng có một chút dụng ý là hy vọng khi cô làm những việc này sẽ có thể nhắc nhở ba đừng quên dân đi mẹ cô.

Hết chương 40 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hương Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Nói Chuyện Với Anh Thật Phiền Toái

Một khi đã bắt đầu thì sẽ trở thành thói quen. Sau khi kết hôn cùng Lục Hường Bắc, cô dọn ra khỏi nhà họ Đồng. Mặc dù quản gia của nhà họ Đồng định kỳ đến dọn dẹp giúp cô nhưng lúc rảnh rỗi cô cũng thích làm chút việc nhà, không phải vì Lục Hường Bắc cũng không vì bất cứ ai. Đường như chỉ có làm như vậy cô mới cảm thấy ngôi nhà này là của mình chứ không phải là khách sạn.

Ví dụ như ngày chủ nhật hôm nay, trời không nắng gắt, âm áp, có chút ẩm đạm đang ôm lấy cả thành phố, như thế này rất thích hợp để giặt đồ, sau đó hện vài chiếc hũu đi mua sắm, uống cà phê, ném ra khỏi đầu hết những người không liên quan, xếp hết những điều không vui lại phía sau. Những ngày như này cũng có thể rất thoải mái, cô bắt đầu mong đợi rồi.

Cô mở xem giỏ đựng quần áo bản phân loại, trong giỏ là gì vậy? Áo sơ mi của Lục Hường Bắc? Quần dài? Quần lót? Lại có cả tất nữa. Phải nói đây là căn chung cư mới của cô đó! Cô vẫn chưa từng nghĩ sẽ giặt quần áo, nấu cơm cho anh lâu dài ở đây! Bỗng nhiên như nhớ ra điều gì, cô chạy nhanh vào phòng ngủ mở tủ quần áo ra. Quả nhiên như vậy trên giá đã treo vài bộ quần áo của anh, treo thành một hàng với quần áo của cô, quần áo thân mật dính lấy nhau lại làm cô có cảm giác không nói lên lời. Thật tức chết, lại dám xem nơi đây thành nhà anh ta chắc! Tâm trạng tốt cả buổi sáng hôm nay đã bị anh phá hoại hết rồi, cô lấy đi đồng hồ bắt đầu gọi cho anh.

“Lục Hường Bắc!” Điện thoại vừa thông cô liền tức giận bưng bưng gọi thẳng tên họ anh.

“Có chuyện gì?” Giọng anh nghe rất bình tĩnh, thật khác một trời một vực với anh của đêm qua. Cô hoài nghi người đàn ông tối qua trong căn hộ của cô liệu có phải là giả mạo. Nhưng sớm đã quen với sự lạnh lùng của anh, việc này cũng không ảnh hưởng đến việc phát tiết của cô: “Lục Hường Bắc, mời anh dọn quần áo của anh ra khỏi nhà tôi! Đó là nhà tôi! Ai cho phép anh ở lâu dài chứ?”

“Không ở lâu dài? Vậy ý của em là thỉnh thoảng tới làm khách sao?”

Ngữ khí của anh như muốn ăn đòn vậy, cô trong điện thoại cũng đã tưởng tượng ra sự trào phúng trong ánh mắt anh khi nói câu này, giận giữ hét lên: “Lục Hường Bắc nói chuyện với anh, tôi thấy thật phiền não! Cho anh thời gian một ngày dọn hết quần áo của anh đi nếu không đừng trách tôi quăng đi hết!”

Chỉ nghe thấy giọng nói phụ nữ truyền lại từ đầu dây bên kia, từ xa gọi anh: “Anh Bắc, mau lại đây, đến lượt của anh rồi!”

Mà sau đó là tiếng trả lời của anh: “Anh rất bận, có việc gì tối nay nói chuyện tiếp!”

Giọng nói của anh càng lạnh lùng hơn nữa còn nhanh chóng ngắt điện thoại.

Hừ! Bận? Anh cũng bận thật đấy! Bận đến nỗi vừa ngủ xong với cô đã đi hẹn hò với người con gái khác. Lại còn giả vờ dịu dàng chuẩn bị bữa sáng cho cô sau đó bảo cô ngoan ngoãn ở nhà giặt quần áo cho anh sao? Anh thật là biết cách hưởng thụ mà. Lục Hường Bắc, anh có thể sống cuộc sống của anh, vui thú nhục dục, ăn chơi hưởng lạc đều không liên quan gì đến tôi nhưng anh không thể làm ảnh hưởng đến cuộc sống của tôi được.

Cô ức giận đóng nắp giỏ lại tự mình định thay quần áo ra ngoài. Trong đầu đang tính xem nên đi đâu, đi với ai thì di động của cô reo lên.

Hết chương 41 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Niệm Nha Đầu

“Niệm nha đầu” Một tiếng gọi không nặng không nhẹ, thể hiện sự dịu dàng và vui vẻ quen thuộc làm chấn động màng nhĩ cô. Như vậy, lại trong một buổi sáng với ánh nắng dịu dịu như thế này thêm nữa là sau khi bị Lục Hường Bắc lạnh lùng, trái tim cô lại uor ước vì tiếng gọi này.

“Khang Kỳ” Cô có một sự xúc động đến muốn khóc.

Đầu kia điện thoại truyền đến tiếng cười vừa ý: “Không tồi! Vẫn còn chưa quên mất giọng nói của anh!”

Cô sao có thể quên giọng nói của anh được cơ chứ? Hơn nữa trên thế giới này chỉ có mình Khang Kỳ gọi cô là “Niệm nha đầu” mà thôi.

“Khang Kỳ, anh đã về rồi à?” Cô còn nhớ anh đã nói lần này về để xem mắt nhưng không ngờ lại nhanh như vậy anh đã về rồi.

“Ừm. .Nha đầu thông minh! Em ở nhà chờ anh, anh lập tức qua đón em!”

Đây chính là Khang Kỳ, không hỏi cô đang ở đâu, không cần nói sẽ đi đâu, vẫn giống như trước đây chỉ cần anh gọi Niệm nha đầu và Sầm Kiệt Tây ngày trước sẽ cười ha ha vui vẻ chạy sau lưng anh.

Cô liếm môi cười: “Khang Kỳ, em chuyển nhà rồi.” Cô nói ra địa chỉ mới của mình. Khi cô kết hôn Khang Kỳ có quay về cũng biết nhà mới của cô và Lục Hường Bắc ở đâu nhưng lại không biết gần đây cô mới chuyển nhà mới. Anh do dự một lúc, quãng dừng giữa giọng nói giống như một thứ gì đó ngăn cách giữa anh và Đồng Nhất Niệm, bọn họ cuối cùng cũng không còn như trước đây được nữa. Nhưng anh nhanh chóng bỏ qua sự không tự nhiên này, trong giọng nói vẫn là tiếng cười quen thuộc: “Được rồi cứ ở đó đợi anh, anh lập tức qua đó!”

Đồng Nhất Niệm không ngờ đến nhà cô không chỉ có mình Khang Kỳ mà còn có cả nhà họ Thẩm: “Cháu chào bác trai, bác gái” Cô rất lịch sự chào hỏi hai người lớn.

Ba của Thẩm Khang Kỳ là tư lệnh quân khu nên tất nhiên có sự uy nghiêm nhưng Đồng Nhất Niệm từ nhỏ đã rất thân với nhà họ Thẩm nên không cảm thấy gò bó.

Bà Thẩm thì càng không cần nói. Nhắc đến việc bà Thẩm luôn mơ có một người con gái nhưng lại chỉ sinh được con trai, vì vậy rất yêu quý Đồng Nhất Niệm. Vốn muốn gắn ghép con trai mình với Đồng Nhất Niệm nhưng sự việc ở đời luôn không như dự tính của con người.

“Cái thằng này sao lại ngốc đến vậy?” Bà Thắm nắm chặt tay Đồng Nhất Niệm yêu thương nói.

“Mẹ! Con rốt cuộc có phải là con trai mẹ không vậy? Con trở về cũng chưa thấy mẹ thương gì con, con còn gầy đi đấy! Mẹ mau nhìn xem!” Hôm nay Thắm Khang Kỳ làm tài xế, lúc này đang đưa mặt qua cho mẹ xem

Thắm phu nhân bị chọc cho cười duỗi tay khẽ xoa lên mặt con trai: “Gầy cho đáng đời, ai bảo von bỏ lại cha mẹ chạy đến một nơi xa như vậy? Nếu ở địa phương thì ba mới có thể chăm sóc cho con chứ!”

“Con chính là không muốn được ba chăm sóc!” Thắm Khang Kỳ nói.

Thắm tư lệnh nghe xong tỏ ra tán thành: “Câu này của Khang Kỳ rất đúng, đàn ông đặc biệt là quân nhân rất cần được mài giũa, dù nó ở lại địa phương tôi cũng không thể quan tâm đến nó.”

Đồng Nhất Niệm thấy bà Thắm mặt tái đi vì hai người đàn ông này bèn ra mặt giảng hòa: “Lời bác gái, bác trai đều có lý, người đàn ông ưu tú như Khang Kỳ của chúng ta đây thì cần phải chăm sóc chỗ nào chứ, chỉ cần anh ấy xuất hiện thì ánh mặt trời cũng phải chán nản vì bị che khuất. Bác xem mới đi được bao lâu mà giờ đã thăng đến chức vụ nào rồi. Bác gái, bác hiểu rộng biết nhiều mong bác gái thích giúp cháu, cháu vẫn chưa thể hiểu nổi.”

Tò ra không có mẹ không thích người khác khen con trai mình, Đồng Nhất Niệm đồng thời còn nịnh bà nữa, bà Thắm lúc này bèn lộ ra nụ cười tự hào.

Hết chương 42 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hương Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Không Phải Oan Gia Thì Không Gặp Mặt

“Cái miệng của nha đầu này thật biết ăn nói! Bác Thắm đây không thể không thương con được! Khang Kỳ thật ra cũng không tồi, bây giờ đã là trung tá rồi! Mà tất cả đều là nó từng bước nỗ lực đạt được cả!” Thắm phu nhân vừa nói vừa nhìn về phía vị tư lệnh, luôn trách ông không chăm sóc quan tâm đến người con trai duy nhất này.

Thắm tư lệnh trầm mặc: “Được rồi, được rồi lại bắt đầu dài dòng rồi đấy, đã nói hôm nay là ngày gia đình cùng ra ngoài chơi rồi, đến cảnh vệ cũng không mang theo rồi, bà vẫn còn nhắc đến chuyện này nữa!”

Thắm tư lệnh trước nay luôn là người có uy nhất nhà họ Thắm. Một lời nói ra, Thắm phu nhân cũng không dám nói nhiều nữa chỉ kéo lấy Đồng Nhất Niệm hỏi này hỏi kia, còn hỏi về việc kết hôn hai năm rồi sao vẫn chưa sinh con.

Con ... Trong lòng Đồng Nhất Niệm lạnh toát, cô nhếch miệng cười một cái: “Bọn con vẫn còn trẻ vẫn chưa muốn có con.”

Nghe xong câu nói này Thắm Khang Kỳ bèn ra hiệu đồng tình cô từ kính chiếu hậu. Nhíu mày với thâm ý đặc biệt. Bà Thắm sự thật mất lòng khuyên cô: “Nha đầu, đừng trách bác gái nhiều lời, bọn con nên có con rồi, phụ nữ sớm muộn cũng phải sinh con sinh muộn không bằng sinh sớm đi, sẽ nhanh hồi phục, sớm có con thì gia đình cũng sẽ nhanh ổn định. Con bé này thật đáng thương, mẹ mất sớm, người mẹ nhỏ kia của con nhất định là không nói với con những lời này. Ài ... cũng là do chúng ta không có duyên phận, thật đáng tiếc, nếu như lúc đầu...”

“Mẹ!” Thắm Khang Kỳ biết mẹ định nói gì tiếp theo nên vội vàng ngắt lời, nói đùa vài câu: “Mẹ, những ngày con không ở nhà, sức ảnh hưởng của mẹ thật là không nhỏ nha. Đến cả người như ba con cũng bị mẹ đốc thúc đi đánh golf nữa?”

Đồng Nhất Niệm biết Thắm Khang Kỳ đang giúp cô giải vây, ý của bác gái là thấy tiếc khi cô không gả vào nhà họ Thắm. Nếu như lúc đầu cô không vội gả cho Lục Hương Bắc. Nếu như lúc đầu cô kết hôn với Thắm Khang Kỳ thì đến nay cô sẽ có thêm một người chồng, một gia đình, một ngôi nhà thực sự. Vợ chồng bác Thắm nhất định sẽ thương cô như con ruột, còn Thắm Khang Kỳ thì càng không cần nói. Chỉ là đây gọi là trời không chiều lòng người.

Lời nói của Thắm Khang Kỳ quả nhiên không những giúp Đồng Nhất Niệm giải vây, lại còn chọc giận hai người lớn. Ông Thắm tức giận tròn mắt trừng lên: “Tiểu tử này, ba anh làm sao chứ? Không sai, ba là bánh bao lỗi thời đấy thì sao? Con là bánh bao nhỏ do ba sinh ra đấy không phải cũng là lỗi thời cả sao?”

Đây là lần đầu tiên Đồng Nhất Niệm không nhịn được, cười hi hi ha ha. Thắm phu nhân và Thắm Khang Kỳ cũng bị lời của ông Thắm làm cho buồn cười, không khí trong xe bỗng trở nên nhẹ nhàng hơn nhiều. Đồng Nhất Niệm thích ở cùng nhà họ Thắm. Giống như ông Thắm luôn bày ra bộ mặt giữ tợn, khi đó bọn trẻ chơi cùng đều bị ông dọa rất sợ ông chỉ có Đồng Nhất Niệm có thể trèo lên đầu gối ông bám lấy ông đòi ông kể chuyện.

Khi còn nhỏ, ở nhà phải chịu nhiều ủy khuất, nơi cô thích đi cũng là nhà họ Thẩm, bác gái luôn để cho cô những đồ ăn ngon. Mọi người đều cho rằng lớn lên cô sẽ gả cho Thẩm Khang Kỳ nhưng...

Đây gọi là số mệnh. Khi không để ý thường làm con người ta có những bước ngoặt không ngờ đến!

Thẩm Khang Kỳ lái xe đến một câu lạc bộ cao cấp. Người đến đây đánh golf đều là những nhà quyền quý. Mỗi năm người đến đây đánh golf không nhiều có thể bảo đảm về an ninh.

Tuy nhiên cái gọi là không phải oan gia không gặp mặt, đời người có nơi nào là không gặp nhau. Khi Đồng Nhất Niệm nhìn thấy bóng dáng của Lục Hướnɡ Bắc trong đầu tự nhiên dâng lên hai câu nói này.

Hết chương 43 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hướnɡ Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Để Anh Chỉnh Anh Ta

Màu hồng! Tên yêu nghiệt này lại mặc quần áo đánh golf màu hồng. Điều đau lòng hơn là màu hồng dành cho con gái này khi mặc trên người anh sao lại nổi bật như vậy chứ! Nhất là khi anh ta vô tình quay đầu màu hồng dịu dàng lại mang đến cho sự cứng cỏi của anh ta thêm vài phần ôn nhu.

Dưới ánh sáng vàng nhạt làm ánh mắt anh sáng lên và ung dung làm cho cả vết rạn cô tặng anh cũng đã không còn quá rõ ràng nữa. Ài... Anh đúng là “mỹ sắc” kinh người. Giống như năm đó khi anh cứu cô từ hồ nước lên, cô cũng cảm thấy kinh ngạc như vậy.

Cô luôn không rõ sao lúc đầu lại đồng ý gả cho anh, mơ mơ hồ hồ hình như do có rất nhiều lý do mà hình như lại chẳng có lý do nào cả, lẽ nào một trong những lý do là do cô nhìn thấy mỹ sắc của anh? Chữ sắc này quả nhiên trên đầu có gắn một con dao!

Anh vừa đánh được đường bóng đẹp, bạn bè xung quanh anh đều vỗ tay cổ vũ, lại còn có một cô bé trẻ trung chạy lên lau mồ hôi cho anh nữa. Cô gái trẻ ấy dù sao cũng chưa hiểu chuyện, người khác nhìn thấy đã không dám hỏi điều gì cô ta lại còn không biết trời cao đất dày hỏi một câu: “Ồ, có chuyện gì với gương mặt của Lục tổng vậy?”

Lục Hướnɡ Bắc khi quay đầu liền nhìn thấy Đồng Nhất Niệm, trên mặt vẫn là biểu hiện như cười như không cười xa cách ấy: “Là bị chó con cắn một miếng thôi!”

Anh ta lại dám mắng cô là chó con! Cô cắn cắn môi, đứng yên tại chỗ không động đậy, nhìn thẳng vào anh. Bạn bè anh cười, thấy anh không để ý liền nói đùa: “Có phải là trộm mùi hương ở tổ ấm dịu dàng nào đó không được ngược lại lại còn bị cắn không?”

“Xem anh ăn nói kiểu gì vậy! Trên thế giới này còn có mùi hương nào mà Lục tổng của chúng ta không trộm được sao? Không, nên nói là Lục tổng còn cần phải đi trộm mùi hương sao? Chỉ e là mùi hương tự mang đến tận cửa tặng cũng còn phải xếp hàng dài đến Thái Bình Dương kia kia!”

“Em gái, sao lại không hiểu chuyện như vậy chứ? Còn không mau chủ động tặng hương cho Lục tổng?”

Những người này đều không thấy sự có mặt của Đồng Nhất Niệm, chỉ quan tâm đến việc nói những câu nói đùa khiếm nhã của mình. Đây chính là cuộc sống của các anh em công tử trong xã hội thượng lưu, bên cạnh mỗi người đều có một cô gái. Đồng Nhất Niệm cảm thấy con buồn nôn bốc lên đầu liền giả vờ không nhìn thấy bọn họ. Bỏ qua việc lần trước cô nhìn thấy Oanh Oanh hôn anh, hiện tại cô muốn xem xem Lục Hướnɡ Bắc liệu có công phu trấn tĩnh, dám để người phụ nữ khác hôn mình ngay trước mặt vợ như vậy hay không!

Người bên cạnh bỗng nhiên có động tĩnh, Thẩm Khang Kỳ bước lên phía trước một bước lớn, cô vội vã kéo anh lại. Quả nhiên anh đang tức giận đến cơ bắp đang co giật, anh là người có tính khí nóng giận tức tối như gặp kẻ thù. Theo tư thế của anh thì là muốn xông lên đánh người lắm rồi.

“Thả anh ra! Để anh đi dạy dỗ anh ta!” Thẩm Khang Kỳ một con giận giữ hét lên.

“Không cần!” “Không cho phép con đi!” Đồng Nhất Niệm và ông Thẩm hai miệng một lời.

Mà Lục Hướnɡ Bắc cũng nâng tay cản lại hành động của cô gái kia, ánh mắt rơi trên cánh tay Đồng Nhất Niệm đang giữ chặt Thẩm Khang Kỳ, trong mắt ánh lên một tia âm u, sau đó nhanh chóng như mây trôi đi trời lại sáng. Những bước ung dung lại bức người mà chỉ Lục Hướnɡ Bắc mới có vượt lên đi hướng về phía cô.

Đồng Nhất Niệm cười nhạt, nói với ba người nhà họ Thẩm: “Bác trai, bác gái, thật ngại quá, làm mọi người trêu cười rồi. Mọi người qua kia trước chờ con được không ạ!”

Hết chương 44 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hương Bắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Lập Tức Về Nhà Cho Anh

Chuyện cô không muốn xảy ra nhất là trước mặt người ngoài để lộ ra sự bối rối và đau khổ của mình. Mặc dù quan hệ của cô với nhà họ Thẩm rất thân thiết nhưng có một số bí thương chỉ nên thuộc về bản thân mình mà thôi. Thế mà cục diện ngày hôm nay vẫn cứ xảy ra.

Hai người lớn nhà họ Thẩm là trưởng bối, là người có địa vị đương nhiên không tiện để vấy bẩn bần này, chỉ có thể giả câm giả điếc rồi đi nhưng Thẩm Khang Kỳ lại nắm tay cô chặt hơn chỉ thiếu chút nhét vào trong đôi cánh của mình giấu đi.

Cô nhìn thấy Lục Hương Bắc bước về phía mình cố gắng rút tay lại, giọng run run: “Khang Kỳ...”

“Sợ gì chứ! Có anh ở đây!” Thẩm Khang Kỳ nhủu mày, thấp giọng.

Đúng vậy, cô sợ cái gì chứ? Sợ Lục Hương Bắc nhìn thấy cô và Thẩm Khang Kỳ tay nắm tay sao? Cái đó thật không có gì phải sợ cả! Nghĩ như vậy cô liền thả lỏng để cho Thẩm Khang Kỳ nắm tay.

Còn Lục Hương Bắc vừa đến trước mặt cô, điều kỳ lạ là trong mắt toàn là ý cười, hoàn toàn lờ đi sự tồn tại của Thẩm Khang Kỳ, lại còn nấn nấn mặt cô, thom một cái, dùng giọng nói dịu dàng vô cùng: “Em yêu, em sao cũng tới vậy? Không có việc gì thì nên nói trước với anh!”

Em yêu? Cái quái gì vậy? Từ trước đến nay anh chưa bao giờ gọi cô là em yêu! Đầu óc anh bị kẹp hỏng rồi à? Hơn nữa cô ghét cách gọi em yêu này, nói ra một cách gọi phổ thông như vậy có quý mới biết anh đã từng gọi bao nhiêu người con gái là em yêu rồi? Không chỉ cô bị anh làm cho đứng hình mà ngay cả Thẩm Khang kỳ cũng không ngờ anh sẽ phản ứng như vậy.

Nhân lúc hai người chưa kịp phản ứng lại, Lục Hương Bắc thuận đà kéo Đồng Nhất Niệm vào lòng. Chỉ đơn giản có vậy, một cánh tay của cô vẫn còn nằm trong bàn tay của Thẩm Khang Kỳ.

Anh giả vờ như lúc này mới nhìn thấy Thẩm Khang Kỳ, vui vẻ chào hỏi: “Đây chẳng phải là Khang Kỳ sao? Quay về lúc nào mà không hẹn tôi một tiếng. Tôi và Niệm Niệm sẽ cùng nhau đưa anh đi hóng gió!”

Đồng Nhất Niệm cảm thấy Thẩm Khang Kỳ nắm tay mình ngày càng chặt, cô biết anh vẫn giận, giận cho cô, đau lòng cho cô nhưng cô thật không hy vọng giữa hai người có xung đột gì. Tình cảm của cô và Lục Hương Bắc là chuyện giữa hai bọn họ, không cần bất cứ người nào vì cô mà xen vào! Cô ngược mắt cầu xin Thẩm Khang Kỳ. Cô nhìn thấy sự đau khổ và phần nộ cuộn cuộn trong mắt Thẩm Khang Kỳ, nhìn thấy sự nhẫn nhịn nghiêng rằng, nhìn thấy trông mắt cuối cùng đã trở lại bình tĩnh của anh. Cuối cùng Thẩm Khang Kỳ cũng rời khỏi tay cô, lạnh lùng nói: “Nha đầu, anh chờ em bên kia!”

Đồng Nhất Niệm thờ phào, ngược đầu nhìn Lục Hương Bắc liền phát hiện khuôn mặt anh ta vừa đầy ý cười chớp mắt đã thay đổi.

“Mau về nhà cho anh!” Gương mặt trắng trẻo của anh dần dần xuất hiện sắc xanh.

Cô cười lạnh: “Tại sao? Lo tôi làm phiền sự nồng nhiệt của anh và mỹ nhân bé nhỏ sao? Yên tâm đi, tôi sẽ không thể không biết điều đâu! Có điều nói đi cũng phải nói lại, cô bé hôm nay mạnh dạn hơn Oanh Oanh nhiều! Ít nhất thì nhìn cũng trẻ trung! Tôi có việc nhờ anh, nếu muốn tìm thì nên tìm người phụ nữ sạch sẽ một chút, đừng truyền bệnh AIDS cho tôi là tôi cảm ơn lắm rồi!”

Sắc mặt anh tăng thêm phần ừ ừ: “Đồng Nhất Niệm, anh đang nói chuyện với em, em đừng chuyển chủ đề! Mau về nhà! Đừng có ra ngoài làm mất mặt anh!”

Cô cuối cùng đã hiểu thì ra nguyên nhân anh giận giữ đến thế là vì cô cùng Thẩm Khang Kỳ thân mật xuất hiện ở đây làm mất mặt tổng giám đốc Lục. Vợ hện hò cùng người đàn ông khác sau lưng anh làm anh ta mất mặt bao nhiêu trước mặt bạn bè chứ.

Hết chương 45 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 48: Dây Giày Tuyệt Rồi

“Đừng giả ngây giả ngốc với anh. Đồng Nhất Niệm, anh còn không hiểu rõ em sao! Đúng là một con đà điểu, cứ gặp khó khăn là vùi mình vào cát! Em mau ra đây cho anh!”

Thẩm Khang Kỳ hung dữ giữ lời Đồng Nhất Niệm từ trong lòng mẹ mình ra, liền bị Thẩm tư lệnh ngăn lại: “Được rồi! Đừng để người khác chê cười! Có gì thì về nhà nói!”

Thẩm phu nhân cũng bảo vệ Đồng Nhất Niệm rất kỹ: “Đừng vậy, chúng ta mau rời đi thôi, cũng chẳng còn tâm trạng để đánh bóng nữa rồi!”

Thẩm Khang Kỳ nhìn con tức giận, nhìn vị trí của Lục Hường Bắc ghen tức như nhìn thấy kẻ thù, gằn lên: “Đừng để anh gặp lại nữa! Đi về nhà mau!”

Một dịp gia đình tụ tập tốt đẹp bị phá đám, Đồng Nhất Niệm cảm thấy thật ảm đạm, liền làm nũng với bà Thẩm: “Bác gái, không sao đâu, cháu thật sự không sao, anh ấy cũng là gặp dịp thì chơi, người làm ăn mà cũng khó tránh được những việc như thế! Đừng vì vậy mà mất vui! Khang Kỳ cũng hiếm có dịp trở về cùng đi đánh bóng với bác trai mà!”

Những lời này đến Thẩm phu nhân cũng không muốn nghe nữa, cốc nhẹ lên trán cô, yêu thương trách móc: “Cháu ngốc à, đến lúc này rồi mà còn nói đỡ cho cậu ta! Cháu ý, sau này phải dạy cháu cách quản chồng mới được! Cô bé à, cháu thật quá biết chịu đựng rồi, loại chuyện như thế này không thể nhịn được! Càng nhịn thì cậu ta càng trèo lên đầu cháu đấy! Ài... cũng là do cháu không có nhà mẹ đẻ làm chủ giúp cháu, mẹ nhỏ của cháu thì thật không thể trông chờ gì, còn ba cháu thì trước nay luôn bận làm ăn vốn không quan tâm được việc của cháu ở trong gia đình nhưng bây giờ đã nghỉ hưu rồi sao vẫn không quan tâm đến cháu vậy! Được rồi, sau này hãy xem chúng ta là nhà mẹ đẻ của cháu đi, chúng ta sẽ làm chủ cho cháu! Dạy cháu vài chiêu để dạy dỗ tên tiểu tử kia!”

Vị tư lệnh vốn chỉ nghe không nói gì bỗng lạnh lùng to tiếng: “Còn dạy dỗ cái gì nữa! Nếu thực không chịu được thì ly hôn đi!”

Khoang mắt Đồng Nhất Niệm không biết từ lúc nào đã long lạnh nước, cô không biết mình và nhà họ Thẩm rốt cuộc có duyên phận gì mà họ có thể yêu thương cô đến vậy. Thẩm phu nhân có tấm lòng từ mẫu thì khỏi phải nói, đến Thẩm tư lệnh luôn luôn bảo thủ mà cuối cùng vẫn nói “Không chịu được thì ly hôn”, thật đúng là đã coi cô như con gái rồi, ông vốn là người phản đối nhất những thanh niên hơi một tý là ly hôn mà.

Lời cảm ơn không nói lên lời chỉ có thể trong lòng bà Thẩm cọ cọ: “Bác gái...”

“Được rồi! Trận bóng này không đánh nữa cũng được, chúng ta đi thôi! Về nhà gói bánh chèo ăn!” Thẩm phu nhân diu cô dậy.

Thẩm tư lệnh là người miền Bắc. Trong cuộc sống vẫn còn giữ lại nhiều thói quen miền Bắc. Khi gia đình đoàn tụ nhất định phải gói bánh chèo. Cả nhà phải cùng làm, nhào bột, làm nhân, nặn bánh, không phải rất vui vẻ sao. Đồng Nhất Niệm khi nhỏ thích nhất khung cảnh này, ồn ào thân thiết, tràn đầy không khí gia đình.

Đồng Nhất Niệm thuận thế từ trong lòng bà Thẩm đứng dậy, nhiệt tình bám tay bà cùng đi về phía trước giống như đang bám tay mẹ mình vậy không hề có chút cảm giác xa lạ.

Thẩm Khang Kỳ đi cùng ông Thẩm đi phía sau, một trước một sau, nói nói cười cười, người không biết nhìn vào nhất định cho rằng đó là một gia đình.

Lại lần nữa đi qua Lục Hường Bắc, Đồng Nhất Niệm hoàn toàn lơ anh đi như vốn chưa từng nhìn đến bên này chỉ bám tay bà Thẩm cười ngọt ngào.

“Niệm nha đầu!” Thẩm Khang Kỳ bỗng gọi cô lại.

“Dạ?” Cô quay lại, về mặt nũng nịu

“Dây giày tuột rồi kìa!” Thẩm Khang Kỳ nói rồi cúi người giúp cô buộc dây giày.

“Cảm ơn anh!” Khi cô ngược đầu cười, ánh nắng như bị cắt thành từng mảnh rơi vào mắt cô.

“Cần gì khách khí với anh!” Anh xoa xoa đầu cô: “Đi thôi, về nhà!”

Hết chương 48 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Vui Vẻ Trở Lại

Một đoàn bốn người dần đi xa, nhìn sân golf này như nơi không người.

Không khí sân golf như kiên cố lại, còn hơn cả kiên cố mà như là đóng băng.

Từ lúc Đồng Nhất Niệm xuất hiện, mặt Lục Hường Bắc cũng giống như không khí này, chưa từng tan ra.

Anh nghe thấy Thẩm Khang Kỳ gọi cô “Nha đầu”, nhìn thấy anh ta buộc dây giày cho cô, thấy anh ta xoa tóc cô, thấy nụ cười nũng nịu dịu dàng của cô, sắc mặt anh ngày càng trầm lắng.

Không biết có tên nào không muốn sống lại nói ra một câu: “Bốn người bọn họ mới thật sự là một gia đình”

Lục Hường Bắc nghe thấy, nhìn về phía giọng phát ra, ánh mắt sắc lạnh đủ để giết người.

Người đó biết mình nói sai, co mình lại, cười cho qua chuyện: “Nào tiếp tục chơi! Đánh bóng xong chúng ta lại đi “happy”, tôi bao!”

Sắc mặt Lục Hường Bắc lạnh lùng, nhàn nhạt nói một câu: “Mọi người chơi đi! Tôi có việc đi trước đây!”

Sau đó dù cho cả đám người cố gắng níu giữ, anh cũng không muốn ở lại thêm, một mình lái xe rời đi, trên mặt là một màn bí mật âm u.

Tại nhà họ Thẩm là một màn náo nhiệt.

Ăn bánh chèo cần phải nhiều người. Do đó khi về đến nhà liền gọi thêm Kiệt Tây, Minh Khả và Giai My đến. Bà Thẩm nhìn thấy người giúp đỡ nhiều như vậy liền giao nhiệm vụ cho những thanh niên này, còn mình thì vào bếp chuẩn bị mấy món ăn.

Toàn là những người lớn lên với nhau từ nhỏ, ba của Minh Khả là tham mưu trưởng cũng sống trong đại viện, Kiệt Tây là bạn của Đồng Nhất Niệm, cô ở đâu là cậu ở đấy, còn Giai My là bạn học của Đồng Nhất Niệm, đi cùng Đồng Nhất Niệm suốt dần dần cũng chơi với hội này luôn. Hơn nữa còn phát tia lửa với Minh Khả, hai người giờ đã kết hôn rồi.

Mọi người rã lâu không tụ tập, mới đầu còn nghiêm chỉnh, được một lúc sau thì không yên phận nữa. Đầu tiên là Kiệt Tây buống bình bôi bột lên đầy mặt Đồng Nhất Niệm, Đồng Nhất Niệm tức giận hai tay đầy bột chạy đuổi Kiệt Tây, Thẩm Khang Kỳ tất nhiên là đứng về phía Đồng Nhất Niệm giúp cô đuổi Kiệt Tây, ba người liền chạy vòng quanh Minh Khả và Giai My.

Minh Khả vội vã dùng thân mình bảo vệ cẩn thận bà xã mình, hét lên: “Mọi người cẩn thận đừng đụng vào người bà xã tôi, cô ấy mang thai rồi!”

Ba người nghe thấy mới chịu đứng lại từng người từng người ngạc nhiên kéo Giai My xem xét, Kiệt Tây nói một câu làm mọi người cười rộ cả rặng: “Giai My, chị là người đầu tiên trong số chúng ta mang thai đấy!”

Đồng Nhất Niệm khi đó nằm tròn xuống ghế cười, cười đến nỗi không nói lên lời: “Kiệt Tây... cái gì mà người đầu tiên trong số chúng ta mang thai cơ? Lẽ nào cậu cũng có thể mang thai sao? Và cả anh sao? Anh nữa sao?” Cô chỉ về phái Minh Khả và Thẩm Khang Kỳ cười đến quặn cả bụng.

Thẩm Khang Kỳ nhân cơ hội ăn Kiệt Tây xuống đất: “Con heo nhỏ này nào có biết nói tiếng người chứ! Niệm nha đầu mau đến đây, cho em báo thù đây!”

Đồng Nhất Niệm vui vẻ tiến đến trát bột lên cổ Kiệt Tây.

Minh Khả diu vợ đứng một bên, vừa nhìn vừa lắc đầu cười: “Đúng thật là, đều là những người hai mươi mấy tuổi rồi mà sao vẫn đùa như trẻ con vậy chứ!”

Thẩm phu nhân cũng đứng lúc đi từ bếp ra nhìn thấy mặt đất lộn xộn chỉ biết lắc đầu: “Xem xem, đây là bánh chèo của các con sao? Sao lại giống như vừa đánh trận xong vậy? Giờ lấy ai dọn dẹp chiến trường đây hả?”

Nói thì nói vậy nhưng trên mặt bà Thẩm vẫn luôn cười giống như tình yêu của người mẹ hiền. Bà vốn thích náo nhiệt, thích trẻ con, nhìn bọn trẻ vui vẻ như vậy trong lòng bà rất vui.

Đến cả ông Thẩm đang ngồi ở phòng khách xem ti vi cũng bị thu hút bởi tình cảnh bên này, ánh mắt dừng lại trên người Đồng Nhất Niệm chưa từng rời đi.

Niệm nha đầu này thật là càng lớn càng giống cô ấy...

Hết chương 49

Ps: Vì mình đã vào năm học rồi, mình có rất nhiều kỳ vọng cho năm học này, và lại mình không có máy tính, tất cả các chương về sau mình dịch bằng điện thoại nên phải rất lâu mới có chương tiếp theo. Mình chỉ có thể hứa là không drop truyện thôi, chứ không thể hứa lịch đăng truyện. Mình rất hi vọng các bạn không giận mình đăng chương mới. Đôi khi mình rất dễ tính nhưng cũng rất khó tính... nên mình mong các bạn thông cảm. Cảm ơn các bạn đã đọc và ủng hộ truyện Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hương Bắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Tôi Đến Đón Cô Ấy

Đã rất lâu không vui vẻ như vậy rồi, Đồng Nhất Niệm chỉ nhớ bản thân luôn cười, hơn nữa còn là cười từ tận đáy lòng, cười đến nỗi miệng muốn đau.

Không rõ ai đã từng nói: hôn nhân dù sao cũng cần nói đến môn đăng hộ đối, quá trình trưởng thành giống nhau, bối cảnh giáo dục giống nhau thì hai bên cùng chung sống mới không có mâu thuẫn, cảm giác này gọi là sự dung hòa.

Đồng Nhất Niệm lại nghĩ đến lời Kiệt Tây, nếu như lấy một người trong số những người ở đây có lẽ sẽ không khó khăn đến vậy, ít nhất cô sẽ không bao giờ phải đoán xem người kia đang nghĩ cái gì, vì giữa bọn họ đã quá hiểu nhau rồi.

Còn Lục Hương Bắc, rốt cuộc cô phải thế nào mới có thể nhìn thấu đôi mắt đó?

Nghĩ không được, đoán không ra, đầu lại bắt đầu đau rồi.

Giọng nói của Sầm Kiệt Tây vang lên: “Tối nay hãy để chúng ta không say không về!”

Được! Đã không rõ thì không nghĩ nữa! Khó có dịp phóng túng, không say không về!

Cô không rõ mình đã uống bao nhiêu, đã rất lâu không có vui vẻ như vậy giống như quay về lúc đại học, lấy rượu làm vui, không nói chuyện gió trăng. Hình ảnh Lục Hương Bắc dần dần mờ hồ, tất nhiên cô cũng quên luôn việc tối nay phải đi dự tiệc.

Bà Thắm đã nhắc nhở họ mấy lần uống ít thôi nhưng không ai nghe, cuối cùng ông Thắm đành kéo vợ mình đi: “Thôi bỏ đi, cũng chỉ có lần này mới vui vẻ vậy, cứ tùy bọn chúng đi! Nếu say thì cũng toàn chỉ ở nhà ngủ thôi mà!”

Kết quả của trận rượu này trừ có sản phụ Giai My không bị nhiễm một giọt rượu ra thì những người khác đều say đến không thể về nhà, đành phải nghe lời ông Thắm toàn bộ ngủ lại nhà họ Thắm.

Thẩm Khang Kỳ cuối cùng cũng là người có tư lượng tốt nhất trong số họ, ngày hôm sau cũng là người tỉnh dậy đầu tiên, xuống lầu liền nghe thấy tiếng di động của ai đó đang kêu, theo tiếng kêu phát hiện là từ túi của Đồng Nhất Niệm trên ghế sofa.

Anh không do dự mở ra xem, trên màn hình chỉ hiện lên một dãy số không hề có tên gọi liền nhận điện thoại.

Giọng nói trong điện thoại vẫn là tiếng gái ngủ khi mới ngủ dậy: “Alo”. Sau đó đầu dây bên kia là sự trầm mặc.

“Alo! Muốn tìm Niệm nha đầu sao?” Anh nhắc lại.

Một lúc lâu sau, khi anh muốn ngắt máy thì mới nghe thấy giọng nói trầm buồn đầu bên kia: “Đúng vậy, cô ấy đâu?”

Thẩm Khang Kỳ mơ hồ cảm thấy giọng nói này quen quen, nhất thời không nghĩ ra là ai thuận miệng hỏi: “Xin hỏi anh là ai? Có việc gì tôi có thể chuyển lời giúp? Cô ấy vẫn đang ngủ.”

Bên kia lại trầm mặc một lúc, sau đó giọng nói trầm thấp truyền đến tai Thẩm Khang Kỳ, một cảm giác thất chặt mạnh mẽ: “Tôi là chồng cô ấy. Anh là Thẩm Khang Kỳ sao?”

Hai người gặp nhau được mấy lần, không quen thuộc với giọng nói của đối phương. Thẩm Khang Kỳ sau khi nghe xong vốn không muốn đáp lại nhưng nghĩ lại cảm thấy không có phong cách nam tử hán liền giải thích: “Đúng vậy, tôi qua Niệm nha đầu uống nhiều quá, ngủ lại nhà tôi.”

“Tôi lập tức tới đón cô ấy!”

Lần này Lục Hường Bắc đáp lại rất nhanh, hơn nữa còn nhanh chóng ngắt điện thoại, câu “không cần đâu” của Thẩm Khang Kỳ thậm chí còn không có cơ hội ra nói ra.

Không biết Lục Hường Bắc từ đâu đến, ha mươi phút sau đã đến nhà họ Thắm.

Thẩm Khang Kỳ đích thân mở cửa, hai người đứng ở cửa nhìn nhau. Làn da trắng của Lục Hường Bắc như phủ thêm một lớp sương, khí lạnh dọa người, mà thêm vào làn da đen của Thẩm Khang Kỳ làm cho sắc mặt như mây đen bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Niệm Lộ Hường Bắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.